

CARINSKI ZAKON

("Sl. glasnik RS", br. 73/2003, 61/2005, 85/2005 - dr. zakon,
62/2006 - dr. zakon i 63/2006 - ispr. dr. zakona)

Deo prvi OSNOVNE ODREDBE

Glava I PRIMENA I DEFINICIJE POJMOVA

Član 1

(1) Ovim zakonom uređuju se carinsko područje, carinski pogranični pojas, carinski prelaz, carinska roba, carinski nadzor i kontrola, carinske povlastice, carinska vrednost, carinski postupak koji se primenjuje na uvoz robe u Republiku Srbiju (u daljem tekstu: Srbija), izvoz robe iz Srbije i tranzit robe preko njene teritorije, prava i obaveze lica koja učestvuju u carinskom postupku, kao i prava i obaveze carinskog organa u carinskom postupku.

(2) Ovim zakonom utvrđuje se nadležnost Uprave carina i drugih organa za sprovođenje odredaba ovog zakona, kao i drugih zakona čije je sprovođenje povereno Upravi carina, odnosno drugim organima.

(3) Ovim zakonom uređuje se i organizacija, obavljanje poslova i upravljanje Upravom carina, ovlašćenja lica zaposlenih u Upravi carina, ovlašćenja i odgovornosti u prikupljanju, evidentiranju, obradi i zaštiti podataka u vezi sa poslovima Uprave carina, kao i postupak prijema radnika, raspoređivanja, napredovanja u službi, prava, obaveze i odgovornosti zaposlenih u Upravi carina.

(4) Ovaj zakon primenjuje se na celom carinskom području Srbije.

Član 2

Carinski postupci propisani ovim zakonom sprovode se u skladu sa principima slobodne trgovine, uz obezbeđenje efikasne carinske kontrole i uvažavanje principa procene rizika i njegovim upravljanjem.

Član 3

(1) Carinski organi primenjuju informacione tehnologije kada je to isplativo i efikasno za Upravu carina, kao i za privredu uopšte. Direktor Uprave carina (u daljem tekstu: direktor) određuje uslove pod kojim privredni subjekti mogu da se obraćaju Upravi carina elektronskim putem.

(2) Pri uvođenju informacione tehnologije carinski organi primenjivaće međunarodno prihvaćene standarde.

(3) Informaciona tehnologija podrazumeva i:

- 1) metode elektronske trgovine kao alternativu metodama zasnovanim na dokumentaciji;
- 2) elektronske metode za utvrđivanje ispravnosti, kao i metode zasnovane na dokumentaciji;
- 3) pravo carinskih organa da zadrže informaciju za sopstvenu upotrebu, i da razmene takvu informaciju sa drugim carinskim upravama i svim drugim pravno zainteresovanim stranama uz upotrebu metoda elektronske trgovine.

Član 4

Zakoni, drugi propisi, odluke i mere u vezi sa carinom, osim u službenom glasilu, mogu se objavljivati i u drugim sredstvima informisanja, uključujući i elektronska sredstva.

1. DEFINICIJE

Član 5

(1) Pojedini pojmovi, u smislu ovog zakona, imaju sledeća značenja:

- 1) lice je fizičko ili pravno lice ili drugo lice predviđeno važećim propisima, koje ima prebivalište, odnosno sedište u Srbiji;
- 2) lice koje ima prebivalište, odnosno sedište u Srbiji je:
 - fizičko lice koje ima prebivalište na teritoriji Srbije;
 - pravno lice koje ima sedište, registrovano predstavništvo ili stalnu poslovnu jedinicu na teritoriji Srbije;
- 3) carinski organ je nadležna organizaciona jedinica ili ovlašćeni službenik Uprave carina;
- 4) carinarnica je organizacioni, odnosno područni organ u strukturi Uprave carina gde se u celini ili delimično mogu sprovesti sve ili pojedine carinske radnje utvrđene carinskim propisima;
- 5) carinski status je status robe u carinskom postupku, kao domaće ili strane;
- 6) domaća roba je:
 - roba u celini dobijena ili proizvedena u carinskom području u skladu sa članom 37. ovog zakona;
 - roba uvezena iz drugih država koja je stavljena u slobodan promet;
 - roba dobijena ili proizvedena u carinskom području, ako je dobijena ili proizvedena od robe uvezene iz drugih država koja je stavljena u slobodan promet ili koja je u celini dobijena ili proizvedena u carinskom području, a koja sadrži robu uvezenu iz drugih država koja je stavljena u slobodan promet;

- 7) strana roba je roba koja nije definisana kao domaća roba, kao i domaća roba koja je izneta iz carinskog područja, osim u slučaju primene odredaba čl. 124. i 125. ovog zakona;
- 8) mere komercijalne politike su mere koje propisuju državni organi, koje nisu utvrđene Carinskom tarifom i koje utiču na izvoz i uvoz robe, uključujući zaštitne mere, kvantitativna ograničenja i zabrane;
- 9) carinski dug je obaveza lica da plati iznos carine i drugih uvoznih dažbina za određenu robu u skladu sa propisima;
- 10) uvozne dažbine su carina i druge dažbine koje se plaćaju pri uvozu robe;
- 11) carinski nadzor je skup opštih mera i radnji Uprave carina u cilju sprovođenja carinskih i drugih propisa u odnosu na robu koja podleže carinskom nadzoru, uključujući mere za obezbeđenje istovetnosti robe od prispeća na carinsko područje do okončanja carinskog postupka (praćenje i čuvanje carinske robe, uzimanje uzoraka, prospekata, fotografija ili drugih podataka), stavljanje carinskih obeležja i overu propisanih dokumenata;
- 12) carinska kontrola je preduzimanje pojedinih radnji od strane Uprave carina, kao što su: pregled robe, uzimanje uzoraka, kontrola postojanja i autentičnosti dokumentacije, pregled knjigovodstvenih i drugih dokumenata, pregled prevoznih sredstava, pregled prtljaga i druge robe koju jedno lice nosi sa sobom ili na sebi i sprovođenje službenih provera i sličnih radnji u cilju obezbeđivanja pravilne primene carinskih i drugih propisa;
- 13) carinski dozvoljeno postupanje sa robom i upotreba je stavljanje robe u carinski postupak, unošenje robe u slobodnu zonu, ponovni izvoz robe iz carinskog područja, uništenje i ustupanje robe u korist države;
- 14) puštanje robe je odluka carinskog organa kojom se odobrava korišćenje robe u svrhe navedene u carinskom postupku sprovedenom nad robom;
- 15) carinski postupak je postupak stavljanja robe u slobodan promet, postupak tranzita, postupak carinskog skladištenja, postupak aktivnog oplemenjivanja, postupak prerade pod carinskom kontrolom, postupak privremenog uvoza, postupak pasivnog oplemenjivanja i postupak izvoza, gde učesnici u postupku stiču prava i obaveze vezane za robu;
- 16) carinski agent je fizičko lice zaposleno u pravnom licu registrovanom za obavljanje delatnosti međunarodne špedicije, ovlašćeno od strane Uprave carina za sprovođenje radnji u carinskom postupku ili u vezi sa tim postupkom;
- 17) deklarisanje je radnja kojom lice od carinskog organa zahteva, u propisanoj formi i na propisani način, sprovođenje odgovarajućeg carinskog postupka nad robom;
- 18) podnosilac deklaracije-deklarant je lice koje podnosi deklaraciju u svoje ime ili lice u čije ime se podnosi deklaracija;
- 19) nosilac odobrenja je lice koje je dobilo određeno odobrenje u carinskom postupku;

- 20) krijumčarenje je kretanje robe preko carinske linije na skriven način i uz izbegavanje mera carinskog nadzora, pri čemu se izbegava, delimično ili u celini, plaćanje uvoznih dažbina, primena zabrana, odnosno ograničenja ili se pribavljaju pogodnosti protivno odredbama ovog zakona ili drugih zakona koje primenjuju carinski organi;
- 21) skrivena roba je roba koja nije prijavljena carinskom organu koja se prenosi ili prevozi tako da sprečava ili otežava prepoznavanje ili otkrivanje prilikom uobičajenog pregleda carinskog organa;
- 22) prevozno sredstvo je sredstvo koje se koristi za prevoz, odnosno prenos lica ili robe kopnom, vodom ili vazduhom;
- 23) linijski rukovodilac je rukovodilac koji je u direktnoj liniji nadgledanja i upravljanja nad pojedincem u hijerarhijskoj strukturi organa;
- 24) ovlašćeni carinski službenik je lice zaposleno u Upravi carina koje obavlja poslove u skladu sa odredbama ovog i drugih zakona, kao i u skladu sa ovlašćenjima prenetim od direktora.

(2) Pojedini pojmovi upotrebljeni u čl. 139. do 152. ovog zakona imaju sledeća značenja:

- 1) dobijeni proizvodi su svi proizvodi koji se dobijaju kao rezultat oplemenjivanja;
- 2) ekvivalentna roba je domaća roba koja se koristi umesto uvozne robe u procesu oplemenjivanja;
- 3) normativ je količina ili procenat proizvoda koji se dobijaju oplemenjivanjem određene količine uvezene robe.

(3) Pojedini pojmovi upotrebljeni u čl. 167. do 181. ovog zakona imaju sledeća značenja:

- 1) privremeni izvoz robe je stavljanje robe u postupak pasivnog oplemenjivanja;
- 2) proces oplemenjivanja je proces iz člana 139. stav 2. ovog zakona;
- 3) dobijeni proizvodi su proizvodi nastali kao rezultat procesa oplemenjivanja;
- 4) normativ je količina ili procenat dobijenih proizvoda nastalih oplemenjivanjem određene količine privremeno izvezene robe.

2. CARINSKO PODRUČJE

Član 6

(1) Carinsko područje Srbije (u daljem tekstu: carinsko područje) obuhvata teritoriju, teritorijalne vode i vazdušni prostor iznad Srbije.

(2) Carinsko područje je ograničeno carinskom linijom koja je istovetna sa granicom Srbije.

3. CARINSKI POGRANIČNI POJAS

Član 7

- (1) Carinski pogranični pojas na kopnu obuhvata deo carinskog područja u širini 15 km od carinske linije Srbije.
- (2) Odredba stava 1. ovog člana primenjuje se i kad carinska linija prelazi graničnom rekom.
- (3) Carinski pogranični pojas na graničnom jezeru obuhvata deo carinskog područja Srbije od carinske linije na jezeru i do 5 km kopna od obale jezera.
- (4) Kad carinski pogranični pojas obuhvata deo naselja, smatra se da je celo naselje u okviru tog pojasa.
- (5) Vlada Republike Srbije (u daljem tekstu: Vlada) utvrđuje liniju carinskog pograničnog pojasa, posebna prava i obaveze lica koja žive u carinskom pograničnom pojasu.
- (6) Ovlašćeni carinski službenik može da proveri identitet lica koje se kreće u carinskom pograničnom pojasu, kao i da zahteva od takvog lica da dokaže da je roba koju nosi ili prevozi nabavljena u carinskom području, da je uvezena, ili da sa robom postupa u skladu sa propisima.
- (7) Ako se ne obezbede dokazi iz stava 6. ovog člana, nad robom se sprovodi postupak u skladu sa odredbama ovog zakona.

4. CARINSKI PRELAZ

Član 8

- (1) Carinski prelaz je mesto određeno za uvoz, izvoz i tranzit robe, kao i za prelaz lica i prevoznih sredstava preko carinske linije na graničnom prelazu.
- (2) Carinski prelaz može biti međunarodni i pogranični.
- (3) Vlada utvrđuje carinske prelaze i njihovu kategorizaciju.
- (4) Projektovanje, izgradnja, odnosno rekonstrukcija graničnog prelaza za deo koji je određen za sprovođenje carinskog nadzora i carinskog postupka, vrše se na osnovu saglasnosti direktora.

Član 9

- (1) Preko pograničnih carinskih prelaza mogu prelaziti i prenositi carinsku robu lica koja to pravo imaju na osnovu zakona ili međunarodnog ugovora.
- (2) Preko pograničnih carinskih prelaza dvovlasnici mogu prenositi stvari potrebne za obrađivanje njihovih imanja, kao i druge stvari koje mogu prenositi na osnovu međunarodnog ugovora.

(3) Lekari, veterinari i drugo medicinsko osoblje koji imaju boravište u carinskom pograničnom pojasu u slučaju hitne potrebe mogu prenositi instrumente i lekove potrebne za obavljanje svoje delatnosti preko pograničnih carinskih prelaza.

(4) Vatrogasci, odnosno druga lica koja učestvuju u spasavanju ljudi i imovine mogu prenositi potrebnu opremu i ostala tehnička sredstva preko svih carinskih prelaza.

Član 10

Direktor određuje vreme u kome roba može biti uneta ili izneta iz carinskog područja.

Član 11

Roba koja podleže graničnim inspekcijskim kontrolama (sanitarna, fito-sanitarna, veterinarska i dr.) prevozi se, odnosno prenosi preko carinskih prelaza koji su određeni propisima koji uređuju vršenje tih kontrola.

5. CARINSKA ROBA

Član 12

(1) Carinska roba je roba koja se uvozi, odnosno unosi ili prima u carinsko područje, koja se iz tog područja izvozi, odnosno iznosi ili šalje ili je preko tog područja u tranzitu, odnosno pronosi se preko carinskog područja.

(2) Carinskom robom, u smislu stava 1. ovog člana, smatraju se i:

- 1) žive životinje koje se uvoze, izvoze ili su u tranzitu;
- 2) električna energija, gas ili tečnost koji se električnim vodovima, cevovodima ili na drugi način uvoze, izvoze ili su u tranzitu;
- 3) prevozna sredstva kojima se roba i putnici prevoze preko carinske linije, ili koja su namenjena za prevoz robe i putnika preko carinske linije;
- 4) brodovi i avioni koji se nabavljaju u inostranstvu, ako se počnu privredno iskorišćavati pre prelaska carinske linije;
- 5) stvari koje su na carinsko područje dospеле na drugi način;
- 6) domaća roba u tranzitu iz jednog mesta u drugo mesto u carinskom području preko stranog carinskog područja.

(3) Carinskom robom, u smislu stava 1. ovog člana, ne smatraju se:

- 1) javne isprave;
- 2) poštanske pošiljke koje ne sadrže carinsku robu;

- 3) trgovačka korespondencija, poslovne knjige i robna, pravna i finansijska dokumentacija;
- 4) čekovi, menice, obveznice, akcije i efektivni novac.

6. OBAVEŠTAVANJE O CARINSKOJ ROBI

Član 13

(1) Državni organi (sudovi, inspekcijski organi, organi unutrašnjih poslova i dr.) dužni su da najbližem carinskom organu prijave svu robu i prevozna sredstva koja se kod njih nalaze, koja su od strane tih organa privremeno zadržana ili konačno oduzeta, a postoji osnovana sumnja da je to carinska roba nad kojom nije sproveden carinski postupak u skladu sa odredbama ovog zakona.

(2) Roba i prevozna sredstva iz stava 1. ovog člana ne mogu se predati drugom licu pre nego što se plate uvozne dažbine. Državni organi iz stava 1. ovog člana dužni su da uplate uvozne dažbine pre predaje carinske robe kupcu ili drugom licu kome su robu ustupili.

(3) Uvozne dažbine plaćaju se po podmirivanju troškova nastalih u vezi sa robom iz stava 2. ovog člana (troškovi čuvanja, prodaje i sl.).

7. CARINSKI NADZOR I KONTROLA

Član 14

Carinski organi mogu, u skladu sa propisima, preduzimati i sprovesti mere carinskog nadzora i kontrole koje smatraju neophodnim za primenu carinskih i drugih propisa.

Član 15

(1) Carinski nadzor i kontrola obuhvataju mere za sprečavanje neovlašćenog postupanja sa carinskom robom.

(2) Zabranjeno je skrivanje ili lažno prikazivanje carinske robe radi izbegavanja carinskog nadzora i kontrole.

Član 16

(1) Carinskom nadzoru odnosno kontroli podležu roba, putnici i članovi posade koji se iskrcavaju, odnosno ukrcavaju na brodove i vazduhoplove iz stava 2. tač. 1, 3. i 4. ovog člana, kao i saobraćaj između brodova i obale.

(2) Carinskom nadzoru i kontroli ne podležu:

- 1) domaći i strani vojni brodovi;
- 2) brodovi dok plove na delovima graničnih reka na kojima se po međunarodnim ugovorima ne može vršiti carinski nadzor;

- 3) brodovi i vazduhoplovi organa unutrašnjih poslova;
- 4) domaći i strani vojni vazduhoplovi.

(3) Lica iz stava 1. ovog člana dužna su da carinsku robu prijave carinskom organu radi sprovođenja carinskog postupka.

Član 17

(1) Pored mera utvrđenih ovim zakonom Vlada može propisati i posebne mere carinskog nadzora i kontrole.

(2) Propisom iz stava 1. ovog člana mogu se utvrditi i posebni uslovi za tranzit određene akcizne robe, uključujući i:

- 1) granične prelaze preko kojih se obavlja tranzit;
- 2) vreme u kome se mora obaviti tranzit;
- 3) putni pravac kojim se može vršiti tranzit;
- 4) obavezu opremanja prevoznih sredstava elektronskim ili drugim uređajima koji obezbeđuju praćenje dok su u tranzitu;
- 5) obavezu posebne registracije za tranzit takve robe.

(3) Direktor propisuje vrstu i tip carinskih obeležja i način njihove upotrebe.

(4) Carinska obeležja iz stava 3. ovog člana moraju ostati istovetna kao u momentu stavljanja, dok ih nadležni carinski organ ne skine, osim ako ovim zakonom nije drukčije određeno.

8. OBAVEZA PLAĆANJA UVOZNIH DAŽBINA

Član 18

(1) Roba koja se uvozi podleže plaćanju uvoznih dažbina, osim ako ovim zakonom nije drukčije određeno.

(2) Plaćanju uvoznih dažbina ne podleže:

- 1) roba u tranzitu preko carinskog područja;
- 2) izvezena domaća roba koja se u zemlju vraća neprodana ili se vraća zato što ne odgovara obavezama koje proizlaze iz ugovora, odnosno poslovnog odnosa na osnovu kog je bila izvezena;
- 3) roba koju su domaći državljani prijavili prilikom izlaska iz zemlje koja se vraća iz inostranstva;

- 4) dokumentacija koja se šalje u vezi sa međunarodnim licitacijama i konkursima;
- 5) štampani ili snimljeni materijal iz oblasti kulture, prosvete i nauke, kao i dokumentacija koju lica primaju na osnovu međunarodnih ugovora;
- 6) televizijske, filmske ili na drugi način snimljene vesti ili slike i programski prilozi za direktnu emisiju sredstvima javnog informisanja;
- 7) potrošni materijal koji se besplatno prima iz inostranstva, a koji je namenjen učesnicima međunarodnih simpozijuma, konferencija i sličnih sastanaka koji se održavaju u Srbiji;
- 8) poljoprivredni proizvodi koji ostaju u Srbiji kao rezultat umnožavanja u procesu proizvodnje semenske robe od privremeno uvezenog semenskog materijala.

Član 19

(1) Iznos uvoznih dažbina za robu za koju je nastala obaveza plaćanja tih dažbina utvrđuje se prema stanju robe i u skladu sa propisima koji važe:

- 1) za robu koja se uvozi - na dan prihvatanja deklaracije;
- 2) za robu koju putnici sobom nose - na dan carinjenja;
- 3) za avione i brodove kupljene u inostranstvu ako se privredno iskorišćavaju pre prelaska carinske linije - na dan dobijanja privremenog plovidbenog lista;
- 4) za robu smeštenu u konsignacionom skladištu - na dan kad je kupac preuzeo robu sa konsignacionog skladišta;
- 5) za robu koja je bila privremeno uvezena u carinsko područje - na dan prihvatanja deklaracije za konačno carinjenje, odnosno na dan donošenja odluke o obračunu i naplati;
- 6) za robu i prevozna sredstva iz člana 13. ovog zakona - na dan izvršnosti odluke organa kojom je roba ili prevozno sredstvo oduzeto, odnosno na dan donošenja odluke o dozvoli izvršenja;
- 7) za robu koja se iz konsignacionog skladišta prenosi u carinsko skladište - na dan prihvatanja deklaracije;
- 8) za tranzitnu robu koja je na carinskom području zadržana radi uvoza - na dan prihvatanja deklaracije za carinjenje te robe, a ako deklaracija nije podnesena - na dan donošenja odluke o naplati uvoznih dažbina;
- 9) za robu koja se carini po službenoj dužnosti - na dan donošenja odluke o naplati uvoznih dažbina.

(2) Iznos uvoznih dažbina za robu proizvedenu ili oplemenjenu u slobodnoj zoni koja se stavlja u promet na domaćem tržištu utvrđuje se po propisima koji važe na dan prihvatanja deklaracije.

(3) Ako je osnov za nastanak obaveze plaćanja uvoznih dažbina različit od osnova iz st. 1. i 2. ovog člana, iznos uvoznih dažbina utvrđuje se prema stanju robe i u skladu sa propisima koji važe u vreme kada je najranije bilo moguće utvrditi postojanje obaveze plaćanja uvoznih dažbina.

Član 20

Ako roba koja se uvozi bude uništena dok se nalazi pod carinskim nadzorom, prestaje obaveza plaćanja uvoznih dažbina.

Glava II PRIMENA MEĐUNARODNIH UGOVORA I VOĐENJE UPRAVNOG POSTUPKA

1. PRIMENA MEĐUNARODNIH UGOVORA

Član 21

Odredbe ovog zakona ne primenjuju se na plaćanje uvoznih dažbina za robu koja se uvozi, kao i na sprovođenje carinskog postupka, ako je to drukčije uređeno međunarodnim ugovorom.

2. VOĐENJE UPRAVNOG POSTUPKA

Član 22

Na postupak pred carinskim organima primenjuju se odredbe zakona koji uređuje opšti upravni postupak, osim ako ovim zakonom nije drukčije predviđeno.

Član 23

(1) Lice koje od carinskog organa zahteva donošenje određene odluke, mora izneti sve činjenice i okolnosti i podneti isprave i druge dokaze značajne za donošenje odluke.

(2) Odluka se donosi bez odlaganja, a najkasnije u roku predviđenom odredbama zakona koji uređuje opšti upravni postupak.

(3) Ako carinski organ u carinskom postupku u celini prihvati zahtev, može odluku po zahtevu dati u vidu zabeleške na samom zahtevu. Na zahtev podnosioca, carinski organ će izdati odluku u pisanoj formi.

Član 24

(1) Protiv prvostepene odluke koju u upravnom postupku donese carinski organ može se uložiti žalba Komisiji za žalbe Uprave carina. Žalba ne zadržava izvršenje odluke.

(2) Komisija iz stava 1. ovog člana ima pet članova iz reda službenika Uprave carina, koje na predlog direktora imenuje funkcioner koji rukovodi organom državne uprave nadležnim za poslove finansija i ekonomije (u daljem tekstu: ministar). Komisija donosi poslovnik o svom radu.

Član 25

Protiv drugostepene odluke koja je doneta u upravnom postupku može se, u skladu sa odredbama Zakona o upravnim sporovima, pokrenuti upravni spor pred nadležnim sudom.

3. PRAVO ZASTUPANJA

Član 26

(1) Lice o čijim pravima i obavezama se odlučuje može odrediti zastupnika za preduzimanje svih ili samo nekih radnji u postupku koji vodi carinski organ. Zastupnik mora imati sedište, odnosno boravište u Srbiji.

(2) Zastupanje može biti:

- 1) neposredno, ako zastupnik istupa u ime i za račun drugog lica, ili
- 2) posredno, ako zastupnik istupa u svoje ime, a za račun drugog lica.

(3) Posredni zastupnik je pravno lice registrovano za poslove međunarodne špedicije i upisano u poseban registar zastupnika kod Uprave carina. Posredni zastupnik je dužan da vodi evidenciju o svim radnjama koje preduzima kao posredni zastupnik pred carinskim organima, a na način koji odredi Uprava carina.

(4) Licu zaposlenom kod posrednog zastupnika, Uprava carina će izdati dozvolu da radi kao carinski agent ako:

- 1) položi ispit posle obuke koju organizuje i čiji program utvrđuje Uprava carina, osim lica koje je položilo stručni ispit carinske struke, kao i lica zaposlenog kod posrednog zastupnika na poslovima carinjenja robe najmanje 10 godina;
- 2) nije zaposlen u Upravi carina ili nije član uže porodice lica zaposlenog u Upravi carina; i
- 3) nije pravnosnažno osuđivano ili kažnjavano za krivična dela ili prekršaje spoljnotrgovinskih, deviznih, carinskih ili poreskih propisa, ili za druga dela ili prekršaje nespojive sa položajem carinskog agenta.

(5) Carinski agent može poveriti drugom licu zaposlenom kod posrednog zastupnika izvršenje pojedinih radnji u carinskom postupku. Carinski agent je odgovoran za radnje tog lica.

(6) Uprava carina vodi registar carinskih agenata. Carinskim agentima upisanim u registar dodeljuje se poseban identifikacioni broj, identifikaciona kartica i lični pečat. Oblik i sadržinu identifikacionog broja, identifikacione kartice i ličnog pečata propisuje direktor Uprave carina.

(7) Troškove polaganja ispita i izdavanja identifikacionog broja, identifikacione kartice i ličnog pečata snosi carinski agent.

(8) Uprava carina može privremeno, najduže šest meseci, oduzeti dozvolu carinskom agentu ako ne plati carinski dug ili ako ne postupa u skladu sa obavezama utvrđenim odredbama ovog zakona.

(9) Uprava carina može trajno oduzeti dozvolu carinskom agentu ako posle izdavanja dozvole nastupe okolnosti iz stava 4. tač. 2. i 3. ovog člana. Ponovni zahtev za izdavanje dozvole ne može se podneti pre isteka roka od tri godine od dana pravnosnažnosti odluke o oduzimanju dozvole.

(10) Zastupnik se mora izjasniti o tome koga zastupa, da li je zastupanje neposredno ili posredno, a na zahtev carinskog organa mora podneti i verodostojnu ispravu sa ovlašćenjem za zastupanje.

(11) Smatraće se da istupa u svoje ime i za svoj račun lice koje se ne izjasni da istupa u ime ili za račun drugog lica ili se izjasni da istupa u ime i za račun drugog lica ali ne može o tome podneti verodostojnu ispravu.

4. OPŠTA OBAVEŠTENJA O PRIMENI CARINSKIH PROPISA

Član 27

(1) Lice koje uvozi ili izvozi robu ili zainteresovano lice može, bez naknade, zahtevati od carinskog organa obaveštenje o primeni carinskih propisa.

(2) Naknada se može zahtevati ako za carinski organ nastanu troškovi u vezi sa analizom ili veštačenjem robe na koju se zahtev za davanje obaveštenja odnosi, kao i u vezi izrade izveštaja ili vraćanja robe podnosiocu zahteva.

(3) Carinski organ je dužan da odgovori na sva pitanja u roku od 15 dana od dana prijema zahteva, pod uslovom da informacije koje predstavljaju tajnu ili informacije koje se odnose na treća lica smatra poverljivim.

5. OBAVEZUJUĆA OBAVEŠTENJA

Član 28

(1) Na osnovu pisanog zahteva podnosioca, Uprava carina izdaje:

1) obavezujuće obaveštenje o svrstavanju robe po Carinskoj tarifi;

2) obavezujuće obaveštenje o poreklu robe.

(2) Obavezujuće obaveštenje iz stava 1. ovog člana ima dejstvo odluke donete u upravnom postupku.

(3) Obavezujuće obaveštenje o svrstavanju robe po Carinskoj tarifi i obavezujuće obaveštenje o poreklu robe iz stava 1. ovog člana obavezuje carinski organ prema licu kome je dato u pogledu svrstavanja robe po Carinskoj tarifi za robu za koju se carinski postupak sprovodi posle datuma izdavanja tog obavezujućeg obaveštenja. Obavezujuće obaveštenje o poreklu robe obavezuje carinski

organ prema licu kome je dato za onu robu za koju je postupak utvrđivanja porekla robe, u skladu sa ovim zakonom, sproveden posle datuma izdavanja tog obavezujućeg obaveštenja.

(4) Lice koje se poziva na obaveštenje iz stava 1. ovog člana mora dokazati:

- 1) u slučaju obavezujućeg obaveštenja o svrstavanju robe po Carinskoj tarifi - da roba koju deklariše u svim elementima odgovara robi koja je opisana u obaveštenju;
- 2) u slučaju obavezujućeg obaveštenja o poreklu robe - da roba i okolnosti na osnovu kojih se određuje poreklo robe u svim elementima odgovara robi i okolnostima koje su opisane u obaveštenju.

(5) Obavezujuće obaveštenje iz stava 1. ovog člana Uprava carina će poništiti, ako se zasniva na neistinitim ili nepotpunim podacima koje je dao podnosilac zahteva.

(6) Obavezujuće obaveštenje o svrstavanju robe po Carinskoj tarifi prestaje da važi:

- 1) ako zbog izmene propisa obavezujuće obaveštenje nije u skladu sa važećim propisima;
- 2) ako obavezujuće obaveštenje nije u skladu sa odlukom nadležnog suda ili obavezujućim odlukama međunarodnih organizacija;
- 3) kad je obavezujuće obaveštenje poništeno ili ukinuto, o čemu mora biti obavešteno lice kome je dato.

(7) U slučajevima iz stava 6. tač. 1. i 2. ovog člana dato obaveštenje prestaje da važi na dan početka primene donetog propisa ili odluke.

(8) Obavezujuće obaveštenje o poreklu robe prestaje da važi:

- 1) ako zbog izmene propisa ili zaključenja međunarodnog ugovora, obavezujuće obaveštenje nije u skladu sa propisima, odnosno međunarodnim ugovorom;
- 2) ako obavezujuće obaveštenje nije u skladu sa obavezujućim pravilima međunarodnih organizacija o poreklu robe;
- 3) ako je obavezujuće obaveštenje poništeno, ukinuto ili izmenjeno u skladu sa ovim zakonom, o čemu mora biti obavešteno lice kome je dato.

(9) U slučajevima iz stava 8. tač. 1. i 2. ovog člana obavezujuće obaveštenje prestaje da važi na dan stupanja na snagu, odnosno danom početka primene donetog propisa, međunarodnog ugovora ili odluke.

(10) Lice kome je dato obavezujuće obaveštenje iz stava 1. ovog člana koje je prestalo da važi, može se pozivati na to obaveštenje najduže tri meseca od dana prestanka njegove važnosti, ako je pre prestanka njegovog važenja zaključilo kupoprodajni ugovor za određenu robu na osnovu tog obavezujućeg obaveštenja.

(11) Izuzetno od odredbe stava 10. ovog člana, u slučajevima iz stava 6. tač. 1. i 2. i stava 8. tač. 1. i 2. ovog člana propisom, međunarodnim ugovorom, odnosno odlukom može se odrediti duži rok za korišćenje datog obaveštenja.

(12) Obavezujuće obaveštenje iz stava 1. ovog člana može se upotrebiti za određivanje uvoznih dažbina, odnosno za određivanje visine izvoznih nadoknada ili povraćaja.

Član 29

(1) Vlada može propisati obavezu plaćanja posebne naknade za obaveštenja iz člana 28. ovog zakona, visinu i način plaćanja te naknade.

(2) Plaćanje naknade iz stava 1. ovog člana ne isključuje obavezu plaćanja administrativne takse.

6. OSTALE ODREDBE O VOĐENJU UPRAVNOG POSTUPKA

Član 30

Lica koja učestvuju ili su u vezi sa spoljnotrgovinskim prometom, dužna su da na zahtev carinskog organa stave na raspolaganje sva potrebna dokumenta i podatke, bez obzira na korišćeni medij, i pruže drugu pomoć potrebnu za primenu propisa.

Član 31

(1) Podaci koji su poverljivi ili su pribavljeni na način iz člana 30. ovog zakona, smatraju se službenom tajnom i ne smeju se od strane carinskih organa dalje saopštavati bez pisane saglasnosti lica ili ovlašćenog organa koji ih je dao.

(2) Saopštavanje poverljivih podataka dozvoljeno je u slučajevima kad je carinski organ, u skladu sa propisima, dužan ili ovlašćen da to učini.

Član 32

(1) Radi sprovođenja carinskog nadzora ili kontrole, učesnici u spoljnotrgovinskom prometu koji raspolažu ispravama ili podacima iz člana 30. ovog zakona dužni su da ih čuvaju pet kalendarskih godina.

(2) Rok iz stava 1. ovog člana počinje da teče poslednjeg dana kalendarske godine u kojoj je:

- 1) prihvaćena deklaracija za stavljanje robe u slobodan promet ili prihvaćena izvozna deklaracija;
- 2) okončan carinski nadzor nad robom koja je na osnovu njene upotrebe (u posebne svrhe) stavljena u slobodan promet uz povoljnije uvozne dažbine;
- 3) okončan drugi carinski postupak za robu koja je stavljena u taj carinski postupak;
- 4) korisniku slobodne zone prestao taj status, za robu koja je bila smeštena u slobodnoj zoni.

Član 33

Evidenciju o obimu, vrednosti i strukturi izvoza i uvoza robe, o carinskim dužnicima, nastanku, iznosu i plaćanju carinskog duga, kao i druge evidencije iz svoje nadležnosti vodi Uprava carina.

Deo drugi UVOZNE DAŽBINE

Glava I ELEMENTI ZA ODREĐIVANJE UVOZNIH DAŽBINA

1. CARINSKA TARIFA

Član 34

(1) Na robu koja se uvozi u carinsko područje plaća se carina po stopama utvrđenim Carinskom tarifom.

(2) Carinska tarifa propisana je Zakonom o Carinskoj tarifi.

(3) Izuzetno od odredbe stava 1. ovog člana, roba namenjena za korišćenje u sopstvenom domaćinstvu koju fizička lica unose u putničkom prometu ili primaju iz inostranstva u poštanskom saobraćaju, osim robe koja je u skladu sa odredbama ovog zakona oslobođena obaveze plaćanja uvoznih dažbina, carini se po jedinstvenoj carinskoj stopi u visini od 10%.

(4) Vlada utvrđuje vrednost robe na koju se primenjuje jedinstvena carinska stopa iz stava 3. ovog člana.

Član 34a

(1) Ako uvoz pojedine robe dovodi do poremećaja na tržištu Vlada može povećati, odnosno smanjiti do 50% ili ukinuti stope carine za tu robu, a za robu za koju je u Carinskoj tarifi predviđena stopa carine nula može da odredi stopu carine do 5%.

(2) Važenje propisa iz stava 1. ovog člana mora biti ograničeno i navedeno u samom propisu.

2. DRUGE UVOZNE DAŽBINE

Član 35

Na robu koja se uvozi, carinski organi naplaćuju i druge uvozne dažbine, kao i poreze i akcize u skladu sa zakonima koji uređuju ta pitanja ili propisima donetim na osnovu tih zakona.

3. POREKLO ROBE

1) *Nepreferencijalno poreklo robe*

Član 36

(1) Nepreferencijalno poreklo robe propisuje se ovim zakonom radi:

- 1) primene Carinske tarife, osim u slučajevima predviđenim članom 21. ovog zakona;
- 2) primene mera komercijalne politike;
- 3) izdavanja uverenja o poreklu robe.

(2) Robom poreklom iz određene države, odnosno zajednice država (u daljem tekstu: država), u skladu sa ovim zakonom smatra se:

- 1) roba u celini proizvedena u toj državi;
- 2) roba koja je u dovoljnoj meri prerađena u toj državi.

(3) Vlada propisuje uslove i način dokazivanja porekla robe iz st. 1. i 2. ovog člana u skladu sa pravilima Svetske trgovinske organizacije i preporukama Svetske carinske organizacije.

Član 37

Robom iz člana 36. stav 2. ovog zakona, smatraju se:

- 1) mineralni proizvodi izvađeni iz zemljišta u toj državi;
- 2) biljni proizvodi uzgojeni ili ubrani u toj državi;
- 3) priplodi životinja rođenih i uzgojenih u toj državi;
- 4) proizvodi dobijeni od živih životinja uzgojenih u toj državi;
- 5) proizvodi dobijeni lovom i ribolovom u toj državi;
- 6) proizvodi dobijeni od riba uzgojenih u toj državi;
- 7) proizvodi morskog ribolova i drugi proizvodi izvađeni iz mora izvan teritorijalnih voda te države, plovnim objektima registrovanim u toj državi koji plove pod njenom zastavom;
- 8) roba dobijena ili proizvedena na brodovima-fabrikama isključivo od proizvoda izvađenih iz mora izvan teritorijalnih voda, pod uslovom da su takvi brodovi-fabrike registrovani u toj državi i da plove pod njenom zastavom;

9) proizvodi uzeti sa morskog dna izvan teritorijalnih voda te države, pod uslovom da ona ima isključivo pravo na eksploataciju morskog dna i tla pod njim;

10) ostaci i otpaci proizvoda dobijeni iz proizvodnih delatnosti ili upotrebljivanih predmeta, ako su u toj državi prikupljeni i ako su pogodni samo za ponovno dobijanje sirovine;

11) druga roba koja je proizvedena u toj državi isključivo od robe navedene u tač. 1. do 10. stava 1. ovog člana ili od njenih derivata, nezavisno od stepena obrade.

Član 38

(1) Roba u čiju je proizvodnju uključeno više od jedne države, smatraće se poreklom iz države u kojoj je prošla poslednju bitnu, ekonomski opravdanu obradu ili preradu, pod uslovom da je ta prerada obavljena u pogonu opremljenom za tu namenu i da dovodi do značajnih promena proizvoda ili do potpuno novog proizvoda.

(2) Prilikom određivanja porekla robe u skladu sa odredbom stava 1. ovog člana, koriste se sledeći kriterijumi:

- 1) izmena tarifne oznake iz Carinske tarife;
- 2) kriterijum vrednosti (ad valorem);
- 3) kriterijum obrade ili prerade.

(3) Vlada propisuje uslove za primenu kriterijuma iz stava 2. ovog člana u skladu sa pravilima Svetske trgovinske organizacije i preporukama Svetske carinske organizacije, u skladu sa odredbama člana 40. ovog zakona.

Član 39

Obrada ili prerada na osnovu koje se dobijeni proizvod svrstava u tarifnu oznaku različitu od oznake za korišćene materijale smatraće se kompletnim procesom iz člana 38. stav 1. ovog zakona.

Član 40

Pri određivanju porekla uvezene robe, nezavisno od toga da li je izmenjena tarifna oznaka te robe, ne uzimaju se u obzir sledeće radnje:

- 1) postupanje neophodno za očuvanje svojstava proizvoda prilikom prevoza ili uskladištenja;
- 2) radnje koje služe za olakšavanje otpreme ili transporta robe;
- 3) radnje koje se odnose na pakovanje ili pripremu robe za prodaju;
- 4) jednostavni postupci sa robom, naročito: ventilacija, distribucija, sušenje, hlađenje, otklanjanje oštećenih delova, otklanjanje masnoće i rđe, farbanje radi zaštite od prirodnih uticaja, uklanjanje rđe, pranje, čišćenje, prosejavanje ili pokrivanje, sortiranje, odvajanje ili razvrstavanje, merenje, testiranje ili baždarenje, pakovanje ili raspakivanje zajedno spakovanih paketa ili prepakivanje, deljenje tereta,

obeležavanje, etiketiranje i drugi znakovi razlikovanja, rastvaranje u vodi ili nekoj drugoj tečnoj supstanci, jonizacija, soljenje, ljušćenje, drobljenje, uklanjanje semena iz voća, klanje životinja;

5) jednostavno sklapanje delova proizvoda u celovit proizvod;

6) bilo koja kombinacija postupanja, odnosno radnji iz tač. 1. do 5. stava 1. ovog člana.

Član 41

Prerada ili obrada robe za koju se utvrdi da je njen jedini cilj izbegavanje primene odredaba koje se u Srbiji primenjuju na robu iz određenih država, neće se smatrati dovoljnom da takvoj robi obezbedi status robe proizvedene u državi u kojoj je takva radnja izvedena.

Član 42

(1) Carinskim ili drugim propisima može se propisati podnošenje isprave za dokazivanje porekla robe.

(2) Pored isprave iz stava 1. ovog člana carinski organ može, u slučaju osnovane sumnje, zahtevati i dodatni dokaz o poreklu robe.

2) Preferencijalno poreklo robe

Član 43

Pravila o preferencijalnom poreklu koja robi u carinskom postupku obezbeđuju povoljniji tretman iz člana 21. ovog zakona, utvrđuju se međunarodnim ugovorima, odnosno u skladu sa autonomnim preferencijalima ili carinskim merama sa odlaganjem koje obezbeđuju smanjenje uvoznih dažbina ili oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina za određene robe.

3) Zajedničke odredbe za preferencijalno i nepreferencijalno poreklo robe

Član 44

(1) Uprava carina dužna je da obavezujuće obaveštenje iz člana 28. ovog zakona izda u najkraćem roku, a najkasnije u roku od 150 dana od dana podnošenja zahteva.

(2) Obavezujuće obaveštenje iz stava 1. ovog člana važi tri godine od dana izdavanja pod uslovom da činjenice na kojoj je zasnovano, uključujući i pravila o poreklu robe koja su važila u vreme odlučivanja, ostanu uporedive.

(3) Ako u postupku ocene obavezujućeg obaveštenja iz stava 1. ovog člana Uprava carina donese drukčiju odluku, poništava obavezujuće obaveštenje iz stava 1. ovog člana, pod uslovom da zainteresovano lice unapred obavesti o tome.

Glava II

CARINSKA VREDNOST

Član 45

Odredbama čl. 46. do 62. ovog zakona utvrđuje se carinska vrednost robe radi primene stopa iz Carinske tarife i obračuna ostalih uvoznih dažbina, kao i primene netarifnih mera u skladu sa propisima kojima se uređuje spoljnotrgovinski promet.

Član 46

(1) Carinska vrednost uvezene robe je njena transakcijska vrednost, koju čini stvarno plaćena cena ili cena koju treba platiti za robu koja se prodaje radi izvoza u Srbiju, uvećana, ako je neophodno, u skladu sa odredbom člana 54. ovog zakona, pod uslovom da:

- 1) za kupca nema ograničenja u raspolaganju ili upotrebi robe, osim ograničenja koja:
 - predviđaju propisi ili pojedinačni akti doneti na osnovu tih propisa,
 - ograničavaju geografsko područje gde roba može da se preproda, ili
 - bitno ne utiču na vrednost robe;
- 2) prodaja ili cena robe ne podležu uslovu ili naknadi čija se vrednost ne može utvrditi u odnosu na vrednost robe koja se vrednuje;
- 3) nijedan deo prihoda od kasnije preprodaje, raspolaganja robom ili upotrebe robe posredno ili neposredno ne pripada prodavcu, osim ako se odgovarajuće usklađivanje može izvršiti u skladu sa odredbama člana 54. ovog zakona;
- 4) kupac i prodavac nisu međusobno povezani ili, ako jesu, da je transakcijska vrednost prihvatljiva za carinske svrhe, u skladu sa odredbom stava 3. ovog člana.

(2) Dva lica se smatraju međusobno povezanim, ako:

- 1) jedno lice pripada grupi ovlašćenih lica ili je direktor drugog i obrnuto;
- 2) su pravno priznati partneri u poslu;
- 3) su u odnosu poslodavca i zaposlenog;
- 4) je jedno od njih vlasnik ili kontroliše ili poseduje 5% ili više akcija sa pravom glasa, odnosno upravljačkih prava u oba lica;
- 5) jedno od njih kontroliše drugo;
- 6) su posredno ili neposredno pod kontrolom trećeg lica;

7) zajedno, kontrolišu treće lice;

8) su međusobno:

- u srodstvu u pravoj liniji do drugog stepena;
- u srodstvu u pobočnoj liniji do drugog stepena;
- u tazbinskom srodstvu do drugog stepena.

(3) Lica koja su međusobno poslovno povezana, na način da je jedno od njih isključivi zastupnik, isključivi distributer ili isključivi koncesionar drugog, smatraće se povezanim ako je ispunjen neki od kriterijuma iz stava 2. ovog člana.

(4) U postupku procene prihvatljivosti transakcijske vrednosti u skladu sa odredbama stava 1. ovog člana okolnost da su kupac i prodavac povezana lica nije dovoljan razlog da se ne prihvati određena transakcijska vrednost.

(5) Ako je to neophodno, carinski organ utvrdiće okolnosti kupoprodaje i prihvatiti transakcijsku vrednost, pod uslovom da postojeća povezanost nije uticala na cenu robe.

(6) Ako carinski organ ima razloga da na osnovu obaveštenja dobijenih od uvoznika ili na drugi način posumnja da je postojeća povezanost uticala na cenu robe, dužan je da o tome obavesti uvoznika i pruži mu mogućnost za odgovor. Na zahtev uvoznika, carinski organ o razlozima za sumnju obaveštava uvoznika u pisanom obliku.

(7) U slučaju kupoprodaje između povezanih lica, transakcijska vrednost se uvek prihvata i roba vrednuje u skladu sa odredbom stava 1. ovog člana, kad uvoznik dokaže da je takva vrednost utvrđena u isto ili približno isto vreme, približno jednaka:

- 1) transakcijskoj vrednosti prilikom prodaje između nepovezanih lica za identičnu ili sličnu robu namenjenu za izvoz u Srbiju;
- 2) carinskoj vrednosti identične ili slične robe utvrđenoj u skladu sa odredbama člana 51. ovog zakona;
- 3) carinskoj vrednosti identične ili slične robe utvrđenoj u skladu sa odredbama člana 52. ovog zakona.

(8) Prilikom poređenja treba uzeti u obzir očite razlike u komercijalnim nivoima i količinama, elementima iz člana 54. ovog zakona i troškovima koje je imao prodavac pri prodaji u kojoj prodavac i kupac nisu povezani, a kojih nema pri prodaji u kojoj su prodavac i kupac povezani.

(9) Poređenje iz stava 7. ovog člana vrši se na zahtev uvoznika i služi samo za potrebe poređenja.

(10) Smatra se da u skladu sa odredbom stava 1. tačka 2. ovog člana, prodaja ili cena robe podleže uslovu ili naknadi čija se vrednost ne može utvrditi i u slučaju ako:

- 1) prodavac utvrđuje cenu uvezene robe pod uslovom da kupac kupi i drugu robu u određenim količinama;
- 2) cena uvezene robe zavisi od cene ili cena po kojima kupac uvezene robe prodaje drugu robu prodavcu uvezene robe;
- 3) se cena utvrđuje na osnovu načina plaćanja koji nije u vezi sa uvezenom robom (kada je uvezena roba poluproizvod koji prodavac obezbeđuje, pod uslovom da će prodavac primiti određenu količinu gotove robe).

Član 47

(1) Stvarno plaćena cena ili cena koju treba platiti je ukupno izvršeno plaćanje ili plaćanje koje treba izvršiti od strane kupca prodavcu ili u njegovu korist, za prodatu uvezenu robu ili plaćanje od strane kupca trećem licu da bi se izmirila obaveza prodavca.

(2) Plaćanje iz stava 1. ovog člana može se izvršiti gotovim novcem, akreditivom ili drugim dogovorenim instrumentom plaćanja.

(3) Radnje koje preduzima kupac o sopstvenom trošku, osim radnji člana 54. ovog zakona, za koje je potrebno izvršiti usklađivanje vrednosti, neće se smatrati posrednim plaćanjem prodavcu, i u slučaju kad su bile preduzete u korist prodavca, i njihov trošak se prilikom utvrđivanja carinske vrednosti uvezene robe neće dodavati stvarno plaćenju ceni, odnosno ceni koju treba platiti.

Član 48

(1) Carinska vrednost za uvezenu robu koja se ne može odrediti u skladu sa odredbama člana 46. ovog zakona, određuje se kao transakcijska vrednost identične robe prodate za izvoz u Srbiju i izvezene u isto ili približno isto vreme kao i roba koja se vrednuje.

(2) Za određivanje carinske vrednosti iz stava 1. ovog člana primenjuje se transakcijska vrednost identične robe prodate na istom komercijalnom nivou i u približno istoj količini kao i roba koja se vrednuje. Kad nema takve prodaje, može se koristiti transakcijska vrednost identične robe prodate na različitoj komercijalnoj osnovi, odnosno u različitim količinama, uz potrebna usklađivanja razlika koje proističu iz komercijalnih osnova ili količine, pod uslovom da se takva usklađivanja mogu sprovesti na osnovu podnesenih dokaza koji jasno pokazuju primerenost i tačnost usklađivanja, nezavisno od toga da li usklađivanje dovodi do porasta ili smanjenja vrednosti.

(3) Kad su troškovi i plaćanja iz člana 54. stav 1. tačka 1. alineje 4, 5. i 6. ovog zakona uključeni u transakcijsku vrednost, usklađivanje se vrši na osnovu razlika u tim troškovima i cenama između uvezene robe i identične robe koje mogu nastati zbog razlika u udaljenosti i vrsti prevoza.

(4) Ako se u slučajevima iz st. 1. do 3. ovog člana utvrdi da postoji više od jedne transakcijske vrednosti za identičnu robu, za određivanje carinske vrednosti primenjuje se najniža od postojećih vrednosti.

Član 49

(1) Carinska vrednost za uvezenu robu koja se ne može odrediti u skladu sa odredbama čl. 46. i 48. ovog zakona, određuje se kao transakcijska vrednost slične robe prodate za izvoz u Srbiju i izvezene u isto ili približno isto vreme kao i roba koja se vrednuje.

(2) Za određivanje carinske vrednosti iz stava 1. ovog člana primenjuje se transakcijska vrednost slične robe prodate na istom komercijalnom nivou i u približno istoj količini kao i roba koja se vrednuje. Kad nema takve prodaje, može se koristiti transakcijska vrednost slične robe prodate na različitim komercijalnim osnovama, odnosno u različitim količinama, uz potrebna usklađivanja razlika koje proističu iz komercijalnih osnova, odnosno količine, pod uslovom da se takva usklađivanja mogu sprovesti na osnovu podnesenih dokaza koji dokazuju primerenost i tačnost usklađivanja, nezavisno od toga da li to usklađivanje dovodi do porasta ili smanjenja vrednosti.

(3) Kad su troškovi i plaćanja iz člana 54. stav 1. tačka 1. alineje 4, 5. i 6. ovog zakona uključeni u transakcijsku vrednost, usklađivanje se vrši na osnovu razlika u tim troškovima i cenama između uvezene robe i slične robe koje mogu nastati zbog razlika u udaljenosti i vrsti prevoza.

(4) Ako se u slučajevima iz st. 1. do 3. ovog člana utvrdi da postoji više od jedne transakcijske vrednosti za sličnu robu, za utvrđivanje carinske vrednosti primeniće se najniža od postojećih vrednosti.

Član 50

(1) Kad se carinska vrednost uvezene robe ne može utvrditi u skladu sa odredbama čl. 46, 48. i 49. ovog zakona, carinska vrednost se utvrđuje u skladu sa odredbama člana 51. ovog zakona.

(2) Ako se carinska vrednost ne može utvrditi u skladu sa odredbama člana 51. ovog zakona, primenjuju se odredbe člana 52. ovog zakona, a na zahtev uvoznika može se zameniti redosled primene odredaba čl. 51. i 52. ovog zakona.

Član 51

(1) Ako se identična ili slična uvezena roba prodaje u Srbiji u istom stanju u kakvom je uvezena, carinska vrednost robe koja se vrednuje utvrđuje se na osnovu jedinične cene po kojoj se najveći broj jedinica identične ili slične uvezene robe prodaje u isto ili približno isto vreme kao i roba koja se vrednuje, i to licima koja nisu povezana sa licima od kojih tu robu kupuju, pod uslovom da se cena umanji za iznos:

- 1) uobičajene provizije koja je plaćena ili koju treba platiti ili uobičajenog uvećanja radi ostvarivanja dobiti i pokriva opštih troškova prodaje u Srbiji koji nastaju za uvezenu robu iste vrste ili grupe proizvoda;
- 2) uobičajenih troškova prevoza i osiguranja robe i drugih pratećih troškova koji nastaju u Srbiji;
- 3) uvoznih i drugih dažbina koje se plaćaju u Srbiji prilikom uvoza ili prodaje robe.

(2) Ako se u isto ili približno isto vreme uvoza robe koja se procenjuje ne prodaje niti identična niti slična uvezena roba, carinska vrednost se utvrđuje prema jediničnoj ceni po kojoj se identična ili slična

roba prodaje u Srbiji u istom stanju u kakvom je i uvezena, i to u najkraćem roku posle uvoza robe koja se vrednuje, pri čemu taj rok ne može biti duži od 90 dana od dana uvoza.

(3) Ako se u Srbiji ne prodaje identična ili slična uvezena roba u istom stanju u kakvom je uvezena, carinska vrednost, ako to uvoznik zahteva, utvrđuje se prema jediničnoj ceni po kojoj se uvezena roba posle dalje prerade prodaje u najvećoj ukupnoj količini licima u Srbiji koja nisu povezana sa licima od kojih kupuju takvu robu, s tim što se uzima u obzir vrednost koja je dodata preradom i odbici iz stava 1 ovog člana.

Član 52

(1) Carinska vrednost uvezene robe, u skladu sa odredbama ovog člana, utvrđuje se na osnovu obračunate vrednosti, koja predstavlja zbir sledećih elemenata:

- 1) vrednosti materijala upotrebljenog u proizvodnji ili drugoj vrsti prerade, kao i troškova proizvodnje, odnosno druge vrste prerade uvezene robe;
- 2) iznosa dobiti i opštih troškova koji odgovara uobičajenom iznosu koji se ostvaruje pri prodaji robe iste vrste ili grupe kao što je roba koja se vrednuje i koju je proizveo proizvođač u zemlji izvoza za izvoz u Srbiju;
- 3) troškova i davanja iz člana 54. stav 1. tačka 1. alineje 4, 5. i 6. ovog zakona.

(2) Lice koje nema sedište ili prebivalište na teritoriji Srbije nije dužno da omogući pregled ili dozvoli pristup bilo kom računu ili drugoj evidenciji radi određivanja obračunate vrednosti.

(3) Carinski organ može, radi utvrđivanja carinske vrednosti u drugoj državi, proveravati obaveštenja dobijena od proizvođača robe uz njegov pristanak, pod uslovom da je vlada te države blagovremeno obaveštena i da ne sprečava proveru.

Član 53

(1) Carinska vrednost uvezene robe koja se ne može utvrditi u skladu sa odredbama čl. 46. do 52. ovog zakona, utvrđuje se na osnovu raspoloživih podataka u Srbiji, uz primenu metoda usklađenih sa principima i odredbama:

- 1) Sporazuma o primeni člana VII Opšteg sporazuma o carinama i trgovini iz 1994. godine;
- 2) člana VII Opšteg sporazuma o carinama i trgovini iz 1994. godine;
- 3) ovog zakona.

(2) Carinska vrednost, u skladu sa odredbama ovog člana, neće se određivati prema:

- 1) prodajnoj ceni robe koja se proizvodi u Srbiji;
- 2) sistemu koji omogućuje da se u carinske svrhe prihvati viša od dve moguće vrednosti;
- 3) ceni robe na domaćem tržištu zemlje izvoznice;

- 4) troškovima proizvodnje, osim obračunate vrednosti koja se utvrđuje za identičnu ili sličnu robu u skladu sa odredbama člana 52. ovog zakona;
- 5) ceni robe namenjene izvozu u drugu državu, a ne za tržište Srbije;
- 6) minimalnim vrednostima;
- 7) proizvoljnim ili nepostojećim vrednostima.

Član 54

(1) U postupku utvrđivanja carinske vrednosti, u skladu sa odredbama člana 46. ovog zakona, ceni koja je stvarno plaćena ili koju treba platiti (transakcijska vrednost) za uvezenu robu dodaju se:

- 1) troškovi do iznosa koji snosi kupac, a nisu uključeni u stvarno plaćenu cenu ili cenu koju treba platiti za robu, i to:
 - provizije i naknade posredovanja, osim kupovne provizije;
 - ambalaže, koja se radi carinjenja smatra jedinstvenim delom predmetne robe;
 - pakovanja (radna snaga i materijal);
 - prevoza uvezene robe do luke ili mesta ulaska u carinsko područje Srbije;
 - utovara, istovara i troškova rukovanja koji su povezani sa prevozom uvezene robe do luke ili do mesta ulaska u carinsko područje;
 - troškovi osiguranja;
- 2) odgovarajući deo vrednosti roba i usluga koje je kupac isporučio, bez naplate ili po sniženoj ceni, radi upotrebe u proizvodnji i prodaji uvezene robe radi izvoza do stepena do koga ta vrednost nije uključena u stvarno plaćenu cenu ili cenu koju treba platiti:
 - materijala, komponenata, delova i sl. sadržanih u uvezenoj robi;
 - alata, matrica, kalupa i sl. korišćenih u proizvodnji uvezene robe;
 - drugih materijala utrošenih u proizvodnji uvezene robe;
 - projektovanja, razvoja, umetničkog rada, oblikovanja, planova i crteža urađenih izvan Srbije neophodnih za proizvodnju uvezene robe;
- 3) naknade za korišćenje prava intelektualne svojine, uključujući naknadu za licence za robu koja se vrednuje koje kupac plaća kao uslov za prodaju robe koja se procenjuje, ako takve naknade nisu uključene u stvarno plaćenu cenu ili cenu koju treba platiti, osim plaćanja za dobijanje prava za reprodukciju uvezene robe;

4) deo iznosa ostvaren daljom prodajom, ustupanjem ili upotrebom uvezene robe koji se plaća prodavcu, osim plaćanja kupca za dobijanje prava za distribuciju i preprodaju uvezene robe, ako ta plaćanja nisu uslov prodaje za izvoz u Srbiju.

(2) Cena koja je stvarno plaćena ili cena koju treba platiti, uvećava se u skladu sa odredbama ovog člana na osnovu merljivih podataka.

(3) U postupku utvrđivanja carinske vrednosti nisu dozvoljena druga uvećanja stvarno plaćene cene ili cene koju treba platiti, osim onih koja su propisana ovim članom.

Član 55

Carinska vrednost robe ne obuhvata plaćanja i troškove koji nisu uračunati u stvarno plaćenu cenu ili cenu koju treba platiti, pod uslovom da su posebno iskazani, a odnose se na:

1) izgradnju, montažu, podizanje, održavanje ili tehničku pomoć koji su obavljani ili će biti obavljani posle uvoza industrijskih postrojenja, mašina ili opreme;

2) prevoz robe posle njenog ulaska u carinsko područje Srbije;

3) kamate koje proističu iz finansijskog sporazuma koji je zaključio kupac, a koje se odnose na kupovinu uvezene robe, nezavisno od toga da li je finansiranje obezbedio prodavac, banka ili drugo lice, pod uslovom da je finansijski sporazum sačinjen u pisanoj formi i da, kada se zahteva, kupac može dokazati:

- da deklarirana cena robe odgovara stvarno plaćenju ceni ili ceni koju treba platiti;

- da kamatna stopa ne prelazi uobičajenu visinu za takve transakcije u vreme i u državi u kojoj je finansiranje obezbeđeno.

Član 56

U postupku utvrđivanja carinske vrednosti prihvataju se sve vrste sniženja cena i gotovinskih popusta koja su uobičajena za uvezenu identičnu ili sličnu robu, ako su ugovoreni pre obavljenog uvoza i ostvareni u ugovorenom roku.

Član 57

(1) Carinska vrednost robe koja nije prodana radi izvoza u Srbiju i carinska vrednost robe koja se privremeno uvozi, utvrđuju se u skladu sa odredbama čl. 48. do 53. ovog zakona.

(2) Ako se za robu koja se uvozi po osnovu zakupa ili lizinga carinska vrednost ne može utvrditi u skladu sa odredbom stava 1. ovog člana i za koju ugovorom nije predviđena mogućnost kupovine, carinska vrednost je iznos zakupnine za ugovoreni period zakupa, odnosno lizinga, uvećan ako je neophodno, u skladu sa odredbom člana 54. ovog zakona.

(3) Carinska vrednost robe koja se ošteti pre puštanja robe podnosiocu deklaracije, utvrđuje se na osnovu odgovarajuće ugovorene cene umanjene za procenat oštećenja.

(4) Procenat oštećenja utvrđuje carinski organ.

(5) Ako je u toku carinskog postupka ugovorena nova cena koja odgovara uslovima iz člana 46. ovog zakona, ta cena predstavlja novu carinsku vrednost.

(6) Ako je roba deklarirana za slobodan promet deo veće količine iste robe kupljene u okviru jedne transakcije, stvarno plaćena cena ili cena koju treba platiti u skladu sa odredbom člana 46. stav 1. ovog zakona je deo ukupne cene koji odgovara deklariranoj količini. Stvarno plaćena cena ili cena koju treba platiti na isti način se utvrđuje i u slučaju propasti ili oštećenja dela isporučene robe nastalog pre stavljanja u slobodan promet.

(7) Ako je posle stavljanja robe u slobodan promet prodavac umanjio stvarno plaćenu cenu ili cenu koju treba platiti, tako umanjena cena će biti uzeta u obzir prilikom utvrđivanja carinske vrednosti u skladu sa odredbom člana 46. ovog zakona ako carinski organ utvrdi da:

- 1) je roba imala nedostatke u vreme prihvatanja deklaracije za stavljanje u slobodan promet;
- 2) je prodavac umanjio cenu u vezi sa izvršenjem garantne obaveze predviđene ugovorom o prodaji robe zaključenim pre stavljanja robe u slobodan promet;
- 3) nedostatak robe nije uzet u obzir prilikom zaključenja ugovora o prodaji robe.

(8) Stvarno plaćena cena ili cena koju treba platiti umanjena u skladu sa odredbama stava 6. ovog člana, može se uzeti u obzir prilikom određivanja carinske vrednosti ako je do promene došlo najkasnije 12 meseci od dana prihvatanja deklaracije za stavljanje robe u slobodan promet.

Član 58

Ako je u postupku utvrđivanja carinske vrednosti uvezene robe neophodno odložiti konačno utvrđivanje carinske vrednosti, roba se može predati podnosiocu deklaracije pod uslovom da položi obezbeđenje u visini mogućeg iznosa carinskog duga.

Član 59

(1) Pri utvrđivanju carinske vrednosti nosača podataka koji sadrže podatke ili programska uputstva za upotrebu opreme za obradu podataka (u daljem tekstu: programska podrška) ne uračunava se cena ili vrednost programske podrške, pod uslovom da je ta vrednost ili cena iskazana odvojeno od vrednosti nosača podataka.

(2) Nosačem podataka iz stava 1. ovog člana ne smatraju se uključeni sklopovi, integrisana kola, poluprovodnici i slični uređaji ili proizvodi koji sadrže takve uključene sklopove ili uređaje.

(3) Podacima i programskim uputstvima iz stava 1. ovog člana ne smatraju se zvučni, kinematografski ili video snimci ili uputstva.

Član 60

(1) Carinski organ može da zahteva od deklaranta da podnese sve isprave i podatke koji su potrebni za utvrđivanje carinske vrednosti u skladu sa odredbama čl. 46. do 53. ovog zakona.

(2) Odredbe čl. 54. do 62. ovog zakona ne ograničavaju pravo carinskih organa da utvrde istinitost i ispravnost izjave, isprave ili deklaracije podnete radi utvrđivanja carinske vrednosti.

Član 61

Carinski organ je dužan da uvoznika, na njegov zahtev, u pisanoj formi obavesti o carinskoj vrednosti koja je utvrđena u skladu sa odredbama ovog zakona, kao i o metodu koji je primenjen prilikom utvrđivanja te vrednosti.

Član 62

Ako su elementi za utvrđivanje carinske vrednosti robe izraženi u stranoj valuti, strana valuta preračunava se u dinare po zvaničnom kursu važećem na dan utvrđivanja iznosa uvoznih dažbina.

Deo treći

STATUS ROBE OD ULASKA U CARINSKO PODRUČJE DO ODREĐIVANJA CARINSKI DOZVOLJENOG POSTUPANJA ILI UPOTREBE

Glava I ULAZAK ROBE U CARINSKO PODRUČJE

Član 63

(1) Roba koja ulazi u carinsko područje od trenutka ulaska podleže merama carinskog nadzora, a po potrebi i merama carinske kontrole, u skladu sa odredbama ovog zakona i propisa donetih na osnovu ovog zakona.

(2) Roba ostaje pod carinskim nadzorom dok se ne utvrdi carinski status robe, dok se njen carinski status ne promeni, odnosno dok se roba ne smesti u slobodnu zonu, ponovo izveze ili uništi u skladu sa odredbama člana 188. ovog zakona.

Član 64

(1) Lice koje unosi robu u carinsko područje dužno je da robu prijavi i bez odlaganja preveze putem, na način i u roku koji odredi carinski organ do carinarnice ili do drugog mesta koje odredi ili odobri carinski organ, ili u slobodnu zonu.

(2) Lice koje preuzme odgovornost za prevoz robe posle unošenja u carinsko područje odgovorno je za izvršavanje obaveza iz stava 1. ovog člana.

(3) Zapovednik broda koji stiže u carinsko područje ili drugo odgovorno lice, i zapovednik vazduhoplova koji stiže u carinsko područje ili lice koje je taj zapovednik ovlastio, odmah po dolasku, a pre istovara robe, podnosi carinskom organu manifest za svu robu koja se prevozi kao teret tim brodom ili vazduhoplovom.

(4) Brod ili vazduhoplov ne mogu napustiti carinsko područje luku, odnosno aerodrom bez odobrenja carinskog organa. Zapovednik broda koji napušta carinsko područje ili drugo odgovorno lice, i zapovednik vazduhoplova koji napušta carinsko područje ili lice koje je taj zapovednik ovlastio, pre odlaska podnosi carinarnici manifest za svu robu koja se prevozi kao teret tim brodom ili vazduhoplovom.

(5) Forma i sadržina manifesta za vazduhoplove mora biti u skladu sa standardima Međunarodnog udruženja za vazdušni saobraćaj (IATA).

(6) Zapovednik broda ili vazduhoplova ili ovlašćeno lice u Srbiji, mora da potvrdi da manifest sadrži kompletne, istinite i tačne podatke o robi koja se prevozi tim brodom ili vazduhoplovom.

(7) Odredbe stava 1. ovog člana ne isključuju primenu propisa iz oblasti putničkog, pograničnog ili poštanskog saobraćaja, pod uslovom da se primenom tih propisa ne sprečava carinski nadzor i kontrola.

(8) Vlada može propisati posebne uslove za uvoz, odnosno tranzit putem dalekovoda i cevovoda.

Član 65

(1) Kad zbog nepredviđenih okolnosti ili više sile nije moguće ispuniti obaveze iz člana 64. stav 1. ovog zakona, lice koje je dužno da ispuni te obaveze ili drugo lice koje je preuzelo ispunjenje obaveza, mora odmah da o tome obavesti nadležni carinski organ.

(2) Kada zbog nepredviđenih okolnosti ili više sile nije došlo do potpunog gubitka robe, lice koje je dužno da tu obavezu ispuni ili drugo lice koje je preuzelo ispunjenje obaveze, mora odmah da obavesti najbliži carinski organ i o mestu gde je roba smeštena.

(3) Carinski organ utvrđuje mere koje će se preduzeti da bi se omogućio carinski nadzor nad robom iz stava 2. ovog člana.

Član 66

(1) Kad je brod ili vazduhoplov iz člana 64. ovog zakona primoran da se zbog nepredviđenih okolnosti ili više sile zaustavi ili privremeno zadrži na carinskom području, a da pri tom nije moguće ispuniti obaveze iz člana 65. stav 2. ovog zakona, zapovednik broda ili vazduhoplova ili lice koje postupa umesto njega, dužno je da odmah o tome obavesti carinski organ.

(2) Carinski organ utvrđuje mere koje treba preduzeti da bi se omogućio carinski nadzor nad robom iz stava 1. ovog člana.

Član 67

Vlada propisuje posebne mere carinskog nadzora i carinski postupak koji se primenjuju u putničkom prometu, kao i u različitim vidovima saobraćaja (drumski, železnički, vazdušni, rečni i poštanski).

Glava II DEKLARISANJE ROBE

Član 68

Robu koja je u skladu sa odredbama člana 64. ovog zakona dopremljena carinskom organu ili do drugog mesta koje je carinski organ odredio ili odobrio, deklarirše lice koje je unelo robu u carinsko područje ili lice koje je preuzelo odgovornost za robu posle njenog ulaska, ili od njih ovlašćeno lice.

Član 69

Odredba člana 68. ovog zakona odnosi se i na:

- 1) robu koju unose putnici;
- 2) robu stavljen u carinski postupak bez predaje carinskom organu.

Član 70

(1) Po dopremi robe, a pre deklarisanja, uz odobrenje carinarnice, roba se može pregledati i mogu se uzeti uzorci radi određivanja carinski dozvoljenog postupanja ili upotrebe robe.

(2) Odobrenje za dalje carinski dozvoljeno postupanje ili upotrebu robe daje se na zahtev lica koje je ovlašćeno da nad robom sprovede carinski dozvoljeno postupanje ili upotrebu.

Glava III SAŽETA DEKLARACIJA I DOPREMA DEKLARISANE ROBE CARINSKOM ORGANU

Član 71

(1) Roba dopremljena carinskom organu u skladu sa odredbom člana 64. ovog zakona, mora biti obuhvaćena sažetom deklaracijom.

(2) Sažeta deklaracija podnosi se odmah po dopremi robe carinskom organu.

(3) Carinski organ može produžiti rok za podnošenje sažete deklaracije, a najduže do isteka prvog radnog dana posle dopreme robe.

(4) Sažeta deklaracija podnosi se na obrascu koji propisuje ministar.

(5) Carinski organ može odobriti korišćenje komercijalnih i transportnih isprava (faktura, paking lista, specifikacija, tovarni list, manifest, teretnica, konosman i sl.) kao sažete deklaracije, pod uslovom da sadrže podatke neophodne za identifikovanje robe.

Član 72

Sažetu deklaraciju podnosi:

- 1) lice koje je robu unelo u carinsko područje, ili lice koje je preuzelo odgovornost za robu posle njenog ulaska, ili
- 2) lice koje postupa u ime lica iz tačke 1. ovog stava.

Član 73

(1) U slučaju redovnog prevoza iste robe istim prevoznim sredstvima od strane istog lica, carinski organ može dozvoliti da se za takvu robu i prevozna sredstva koja prelaze preko carinske linije u određenom vremenskom periodu podnese jedna deklaracija (periodična deklaracija).

(2) Na zahtev deklaranta, carinski organ može odobriti prethodno deklarisanje robe, ako je takav zahtev podnet najkasnije tri dana pre dopreme robe.

(3) Ministar propisuje uslove za periodično i prethodno deklarisanje robe.

Član 74

Sažeta deklaracija ne podnosi se u pisanoj formi za robu koju uvoze putnici, za pismonosne pošiljke i poštanske pakete, ako se time ne sprečava sprovođenje mera carinskog nadzora i sprovođenje zahtevanog i dozvoljenog carinskog postupka.

Član 75

(1) Roba se može istovariti ili pretovariti iz prevoznih sredstava na osnovu odobrenja carinskog organa, i to na mestu i u vreme koje je za to odredio, odnosno odobrio taj organ.

(2) Odobrenje iz stava 1. ovog člana nije potrebno u slučaju neposredne opasnosti koja uslovljava da se roba ili deo robe odmah istovari, o čemu carinski organ mora biti obavešten bez odlaganja.

(3) Radi pregleda robe i prevoznih sredstava kojima se ona prevozi, carinski organ može u svakom trenutku zahtevati da se roba istovari, odnosno raspakuje.

Član 76

Roba se ne sme premeštati sa mesta na koje je prvobitno smeštena bez odobrenja carinskog organa.

Glava IV

OBAVEZA DA SE ZA ROBU ODREDI CARINSKI DOZVOLJENO POSTUPANJE ILI UPOTREBA

Član 77

Carinski organ određuje carinski dozvoljeno postupanje ili upotrebu za robu koja mu je dopremljena.

Član 78

(1) Radnje koje su potrebne da se za robu obuhvaćenu sažetom deklaracijom, odredi carinski dozvoljeno postupanje ili upotreba, moraju da se obave u roku od:

- 1) 45 dana od dana podnošenja sažete deklaracije za robu dopremljenu vodenim putem, ili
- 2) 20 dana od dana podnošenja sažete deklaracije za robu dopremljenu na drugi način.

(2) Izuzetno od odredbe stava 1. ovog člana, u zavisnosti od okolnosti, carinski organ može odrediti kraće rokove ili odobriti produženje rokova iz tog stava.

Glava V

PRIVREMENI SMEŠTAJ ROBE

Član 79

Roba dopremljena carinskom organu ima status robe u privremenom smeštaju sve dok joj se ne odredi carinski dozvoljeno postupanje ili upotreba.

Član 80

(1) Roba u privremenom smeštaju može biti smeštena na mestu i pod uslovima koje je odobrio carinski organ.

(2) Carinski organ može da zahteva od držaoca robe da položi obezbeđenje za naplatu carinskog duga koji može nastati u skladu sa odredbama ovog zakona.

Član 81

Nad robom u privremenom smeštaju mogu se preduzimati radnje neophodne za očuvanje u nepromenjenom stanju, odnosno radnje kojima se ne menja njen izgled i bitna svojstva.

Član 82

(1) Ako u rokovima utvrđenim članom 78. ovog zakona nisu sprovedene neophodne radnje radi odobravanja carinski dozvoljenog postupanja ili upotrebe robe, carinski organ bez odlaganja preuzima neophodne mere za određivanje statusa robe, uključujući i njenu prodaju.

(2) Dok se ne odredi status robe, carinski organ može, na rizik i o trošku držaoca robe, da premesti robu na drugo mesto pod nadzorom tog organa.

Glava VI

ODREDBE KOJE SE PRIMENJUJU NA ROBU U POSTUPKU TRANZITA

Član 83

(1) Na robu koja je u postupku tranzita pri unosu u carinsko područje ne primenjuju se odredbe člana 64, osim st. 1. i 2, kao ni odredbe čl. 65. do 82. ovog zakona.

(2) Kad roba koja je u postupku tranzita stigne na odredište u carinskom području i bude dopremljena carinskom organu, primenjuju se odredbe čl. 70. do 82. ovog zakona.

Glava VII

OSTALE ODREDBE

Član 84

(1) U slučaju opasnosti po život i zdravlje ljudi ili opasnosti od zagađenja, carinski organ može preduzeti mere radi otklanjanja opasnosti, uključujući i uništenje dopremljene robe, o čemu je dužan da obavesti držaoca robe.

(2) Troškove preduzetih mera, uključujući i troškove uništenja robe, snosi držalac robe.

Član 85

Ako carinski organ utvrdi da je roba neovlašćeno uneta u carinsko područje ili da roba nije stavljena pod carinski nadzor, preduzeće neophodne mere radi određivanja statusa robe, uključujući i njenu prodaju.

Deo četvrti

CARINSKI DOZVOLJENO POSTUPANJE ILI UPOTREBA ROBE

Glava I

OPŠTE ODREDBE

Član 86

(1) Za robu može da se, u skladu sa uslovima propisanim ovim zakonom, odredi carinski dozvoljeno postupanje ili upotreba bez obzira na njenu vrstu ili količinu, poreklo, odredište ili način otpreme, ako ovim zakonom nije drukčije određeno.

(2) Izuzetno od odredbe stava 1. ovog člana, carinski dozvoljeno postupanje ili upotreba neće se odrediti ako je to u suprotnosti sa merama zaštite javnog morala, zaštite zdravlja i života ljudi, životinja ili bilja, zaštite nacionalnog blaga istorijske, umetničke ili arheološke vrednosti ili zaštite prava intelektualne svojine i sl., utvrđene propisima koji uređuju te oblasti.

Glava II

CARINSKI POSTUPCI

1. STAVLJANJE ROBE U CARINSKI POSTUPAK

Član 87

(1) Roba nad kojom treba da se sprovede carinski postupak mora da bude obuhvaćena deklaracijom za taj carinski postupak.

(2) Domaća roba prijavljena za izvoz, pasivno oplemenjivanje, postupak tranzita ili postupak carinskog skladištenja nalazi se pod carinskim nadzorom od trenutka prihvatanja deklaracije do trenutka napuštanja carinskog područja, uništenja, odnosno do razduženja deklaracije.

(3) Direktor može odrediti pojedine carinarnice ili njihove organizacione jedinice za carinjenje određene robe i sprovođenje određenih postupaka, odnosno odrediti carinarnice ili njihove organizacione jedinice koje ne mogu cariniti određenu robu i sprovođiti određene postupke.

Član 88

(1) Deklaracija se podnosi:

- 1) u pisanoj formi;
- 2) elektronskom razmenom podataka, ako to dopuštaju tehničke mogućnosti i ako upotrebu elektronskih sredstava odobri direktor;
- 3) drugim radnjama kojima držalac robe zahteva stavljanje robe u carinski postupak, kada je takva mogućnost predviđena propisima.

(2) Ministar propisuje oblik, sadržinu i način podnošenja i popunjavanja deklaracije i drugih obrazaca koji se upotrebljavaju u carinskom postupku.

Član 88a

(1) Lice iz člana 68. ovog zakona odgovorno je za pravilnost preduzetih radnji, odnosno za neizvršenje radnji koje je potrebno izvršiti, kao i za tačnost podataka unesenih u deklaraciju, odnosno isprave koje se prilažu uz deklaraciju.

(2) Propusti i greške u deklaraciji, odnosno ispravama iz stava 1. ovog člana od kojih ne zavisi pravilna primena propisa od strane carinskog organa ili iste ne iskazuju dodatno pribavljanje drugih isprava za

okončanje postupka, ako je greška učinjena u prihvaćenoj deklaraciji, odnosno priloženim ispravama, su:

- 1) greške u pisanju;
- 2) greške u računanju u deklaraciji i pratećim dokumentima;
- 3) nenamerni propusti u odnosu na carinsku vrednost;
- 4) greške u preračunavanju stranih sredstava plaćanja;
- 5) netačan obračun odbitka ili propusta.

(3) Ako su priroda i druge karakteristike robe pravilno definisani, netačno označavanje tarifnog stava takođe će se smatrati propustom, odnosno greškom iz stava 2. ovog člana.

1) Deklaracija u pisanoj formi

Redovna deklaracija

Član 89

(1) Deklaracija u pisanoj formi podnosi se na propisanom obrascu, mora da bude potpisana od njenog podnosioca, kao i da sadrži sve podatke neophodne za primenu propisa kojima je uređen carinski postupak za koji se roba prijavljuje.

(2) Uz deklaraciju se prilažu isprave potrebne radi primene propisa carinskog postupka za koji se roba prijavljuje.

Član 90

Carinski organ će odmah prihvatiti deklaraciju koja je podneta u skladu sa odredbom člana 89. ovog zakona, pod uslovom da je roba obuhvaćena deklaracijom dopremljena carinarnici.

Član 91

Deklaraciju sa ispravama potrebnim radi primene propisa kojima je uređen postupak za koji je roba prijavljena, može da podnese uvoznik, odnosno izvoznik ili lice koje on ovlasti u skladu sa odredbom člana 26. ovog zakona.

Član 92

(1) Posle prihvatanja deklaracije deklarant može na sopstveni zahtev, uz odobrenje carinskog organa, da izmeni ili dopuni jedan ili više podataka u deklaraciji, s tim da se izmene i dopune odnose samo na robu koja je prvobitno bila obuhvaćena tom deklaracijom.

(2) Carinski organ neće odobriti izmene i dopune iz stava 1. ovog člana ako je zahtev za izmenu, odnosno dopunu podnet nakon što je:

- 1) obavestio deklaranta da namerava da pregleda robu,
- 2) utvrdio da su podaci netačni, ili
- 3) pustio robu deklarantu.

Član 93

(1) Carinski organ, na zahtev deklaranta, poništiće prihvaćenu deklaraciju ako deklarant dostavi dokaze da je roba greškom prijavljena za carinski postupak obuhvaćen tom deklaracijom ili da zbog posebnih uslova sprovođenje carinskog postupka nad robom za koji je ta roba prijavljena nije više opravdano.

(2) Ako je carinski organ obavestio deklaranta da će da izvrši pregled robe, zahtev za poništenje deklaracije neće biti prihvaćen dok se pregled ne izvrši.

(3) Deklaracija se ne može poništiti posle stavljanja robe u slobodan promet, osim ako propisima nije drukčije predviđeno.

(4) Poništenje deklaracije ne sprečava primenu kaznenih odredaba ovog zakona.

Član 94

U sprovođenju carinskog postupka za koji je roba deklarirana primenjuju se propisi koji važe na dan prihvatanja deklaracije, ako nije drukčije propisano.

Član 95

Carinski organ može, radi kontrole prihvaćene deklaracije da:

- 1) izvrši pregled isprava koje su priložene uz deklaraciju;
- 2) zahteva da mu deklarant dostavi i druge isprave kako bi utvrdio tačnost podataka navedenih u deklaraciji;
- 3) izvrši pregled robe ili uzme uzorke radi analize i ispitivanja robe.

Član 96

(1) Prevoz robe do mesta gde će se izvršiti njen pregled ili uzimanje uzoraka, kao i postupanje sa robom neophodno za pregled ili uzimanje uzoraka, obavlja deklarant, ili se obavlja na njegovu odgovornost. Troškove koji iz toga nastanu snosi deklarant.

(2) Deklarant ima pravo da prisustvuje pregledu robe ili uzimanju uzoraka.

(3) Carinski organ može da zahteva da deklarant ili njegov zastupnik prisustvuje pregledu robe ili uzimanju uzoraka, na mestu i u vreme koje odredi carinski organ, kako bi pružio neophodnu pomoć radi olakšavanja pregleda ili uzimanja uzorka.

(4) Za uzorke uzete u skladu sa važećim propisima, carinski organ nije u obavezi da plati naknadu. Troškove analize i pregleda snosi carinski organ.

Član 97

(1) U slučaju kad je pregledan deo robe koja je obuhvaćena deklaracijom, rezultat delimičnog pregleda primenjuje se na svu robu obuhvaćenu tom deklaracijom.

(2) Deklarant može da zatraži ponovni pregled robe ako smatra da rezultat delimičnog pregleda nije odgovarajući za preostalu prijavljenu robu.

(3) Kad deklaracija obuhvata dva ili više naimenovanja, smatra se da podaci koji se odnose na svako naimenovanje predstavljaju posebnu deklaraciju.

Član 98

(1) Ako je deklaracija kontrolisana, rezultati kontrole, kao i druge utvrđene činjenice su osnov za primenu propisa koji uređuju carinski postupak u koji je roba stavljena.

(2) Ako deklaracija nije kontrolisana, podaci koje je deklarant naveo u deklaraciji su osnov za primenu propisa koji uređuju carinski postupak u koji je roba stavljena.

Član 99

(1) Carinski organ dužan je da preduzme mere potrebne za identifikaciju robe, ako je identifikacija neophodna za sprovođenje carinskog postupka za koji je roba deklarirana.

(2) Carinska obeležja stavljena na robu ili prevozna sredstva može ukloniti ili uništiti carinski organ ili se to može učiniti uz odobrenje tog organa, osim u slučajevima kad je zbog nepredviđenih okolnosti ili više sile njihovo uklanjanje ili uništenje neophodno radi zaštite robe ili prevoznog sredstva.

Član 100

(1) Carinski organ će pustiti robu deklarantu ako su ispunjeni uslovi za stavljanje robe u određeni carinski postupak i ako roba nije predmet mera ograničenja ili zabrana, kad podatke u deklaraciji proveri i prihvati, ili ih prihvati bez kontrole.

(2) U slučaju iz stava 1. ovog člana primenjivaće se odredba člana 101. ovog zakona.

(3) Carinski organ će pustiti robu deklarantu i u slučaju kad se kontrola deklaracije ne može završiti u primerenom roku i kada radi kontrole deklaracije nije neophodno da roba bude na mestu gde se vrši kontrola deklaracije.

(4) Roba obuhvaćena jednom deklaracijom pušta se istovremeno.

(5) U slučaju iz stava 3. ovog člana, ako je deklaracijom obuhvaćeno više vrsta robe, smatraće se da je za svaku vrstu robe podneta posebna deklaracija.

Član 101

(1) Ako prihvatanjem deklaracije nastane carinski dug, roba će biti puštena deklarantu posle plaćanja iznosa carinskog duga ili posle polaganja obezbeđenja u tom iznosu.

(2) Odredba stava 1. ovog člana ne primenjuje se na postupak privremenog uvoza sa delimičnim oslobođenjem od plaćanja uvoznih dažbina.

(3) Kad carinski organ, u skladu sa odredbama ovog zakona kojima je uređen postupak za koji je roba deklarirana zahteva polaganje obezbeđenja, takva roba će biti puštena kad bude položeno obezbeđenje.

Član 102

Carinski organ može preduzeti potrebne mere, uključujući vraćanje robe u inostranstvo, oduzimanje robe i njenu prodaju, ako:

1) roba ne može biti ocarinjena jer:

- nije bilo moguće početi ili nastaviti sa pregledom robe u roku koji je odredio carinski organ iz razloga koje je prouzrokovao deklarant, ili

- nisu bile podnete isprave potrebne da bi se roba stavila u određeni carinski postupak, ili

- carinski dug nije plaćen, odnosno nije dato obezbeđenje za plaćanje tog duga u propisanom roku, ili

- je roba predmet zabrana i ograničenja.

2) roba nije u propisanom roku preuzeta nakon što je ocarinjena.

Pojednostavljena deklaracija

Član 103

(1) Carinski organ, u slučajevima i na način koje propisuje Vlada, radi pojednostavljenja postupka, odobriće:

1) da deklaracija ne sadrži neke od podataka ili da se uz nju ne prilažu neke od isprava iz člana 89 ovog zakona;

2) da neka od komercijalnih ili službenih isprava priloženih uz zahtev za stavljanje robe u carinski postupak zameni deklaraciju;

3) da se roba stavi u određeni postupak na osnovu knjigovodstvene isprave, u kom slučaju carinski organ može deklaranta osloboditi obaveze dopremanja robe;

4) poseban postupak za deklarisanje ekspresnih pošiljaka.

(2) Pojednostavljena deklaracija, komercijalna, službena ili knjigovodstvena isprava moraju sadržati podatke neophodne za identifikaciju robe. Knjigovodstvena isprava mora sadržati datum unošenja.

(3) Deklarant je dužan da, u roku koji odredi carinski organ, podnese dopunsku deklaraciju koja može biti opšta, periodična ili zbirna.

(4) Vlada može propisati slučajeve u kojim se neće podnositi dopunska deklaracija.

(5) Dopunska deklaracija i pojednostavljena deklaracija čine celinu na koju se primenjuju propisi koji važe na dan prihvatanja pojednostavljene deklaracije.

(6) Prihvatanje knjigovodstvene isprave iz stava 1. tačka 3. ovog člana ima isto pravno dejstvo kao i prihvatanje deklaracije iz člana 89. ovog zakona.

(7) Vlada može propisati pojednostavljen postupak, u smislu odredaba st. 1. do 6. ovog člana za tranzit robe.

Ostale deklaracije

Član 104

(1) Kad se deklaracija podnosi elektronskom razmenom podataka, usmeno ili na drugi način, shodno će se primenjivati odredbe čl. 89. do 103. ovog zakona.

(2) Kad se deklaracija podnosi elektronskom razmenom podataka, carinski organ može odobriti da se uz deklaraciju ne podnose isprave iz člana 89. stav 2. ovog zakona, s tim da su te isprave dostupne carinskom organu.

2) Naknadna kontrola deklaracije

Član 105

(1) Carinski organ može, po službenoj dužnosti ili na zahtev deklaranta, proveravati ispravnost deklaracije i posle puštanja robe.

(2) Carinski organ može posle puštanja robe, radi provere tačnosti podataka navedenih u deklaraciji, da izvrši kontrolu komercijalnih dokumenata i podataka u vezi sa uvozom i izvozom te robe ili u vezi sa naknadnim komercijalnim poslovima sa tom robom.

(3) Kontrola može da se obavi u prostorijama deklaranta, u prostorijama drugog lica koje je uključeno u poslovni odnos, odnosno u prostorijama lica koje poseduje isprave i podatke iz stava 2. ovog člana.

(4) Carinski organ može, pored radnji iz st. 1. do 3. ovog člana, da izvrši i pregled robe, ako je roba još uvek dostupna.

(5) Ako se naknadnom proverom deklaracije utvrdi da su propisi koji uređuju carinski postupak primenjeni na osnovu neistinitih ili nepotpunih podataka, carinski organ će, u skladu sa propisima, preduzeti potrebne mere za pravilno sprovođenje postupka, u skladu sa novim okolnostima.

(6) Kontrole iz stava 1. ovog člana, uključujući i mere iz stava 5. ovog člana, mogu se sprovoditi do isteka roka od pet godina od dana prihvatanja deklaracije.

(7) Ministar propisuje način sprovođenja radnji i mera iz člana 95. ovog zakona i stava 5. ovog člana.

2. STAVLJANJE ROBE U SLOBODAN PROMET

Član 106

Stavljanjem robe u slobodan promet (što podrazumeva okončanje propisanih postupaka u vezi sa uvozom robe, kao i naplatu svih propisanih uvoznih dažbina, poreza, akciza i drugih naknada) strana roba stiče status domaće robe.

Član 107

Ako se pošiljka sastoji od robe koja se svrstava u više tarifnih oznaka, a svrstavanje robe i obrada deklaracije bi prouzrokovali rad i troškove nesrazmerne obračunatoj carini, carinski organ može, na zahtev deklaranta, dozvoliti da se carina za celu pošiljku obračuna na osnovu svrstavanja u tarifnu oznaku one robe čija je stopa carine najviša.

Član 108

(1) Roba stavljena u slobodan promet uz povoljniju stopu carine ili bez plaćanja carine, pod uslovom da se upotrebljava u određene svrhe, ostaje pod carinskim nadzorom.

(2) Carinski nadzor prestaje kad prestanu i uslovi zbog kojih je odobrena povoljnija stopa carine, ili zbog kojih carina nije plaćena, kad se roba izveze ili uništi ili kad je dopuštena upotreba robe u druge svrhe od onih koje su propisane za primenu povoljnije stope carine, pod uslovom da su plaćene uvozne dažbine.

(3) Na robu iz stava 1. ovog člana shodno se primenjuju odredbe čl. 114. i 116. ovog zakona.

Član 109

(1) Roba stavljena u slobodan promet gubi status domaće robe, ako je:

- 1) deklaracija za stavljanje robe u slobodan promet poništena posle stavljanja robe u slobodan promet, ili
- 2) iznos uvoznih dažbina koji se za robu plaća, vraćen:
 - u postupku aktivnog oplemenjivanja uz primenu sistema povraćaja, ili
 - ako roba ima nedostatke ili ne zadovoljava uslove iz ugovora u skladu sa kojim je uvezena, ili

- u slučajevima kad je povraćaj uvoznih dažbina uslovljen izvozom, odnosno ponovnim izvozom robe ili stavljanjem robe u neki drugi odgovarajući carinski dozvoljen postupak ili upotrebu.

3. POSEBNI POSTUPCI

1) *Zajedničke odredbe*

Član 110

(1) Posebni postupci u smislu odredaba čl. 111. do 115. ovog zakona su:

- 1) postupak tranzita;
- 2) postupak carinskog skladištenja;
- 3) postupak aktivnog oplemenjivanja uz primenu sistema odlaganja;
- 4) postupak pasivnog oplemenjivanja;
- 5) postupak prerade pod carinskom kontrolom;
- 6) postupak privremenog uvoza.

(2) Uvozna roba u smislu odredaba čl. 110. do 117. ovog zakona je roba stavljena u postupak sa odlaganjem i roba nad kojom je na osnovu postupka aktivnog oplemenjivanja uz primenu sistema povraćaja sproveden postupak stavljanja u slobodan promet, uz ispunjenje uslova iz člana 149. ovog zakona.

(3) Roba u nepromenjenom stanju je uvozna roba koja u postupku oplemenjivanja ili u postupku prerade pod carinskom kontrolom nije bila predmet obrade ili prerade.

Član 111

(1) Postupci iz člana 110. stav 1. ovog zakona mogu se primeniti na osnovu odobrenja carinskog organa.

(2) Vlada može propisati uslove za sprovođenje postupaka iz člana 110. stav 1. ovog zakona.

Član 112

Uz ispunjenje posebnih uslova koji se odnose na određeni postupak, odobrenje iz člana 111. i člana 128. stav 1. može se izdati:

- 1) licu koje pruži potrebne garancije za pravilnu primenu odobrenog postupka (u daljem tekstu: nosilac odobrenja);
- 2) u slučajevima kad carinski organ ima mogućnost nadzora i kontrole nad odobrenim postupkom.

Član 113

(1) Odobrenje iz čl. 111. i 112. ovog zakona mora da sadrži uslove propisane za primenu određenog postupka.

(2) Nosioc odobrenja mora da obavesti carinski organ o svim činjenicama koje nastanu posle izdavanja odobrenja koje utiču na njegovu dalju primenu ili sadržinu.

Član 114

(1) Nosioc odobrenja dužan je da položi odgovarajuće obezbeđenje za plaćanje carinskog duga koji bi mogao nastati u vezi sa robom stavljenom u postupak iz člana 110. stav 1. ovog zakona.

(2) Izuzetno od odredbe stava 1. ovog člana, Vlada može propisati uslove pod kojim se neće polagati obezbeđenje iz stava 1. ovog člana.

Član 115

(1) Postupak predviđen odredbom člana 110. stav 1. ovog zakona smatraće se okončanim kad se odredi nov carinski dozvoljen postupak ili upotreba za robu koja je bila stavljena u taj postupak, ili za dobijene ili prerađene proizvode posle oplemenjivanja.

(2) Carinski organ dužan je da preduzme neophodne mere u odnosu na robu za koju postupak nije završen u skladu sa propisanim uslovima.

Član 116

Prava i obaveze nosioca odobrenja za neki od carinskih postupaka iz člana 110. ovog zakona mogu se, uz ispunjenje uslova koje odredi carinski organ, preneti na drugo lice koje ispunjava uslove za odgovarajući postupak.

Član 117

Uslovi u pogledu obezbeđivanja prostora za rad carinskih radnika i opreme potrebne za sprovođenje carinskog nadzora i odgovarajućih postupaka utvrđuju se ugovorom zaključenim između carinskog organa i nosioca odobrenja.

2) *Postupak tranzita*

Opšte odredbe

Član 118

(1) Postupak tranzita je kretanje robe pod carinskim nadzorom između dva mesta unutar carinskog područja, i to:

- 1) strane robe koja pri tome ne podleže naplati uvoznih i drugih dažbina ili merama komercijalne politike;

2) domaće robe namenjene izvozu za koju je postupak izvoznog carinjenja sproveden u carinarnici u unutrašnjosti zemlje.

(2) Kretanje robe iz stava 1. ovog člana može biti:

1) u okviru postupka tranzita;

2) na osnovu TIR karneta, pod uslovom da to kretanje:

- počinje ili se završava van carinskog područja;

- odnosi se na isporuku robe koja mora biti istovarena u carinskom području a koja se transportuje sa robom koju treba istovariti u drugoj državi;

3) na osnovu ATA karneta koji se koristi kao tranzitni dokument;

4) od jednog do drugog mesta u carinskom području;

5) putem pošte, uključujući i poštanske pakete.

(3) Postupak tranzita počinje deklarisanjem robe u ulaznoj graničnoj carinarnici ili carinarnici gde je roba prethodno deklarirana, a završava kad se roba, sa odgovarajućim ispravama, dopremi odredišnoj carinarnici.

(4) Postupak tranzita može se odobriti za robu čiji uvoz nije zabranjen.

Član 119

Postupak tranzita sprovodi se bez obzira na posebne odredbe koje se primenjuju na prevoz robe stavljene u neki od carinskih postupaka iz člana 110. stav 1. tačke 2. do 6. ovog zakona.

Član 120

(1) Postupak tranzita završava se predajom robe i odgovarajućih tranzitnih dokumenata odredišnoj carinarnici u skladu sa odredbama ovog zakona.

(2) Carinski organ okončaće postupak kada je u mogućnosti, da poređenjem podataka koji su na raspolaganju kod ulazne i odredišne carinarnice, utvrdi da je postupak završen na propisan način.

Član 121

(1) Lice koje je preuzelo odgovornost za robu u postupku tranzita odgovorno je za:

1) predaju robe odredišnoj carinarnici u nepromenjenom stanju, u roku i uz poštovanje mera koje su preduzete radi obezbeđenja identičnosti robe;

2) poštovanje odredaba postupka tranzita.

(2) Pored obaveza lica iz stava 1. ovog člana, prevoznik ili primalac robe koji primi robu, a koji zna da je roba u postupku tranzita, odgovorni su za predaju robe odredišnoj carinarnici u nepromenjenom stanju i u roku koji odredi carinski organ, uz poštovanje mera preduzetih radi utvrđivanja istovetnosti robe.

Posebne odredbe za postupak tranzita

Član 122

(1) Lice iz člana 121. stav 1. ovog zakona dužno je da položi obezbeđenje za plaćanje carinskog duga ili drugih dažbina koje bi mogle nastati u vezi sa robom.

(2) Obezbeđenje može da bude:

- 1) pojedinačno obezbeđenje - za jedan tranzitni postupak, ili
- 2) generalno obezbeđenje - za više tranzitnih postupaka, uz odobrenje direktora.

(3) Odobrenje iz stava 2. tačka 2. ovog člana daje se licu:

- 1) koje ima sedište ili prebivalište u carinskom području;
- 2) koje redovno koristi postupak tranzita i za koje je carinskom organu poznato da je u mogućnosti da ispuni svoje obaveze u vezi sa postupcima tranzita;
- 3) koje nije izvršilo teži prekršaj carinskih propisa.

Član 123

Obezbeđenje iz člana 122. ovog zakona ne polaže se u slučaju:

- 1) prevoza poštom ili vazdušnim saobraćajem;
- 2) prevoza železnicom;
- 3) prenosa cevovodom ili dalekovodom.

Član 124

(1) Domaća roba u postupku tranzita može se, u skladu sa uslovima propisanim u stavu 2. ovog člana, kretati iz jednog mesta u drugo u carinskom području, sa prelaskom preko teritorije druge države, bez promene njenog carinskog statusa.

(2) Kretanje robe iz stava 1. ovog člana može se obaviti:

- 1) pod uslovom da je takva mogućnost predviđena međunarodnim ugovorom;
- 2) na osnovu TIR karneta;

3) na osnovu ATA karneta koji se koristi kao tranzitni dokument;

4) poštom, uključujući i poštanske pakete.

(3) U slučajevima iz stava 2. tačka 1. ovog člana shodno će se primenjivati odredbe čl. 121. do 123. ovog zakona.

Član 125

Vlada propisuje uslove za tranzit robe bez sprovođenja carinskog postupka iz jednog mesta u drugo u carinskom području, sa prelaskom preko teritorije druge države.

3) Postupak carinskog skladištenja

Član 126

(1) Postupak carinskog skladištenja može se odobriti za smeštaj u carinsko skladište:

1) strane robe, koja u tom slučaju ne podleže plaćanju uvoznih dažbina i merama komercijalne politike;

2) domaće robe namenjene izvozu, koja smeštajem u carinsko skladište podleže primeni mera koje se, u skladu sa propisima, primenjuju na izvoz te robe.

(2) Carinsko skladište je mesto gde se roba može smestiti u skladu sa propisanim uslovima, koje odobri carinski organ i koje je pod carinskim nadzorom.

(3) Vlada propisuje dokaze koji se podnose carinskom organu, za otvaranje i upravljanje carinskim skladištem i kao, slučajeve u kojima se roba iz stava 1 ovog člana, koja nije smeštena u carinsko skladište, može staviti u postupak carinskog skladištenja.

Član 127

(1) Carinsko skladište može biti javno skladište ili privatno skladište.

(2) Javno skladište je carinsko skladište u kome lice može skladištiti robu.

(3) Privatno skladište je carinsko skladište namenjeno skladištenju robe držaoca skladišta.

(4) Držalac skladišta je lice kome je carinarnica odobrila da upravlja carinskim skladištem.

(5) Korisnik skladišta je lice koje je prema deklaraciji obavezno da stavi robu u postupak carinskog skladištenja ili lice na koje su prava i obaveze tog lica prenete;

(6) Vlada propisuje način smeštanja i vrste robe koja se smešta u carinsko skladište.

Član 128

(1) Za upravljanje skladištem potrebno je odobrenje carinskog organa, osim u slučaju kad carinski organ upravlja carinskim skladištem.

(2) Lice koje želi da upravlja carinskim skladištem mora da carinarnici podnese pisani zahtev sa podacima potrebnim za davanje odobrenja, sa obrazloženjem ekonomske potrebe za skladištenjem robe. Odobrenje iz stava 1. ovog člana sadrži uslove za upravljanje carinskim skladištem.

(3) Odobrenje za upravljanje carinskim skladištem može se izdati licima sa sedištem ili prebivalištem u Srbiji.

(4) Odobrenjem iz stava 1. ovog člana određuje se vrsta skladišta i uslovi pod kojima držalac upravlja skladištem, vrsta robe koja se može smestiti u skladište i druge obaveze držaoca skladišta prema carinskom organu.

(5) Podnosilac zahteva prilaže dokaze da ispunjava uslove propisane u vezi sa smeštajem određene vrste robe, obavljanjem pojedinih delatnosti ili u vezi sa rukovanjem robom koja se smešta u takvo skladište.

Član 129

Držalac carinskog skladišta odgovoran je:

- 1) da se roba smeštena u carinskom skladištu ne uzima ili ne premešta bez mera carinskog nadzora;
- 2) za ispunjenje obaveza koje proizlaze iz postupka carinskog skladištenja;
- 3) za ispunjenje posebnih uslova sadržanih u odobrenju za upravljanje carinskim skladištem.

Član 130

Prava i obaveze držaoca skladišta mogu se, uz saglasnost carinskog organa, preneti na drugo lice.

Član 131

Carinski organ, pored obezbeđenja iz člana 114. ovog zakona, može zatražiti od držaoca skladišta da položi obezbeđenje da će ispuniti obaveze propisane u članu 129. ovog zakona.

Član 132

(1) Držalac carinskog skladišta dužan je da vodi evidenciju o robi koja se nalazi u postupku carinskog skladištenja na način koji odobri carinski organ.

(2) Roba koja je predmet postupka carinskog skladištenja mora se evidentirati čim se unese u carinsko skladište.

Član 133

(1) Kad postoje opravdani ekonomski razlozi koji ne otežavaju carinski nadzor, carinski organ može odobriti:

- 1) da se u prostoru carinskog skladišta smesti domaća roba, osim robe navedene u članu 126. stav 1. tačka 2. ovog zakona;
- 2) preradu strane robe u prostorima carinskog skladišta, u okviru postupka aktivnog oplemenjivanja, u skladu sa uslovima za sprovođenje tog postupka;
- 3) preradu strane robe u prostorima carinskog skladišta, u okviru postupka prerade pod carinskom kontrolom, u skladu sa uslovima za sprovođenje tog postupka.

(2) U slučajevima iz stava 1. ovog člana ne smatra se da je nad robom sproveden postupak carinskog skladištenja.

(3) U slučajevima iz stava 1. ovog člana vodi se evidencija u skladu sa odredbom člana 132. ovog zakona.

Član 134

Držanje robe u postupku carinskog skladištenja nije vremenski ograničeno.

Član 135

(1) Uvozna roba može biti predmet uobičajenog postupanja koje se obavlja radi očuvanja robe, poboljšanja njenog izgleda ili kvaliteta, odnosno pripreme za tržište.

(2) Radnje iz stava 1. ovog člana vrše se pod carinskim nadzorom, uz prethodno obaveštavanje carinskog organa.

Član 136

(1) Roba se može privremeno izneti iz carinskog skladišta, ako to zahtevaju posebne okolnosti.

(2) Carinski organ odobrava iznošenje robe i određuje uslove za iznošenje robe iz stava 1. ovog člana.

(3) Za vreme dok nije u carinskom skladištu, roba može biti predmet uobičajenih radnji iz člana 135. ovog zakona.

Član 137

Carinski organ može odobriti da se roba u postupku carinskog skladištenja premesti iz jednog carinskog skladišta u drugo.

Član 138

(1) Ako je za uvoznju robu u postupku carinskog skladištenja nastao carinski dug, troškovi skladištenja i održavanja robe koji nastanu za vreme skladištenja neće se uračunati u carinsku vrednost robe, pod

uslovom da su ti troškovi prikazani odvojeno od stvarno plaćene cene, odnosno cene koju treba platiti za tu robu.

(2) Ako je roba bila predmet uobičajenih radnji iz člana 135. ovog zakona, prilikom utvrđivanja visine carinskog duga može se na zahtev deklaranta prihvatiti vrsta robe, carinska vrednost i količina u vreme nastanka carinskog duga, kao da roba nije bila predmet uobičajenih radnji.

(3) Ako se uvozna roba stavlja u slobodan promet na osnovu knjigovodstvenih isprava, prihvatiće se vrsta, carinska vrednost i količina robe u trenutku stavljanja robe u postupak carinskog skladištenja, osim ako deklarant zahteva da se prihvati carinska vrednost utvrđena u trenutku nastanka carinskog duga.

(4) Naknadne provere iz člana 105. ovog zakona mogu se vršiti i u slučaju iz stava 3. ovog člana.

4) Postupak aktivnog oplemenjivanja

Opšte odredbe

Član 139

(1) Postupak aktivnog oplemenjivanja u carinskom području obuhvata primenu jednog ili više procesa oplemenjivanja, i to za:

- 1) carinsku robu, za koju se ne plaća carina niti podleže merama komercijalne politike, a namenjena je ponovnom izvozu u obliku dobijenih proizvoda (sistem odlaganja);
- 2) carinsku robu, koja je stavljena u slobodan promet uz plaćanje carine, za koju se može odobriti povraćaj carinskog duga, ako se roba izveze iz carinskog područja u obliku dobijenih proizvoda (sistem povraćaja).

(2) Proces oplemenjivanja, u smislu ovog zakona, je obrada robe, uključujući njenu montažu, sklapanje i ugradnju u drugu robu, opravka robe, uključujući njenu restauraciju i dovođenje u ispravno stanje, kao i upotreba određene robe koja nije sadržana u dobijenim proizvodima, ali koja omogućava ili olakšava proizvodnju dobijenih proizvoda, čak i ako je u potpunosti ili delimično iskorišćena u proizvodnji.

Član 140

(1) U skladu sa odredbama ovog člana, carinski organ odobrava:

- 1) oplemenjivanje uz upotrebu ekvivalentne robe;
- 2) da se proizvodi dobijeni od ekvivalentne robe mogu izvesti pre uvoza robe.

(2) Ekvivalentna roba mora da bude istog kvaliteta i istih svojstava kao i uvozna roba.

(3) Vlada može propisati u kojim slučajevima se ne može upotrebljavati ekvivalentna roba ili u kojima ekvivalentna roba ne mora biti istog kvaliteta i istih svojstava kao uvozna roba.

(4) U slučaju iz stava 1. ovog člana, uvozna roba će se za carinske svrhe smatrati ekvivalentnom robom, a ekvivalentna roba uvoznom robom.

Odobrenje

Član 141

(1) Carinski organ daje odobrenje na pisani zahtev lica koje vrši ili organizuje aktivno oplemenjivanje.

(2) Odobrenje će se dati:

- 1) licima sa sedištem ili prebivalištem u carinskom području;
- 2) ako se uvozna roba može prepoznati u dobijenom proizvodu, a u slučaju upotrebe ekvivalentne robe u skladu sa uslovima iz člana 140. ovog zakona;
- 3) ako se postupkom aktivnog oplemenjivanja postižu povoljniji uslovi za izvoz ili ponovni izvoz dobijenih proizvoda, pod uslovom da nisu ugroženi osnovni interesi domaćih proizvođača sličnih ili istih proizvoda (ekonomski uslovi).

(3) Vlada propisuje način utvrđivanja ispunjenja ekonomskih uslova iz stava 2. tačka 3. ovog člana.

Sprovođenje postupka

Član 142

(1) Carinski organ određuje rok u kome se dobijeni proizvodi moraju izvesti ili se moraju ponovno izvesti, odnosno u kome se mora zahtevati drugi carinski dozvoljen postupak ili upotreba.

(2) Prilikom određivanja roka iz stava 1. ovog člana carinski organ uzima u obzir vreme potrebno za obavljanje aktivnog oplemenjivanja i otpremu dobijenih proizvoda.

(3) Rok iz stava 1. ovog člana počinje da teče od dana kad je carinska roba stavljena u postupak aktivnog oplemenjivanja.

(4) Carinski organ može produžiti rok iz stava 1. ovog člana na osnovu blagovremenog i opravdanog zahteva nosioca odobrenja, s tim da ukupan rok ne može biti duži od 12 meseci.

(5) U slučaju iz člana 140. stav 1. tačka 2. ovog zakona, carinski organ određuje rok u kome carinska roba mora biti deklarirana za postupak, a rok počinje da teče od dana prihvatanja deklaracije za izvoz dobijenih proizvoda izrađenih od ekvivalentne robe.

(6) Vlada može propisati posebne rokove za određene procese oplemenjivanja ili za pojedine vrste uvozne robe.

Član 143

(1) Carinski organ utvrđuje normativ za proizvode dobijene iz određene količine uvozne robe u postupku aktivnog oplemenjivanja, odnosno kad je to moguće, metod za utvrđivanje normativa.

(2) Normativ se utvrđuje prema okolnostima u kojima se vrši ili treba da se vrši aktivno oplemenjivanje.

(3) Kad to okolnosti dozvoljavaju, a posebno kad se aktivno oplemenjivanje obavlja uz jasno određene tehničke uslove s robom istih svojstava, a dobijeni proizvodi su ujednačenog kvaliteta, carinski organ može na osnovu prethodno utvrđenih stvarnih podataka odrediti standardne normative.

Član 144

(1) Dobijeni proizvodi i roba u nepromenjenom stanju moraju se ponovno izvesti.

(2) Izuzetno od odredbe stava 1. ovog člana, postupak aktivnog oplemenjivanja može se okončati i stavljanjem dobijenih proizvoda i robe u nepromenjenom stanju u slobodnu zonu, stavljanjem u postupak carinskog skladištenja ili stavljanjem u slobodan promet.

(3) Uslovi za stavljanje dobijenih proizvoda i robe u nepromenjenom stanju u slobodan promet ispunjeni su kad nosilac odobrenja izjavi da nije u stanju da za takvu robu odredi drugo carinski dozvoljeno postupanje ili upotrebu za koje ne bi bilo potrebno plaćanje uvoznih dažbina.

(4) Ako je odobreno stavljanje dobijenih proizvoda i robe u nepromenjenom stanju u slobodan promet, nosilac odobrenja dužan je da plati kompenzatornu kamatu za period od dana prihvatanja deklaracije za postupak aktivnog oplemenjivanja do dana stavljanja u slobodan promet po stopi koju određuje Vlada.

Član 145

(1) Ako u vezi sa postupkom aktivnog oplemenjivanja, u skladu sa odredbama člana 146. ovog zakona nastane carinski dug, iznos tog duga utvrđuje se na osnovu propisa za određivanje visine uvoznih dažbina koji su važili za uvoznju robu u vreme prihvatanja deklaracije za stavljanje te robe u postupak aktivnog oplemenjivanja.

(2) Ako je uvozna roba u vreme prihvatanja deklaracije ispunjavala uslove za primenu preferencijalnog carinskog režima utvrđenog na osnovu ugovora o slobodnoj trgovini, zahtev deklaranta za primenu tog režima biće prihvaćen ako takav režim važi za identičnu robu i u vreme prihvatanja deklaracije za stavljanje robe u slobodan promet.

Član 146

(1) Dobijeni proizvodi koji se stavljaju u slobodan promet podležu primeni povoljnijih carinskih stopa zbog upotrebe u posebne svrhe (naučne, humanitarne i dr.), ako je takav povoljniji tretman predviđen za identičnu uvoznju robu.

(2) Dobijeni proizvodi ne podležu plaćanju uvoznih dažbina, ako je oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina, u skladu sa odredbama ovog zakona, predviđeno za uvoz identične robe.

Član 147

(1) Dobijeni proizvodi ili roba u nepromenjenom stanju, delimično ili u celini, mogu se privremeno izvoziti radi daljeg oplemenjivanja izvan carinskog područja, uz odobrenje carinskog organa, u skladu sa uslovima propisanim za postupak oplemenjivanja izvan carinskog područja.

(2) Ako nastane carinski dug u vezi sa ponovo uvezenim proizvodima, naplaćuju se:

- 1) uvozne dažbine za dobijene proizvode ili robu u nepromenjenom stanju iz stava 1. ovog člana obračunate u skladu s odredbama čl. 145. i 146. ovog zakona;
- 2) uvozne dažbine za proizvode ponovo uvezene, posle oplemenjivanja izvan carinskog područja, čiji će iznos biti obračunat u skladu sa odredbama koje uređuju postupak pasivnog oplemenjivanja, pod istim uslovima koji bi bili primenjeni da su proizvodi izvezeni u skladu sa tim postupkom bili stavljeni u slobodan promet pre izvoza.

Posebne odredbe za sistem povraćaja

Član 148

(1) Sistem povraćaja može se primeniti u slučajevima utvrđenim ovim zakonom.

(2) Sistem povraćaja ne primenjuje se na robu uvezenu u okviru postupka aktivnog oplemenjivanja, koja u vreme prihvatanja deklaracije za stavljanje robe u slobodan promet:

- 1) podleže količinskim uvoznim ograničenjima;
- 2) ispunjava uslove za primenu preferencijalnog carinskog režima u vidu carinskih kvota ili ispunjava uslove iz člana 21. ovog zakona.
- 3) prilikom izvoza može biti predmet primene izvoznih nadoknada u skladu sa propisima.

Član 149

(1) U deklaraciju za stavljanje robe u slobodan promet unosi se napomena da se primenjuje sistem povraćaja i uslovi iz datog odobrenja.

(2) Carinski organ može zahtevati da se odobrenje iz člana 141. ovog zakona priloži uz deklaraciju za stavljanje robe u slobodan promet.

Član 150

U okviru sistema povraćaja ne primenjuju se odredbe člana 140. stav 1. tačka 2. i stav 2, člana 142. stav 3. i čl. 144. i 145. ovog zakona.

Član 151

Privremeni izvoz dobijenih proizvoda koji je obavljen u skladu sa odredbom člana 147. stav 1. ovog zakona ne smatra se izvozom u smislu odredbe člana 152. ovog zakona, osim ako ti proizvodi ne budu ponovo uvezeni u roku koji je odredio carinski organ.

Član 152

(1) Nosilac odobrenja za postupak aktivnog oplemenjivanja može zahtevati povraćaj uvozne carine ako carinskom organu dokaže da je uvezena roba koja je bila stavljena u slobodan promet u okviru sistema povraćaja u obliku dobijenih proizvoda ili robe u nepromenjenom stanju:

1) izvezena, ili

2) izvozno ocarinjena ili stavljena, u nameri da se ponovno izveze u tranzitni postupak, u postupak carinskog skladištenja, postupak privremenog uvoza ili postupak aktivnog oplemenjivanja, ili u slobodnu zonu, ako su ispunjeni ostali propisani uslovi.

(2) U slučaju iz stava 1. tačka 2. ovog člana dobijeni proizvodi i roba u nepromenjenom stanju smatraju se stranom robom.

(3) Povraćaj uvoznih dažbina može se zahtevati najkasnije u roku od jedne godine od dana kad je nastao carinski dug.

(4) Dobijeni proizvodi ili roba u nepromenjenom stanju, koji su bili stavljani u carinski postupak ili u slobodnu zonu, stavljaju se u slobodan promet, a iznos uvoznih dažbina koji je vraćen, odnosno za koji je izvršeno oslobođenje, smatraće se iznosom carinskog duga.

(5) U slučaju iz stava 4. ovog člana primenjuje se odredba stava 1. tačka 2. ovog člana.

5) Postupak prerade pod carinskom kontrolom

Član 153

(1) U postupku prerade pod carinskom kontrolom odobrava se upotreba strane robe na carinskom području, radi prerade kojom se menja njena priroda ili stanje.

(2) Na robu koja se prerađuje pod carinskom kontrolom ne plaćaju se uvozne dažbine niti se primenjuju mere komercijalne politike, ako nije drukčije utvrđeno ovim zakonom.

(3) Proizvodi iz stava 1. ovog člana smatraju se prerađenim proizvodima i mogu se staviti u slobodan promet, uz obračun uvoznih dažbina po stopi koja je za njih utvrđena.

Član 154

Vlada propisuje uslove za odobravanje postupka prerade pod carinskom kontrolom.

Član 155

Odobrenje za preradu pod carinskom kontrolom izdaje carinski organ na pisani zahtev lica koje vrši ili organizuje preradu.

Član 156

Odobrenje za preradu pod carinskom kontrolom daje se:

1) licima koja imaju sedište ili prebivalište u Srbiji;

- 2) ako se uvozna roba može prepoznati u prerađenim proizvodima;
- 3) ako nije ekonomski opravdano da se proizvod od prerađene robe vrati u prvobitno stanje;
- 4) ako se preradom pod carinskom kontrolom ne izbegava primena pravila o utvrđivanju porekla robe ili količinska ograničenja koja se odnose na uvoz robe koja je dobijena preradom.

Član 157

Odredbe člana 142. st. 1, 2. i 4. i člana 143. ovog zakona shodno se primenjuju i u postupku prerade pod carinskom kontrolom.

Član 158

Ako u postupku prerade robe pod carinskom kontrolom nastane carinski dug u vezi sa robom u nepromenjenom stanju ili za proizvode čija prerada nije dostigla stepen obrade predviđen u odobrenju, iznos tog carinskog duga utvrđuje se na osnovu propisa za određivanje iznosa uvoznih dažbina koji su za uvoznju robu važili u vreme prihvatanja deklaracije kojom je roba stavljena u postupak prerade pod carinskom kontrolom.

Član 159

(1) Ako je, u vreme kada je stavljena u postupak prerade pod carinskom kontrolom uvozna roba ispunjavala uslove za preferencijalni carinski režim na osnovu ugovora o slobodnoj trgovini, odnosno u skladu sa autonomnim preferencijalima ili carinskim merama sa odlaganjem, a takav se režim može primeniti i za proizvode identične prerađenim proizvodima stavljenim u slobodan promet, uvozne dažbine za prerađene proizvode obračunavaju se po stopi carine utvrđene za taj povlašćeni režim.

(2) Ako je preferencijalni carinski režim iz stava 1. ovog člana uslovljen primenom carinskih kvota ili najvišim stopama carine, povlašćeni režim može biti odobren u slučaju kad u vreme prihvatanja deklaracije za stavljanje prerađenog proizvoda u slobodan promet, uvozna roba ispunjava uslove za primenu tog režima, a otpis količina biće izvršen od kvota koje važe za uvezenu robu, a ne za prerađeni proizvod.

6) Postupak privremenog uvoza

Član 160

U postupku privremenog uvoza carinski organ odobrava upotrebu u carinskom području strane robe namenjene ponovnom izvozu, u neizmenjenom stanju, osim uobičajenog smanjenja vrednosti zbog upotrebe, uz potpuno ili delimično oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina i bez primene mera komercijalne politike.

Član 161

Odobrenje iz člana 160. ovog zakona daje se na pisani zahtev lica koje upotrebljava robu ili organizuje da se ona upotrebi.

Član 162

Carinski organ odobrava postupak privremenog uvoza ako se može utvrditi istovetnost uvezene robe.

Član 163

(1) Carinski organ određuje rok u kome se uvezena roba mora ponovno izvesti ili se mora odobriti novo carinski dozvoljeno postupanje ili upotreba te robe, pri čemu ovaj rok mora biti dovoljan za postizanje svrhe privremenog uvoza.

(2) Izuzetno od odredbe stava 1. ovog člana, carinski organ može produžiti rok iz tog stava, na osnovu pisanog zahteva zainteresovanog lica.

Član 164

Vlada propisuje slučajeve privremenog uvoza sa potpunim ili delimičnim oslobađanjem od obaveze plaćanja uvoznih dažbina.

Član 165

(1) Iznos uvoznih dažbina koje se delimično plaćaju na privremeno uvezenu robu utvrđuje se u visini od 3% od iznosa uvoznih dažbina koje bi se platile za robu kad bi se ona stavila u slobodan promet, na dan prihvatanja deklaracije za privremeni uvoz, za svaki mesec ili deo meseca za vreme dok je roba privremeno uvezena.

(2) Ukupan iznos uvoznih dažbina iz stava 1. ovog člana ne može biti viši od iznosa koji bi se platile ako bi se roba stavila u slobodan promet na dan kad je stavljena u postupak privremenog uvoza, s tim da u taj iznos ne ulaze kamate.

(3) Ako je za robu koja se stavlja u slobodan promet plaćen ukupan iznos uvoznih dažbina u skladu sa odredbom stava 2. ovog člana, smatra se da je za tu robu izmiren carinski dug. U slučaju da je za robu koja se stavlja u slobodan promet iznos uvoznih dažbina delimično plaćen, naplatiće se razlika između plaćenog iznosa i iznosa koji bi trebalo platiti ako bi se roba stavila u slobodan promet na dan kad je stavljena u postupak privremenog uvoza.

(4) Povoljnosti u vezi sa plaćanjem uvoznih dažbina, koje se odobravaju nosiocu odobrenja, pri prenosu prava i obaveza na drugo lice utvrđuje carinski organ.

(5) Ako se prenosom prava i obaveza iz stava 4. ovog člana na drugo lice vrši i delimično plaćanje uvoznih dažbina u okviru istog meseca, nosilac prvobitnog obračuna je dužan da plati carinu za ceo mesec.

Član 166

(1) Ako nastane carinski dug za robu stavljen u postupak privremenog uvoza, iznos duga određuje se na osnovu elemenata za obračun koji se primenjuju na dan prihvatanja deklaracije za stavljanje robe u postupak privremenog uvoza.

(2) Ako je propisom iz člana 164. ovog zakona određeno da u slučaju privremenog uvoza s potpunim oslobađanjem od plaćanja uvoznih dažbina može nastati carinski dug, iznos duga utvrđuje se na osnovu propisa za određivanje uvoznih dažbina koji važe na dan nastanka carinskog duga.

(3) Ako carinski dug za robu stavlenu u postupak privremenog uvoza sa delimičnim oslobođenjem od uvoznih dažbina nastane iz drugih razloga a ne zbog stavljanja robe u taj postupak, iznos duga je razlika između iznosa uvoznih dažbina izračunatog u skladu sa odredbom stava 1. ovog člana i iznosa koji treba platiti u skladu sa odredbom člana 165. ovog zakona.

(4) Ako se roba stavljena u postupak privremenog uvoza stavlja u slobodan promet, nosilac odobrenja je dužan da plati kompenzatornu kamatu na iznos utvrđenog carinskog duga, za period od dana prihvatanja deklaracije za privremeni uvoz do dana stavljanja u slobodan promet, po stopi koju određuje Vlada.

7) Postupak pasivnog oplemenjivanja

Opšte odredbe

Član 167

(1) Postupak pasivnog oplemenjivanja može se odobriti za domaću robu koja se privremeno izvozi iz carinskog područja radi oplemenjivanja.

(2) Proizvodi koji nastanu u postupku pasivnog oplemenjivanja mogu se staviti u slobodan promet sa potpunim ili delimičnim oslobođenjem od plaćanja uvoznih dažbina.

(3) Na privremeni izvoz domaće robe primenjuju se mere komercijalne politike i drugi uslovi predviđeni za izvoz domaće robe iz carinskog područja.

Član 168

Vlada može propisati u kojim se slučajevima postupak pasivnog oplemenjivanja neće odobriti.

Odobrenje

Član 169

(1) Odobrenje za postupak pasivnog oplemenjivanja izdaje carinski organ na pisani zahtev lica koje organizuje ili je preuzelo obavezu organizacije oplemenjivanja.

(2) Carinski organ, u smislu odredbe stava 1. ovog člana, utvrđuje normativ ili način utvrđivanja normativa.

Član 170

(1) Odobrenje za postupak pasivnog oplemenjivanja izdaje se:

- 1) licima sa sedištem ili prebivalištem u carinskom području;
- 2) kad se može utvrditi da su dobijeni proizvodi proizvedeni od privremeno izvezene robe;
- 3) ako davanje odobrenja ne ugrožava osnovne interese domaćih proizvođača (ekonomski uslov).

(2) Vlada propisuje način utvrđivanja ispunjenosti ekonomskog uslova iz stava 1. tačka 3. ovog člana.

Sprovođenje postupka

Član 171

(1) Carinski organ određuje rok u kome se dobijeni proizvodi moraju ponovo uvesti u carinsko područje.

(2) Izuzetno od odredbe stava 1. ovog člana, carinski organ može produžiti rok za ponovni uvoz dobijenih proizvoda na osnovu blagovremenog i opravdanog zahteva nosioca odobrenja. Taj rok ne može biti duži od 12 meseci od dana izvoza.

Član 172

(1) Potpuno ili delimično oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina, u skladu sa odredbom člana 173. stav 1. ovog zakona, može se odobriti kad se dobijeni proizvodi deklariraju za stavljanje u slobodan promet u ime ili za račun:

1) nosioca odobrenja, ili

2) lica koje ima saglasnost nosioca odobrenja, a ispunjava uslove iz odobrenja.

(2) Potpuno ili delimično oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina iz člana 173. ovog zakona neće se odobriti ako nije ispunjen neki od uslova, odnosno ako nije izvršena neka od obaveza u vezi s postupkom pasivnog oplemenjivanja, osim ako se utvrdi da ti nedostaci ne utiču bitno na pravilno sprovođenje postupka.

Član 173

(1) Iznos uvoznih dažbina utvrđuje se tako što se od iznosa uvoznih dažbina obračunatih za dobijene proizvode koji se stavljaju u slobodan promet odbije iznos uvoznih dažbina koje bi bile obračunate na isti dan za privremeno izvezenu robu, ako bi se ona uvozila iz države u kojoj je bila predmet oplemenjivanja ili države u kojoj je bila u poslednjoj fazi oplemenjivanja.

(2) Iznos koji se odbija u skladu sa odredbom stava 1. ovog člana izračunava se na osnovu količine i vrste robe na dan prihvatanja deklaracije za njeno stavljanje u postupak pasivnog oplemenjivanja i na osnovu ostalih elemenata za obračun koji važe za tu robu na dan prihvatanja deklaracije za stavljanje dobijenih proizvoda u slobodan promet.

(3) Vrednost privremeno izvezene robe je vrednost koja je utvrđena prilikom određivanja carinske vrednosti dobijenih proizvoda u skladu sa članom 54. stav 1. tačka 2. alineja 1. ovog zakona, ili ako se vrednost ne može utvrditi na taj način - vrednost koja odgovara razlici između carinske vrednosti dobijenih proizvoda i troškova oplemenjivanja.

(4) Kad je privremeno izvezena roba pre stavljanja u postupak pasivnog oplemenjivanja bila stavljena u slobodan promet sa sniženom stopom carine radi upotrebe u određene svrhe, sve dok važe uslovi za primenu niže stope, iznos koji treba odbiti jednak je iznosu uvoznih dažbina koji je bio naplaćen kad je roba stavljena u slobodan promet.

(5) Ako je za dobijene proizvode predviđena primena mere preferencijalnog režima na osnovu ugovora o slobodnoj trgovini, odnosno autonomnih preferencijala, i ako se takva mera primenjuje na robu čija je tarifna oznaka jednaka tarifnoj oznaci privremeno izvezene robe, stopa carine na osnovu koje se utvrđuje iznos koji treba odbiti u skladu sa odredbom stava 1. ovog člana je stopa koja bi se bila primenila na privremeno izvezenu robu ako bi ispunjavala uslove za primenu mere preferencijalnog režima.

(6) Ako je međunarodnim ugovorom predviđeno potpuno oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina za određene proizvode, odredbe ovoga člana neće se primenjivati na te proizvode.

Član 174

Ako je postupak pasivnog oplemenjivanja odobren radi popravke privremeno izvezene robe, ta roba može biti stavljena u slobodan promet s potpunim oslobođenjem od plaćanja uvoznih dažbina ako carinski organ utvrdi da je roba besplatno popravljena zbog ugovorene ili zbog zakonom propisane garantne obaveze ili zbog greške u proizvodnji, uočene posle stavljanja robe u slobodan promet.

Član 175

(1) Ako je postupak pasivnog oplemenjivanja odobren radi popravke privremeno izvezene robe uz plaćanje popravke, roba se može delimično osloboditi od plaćanja uvoznih dažbina u skladu sa odredbom člana 167. stav 2. ovog zakona.

(2) Iznos uvoznih dažbina utvrđuje se na osnovu elemenata za obračun koji važe za dobijene proizvode na dan prihvatanja deklaracije za njihovo stavljanje u slobodan promet, pri čemu carinska vrednost predstavlja iznos jednak visini troškova popravke, pod uslovom da ti troškovi predstavljaju jedino plaćanje nosioca odobrenja i da nisu pod uticajem nekog od oblika povezanosti nosioca odobrenja i lica koje je izvršilo popravku.

Pasivno oplemenjivanje uz upotrebu sistema standardne zamene

Član 176

(1) U postupku pasivnog oplemenjivanja, u skladu sa odredbama čl. 176. do 181. ovog zakona, primenjuje se sistem standardne zamene, koji omogućava da dobijeni proizvod bude zamenjen sa uvoznim proizvodom (u daljem tekstu: proizvod za zamenu).

(2) Carinski organ može odobriti primenu sistema standardne zamene ako se proizvodna radnja odnosi na popravku domaće robe.

(3) Odredbe ovog zakona koje se primenjuju na dobijene proizvode odnose se i na proizvode za zamenu.

(4) Carinski organ može odobriti da se pod propisanim uslovima proizvodi za zamenu uvezu pre privremenog izvoza robe (prethodni uvoz).

(5) U slučaju iz stava 4. ovog člana, mora se položiti obezbeđenje u visini iznosa uvoznih dažbina za proizvod za zamenu.

Član 177

(1) Proizvod za zamenu mora imati istu tarifnu oznaku, isti kvalitet i iste tehničke karakteristike kao roba koja je privremeno izvezena na popravku.

(2) Ako je privremeno izvezena roba bila korišćena pre izvoza i proizvod za zamenu mora biti korišćen.

(3) Carinski organ može dozvoliti izuzetke u odnosu na odredbe st. 1. i 2. ovog člana, ako se proizvodi za zamenu isporučuju besplatno na osnovu ugovorene ili zakonske garantne obaveze ili zbog greške u proizvodnji.

Član 178

Standardni sistem zamene može se odobriti kad proizvod za zamenu ispunjava uslove iz člana 177. ovog zakona.

Član 179

(1) U slučaju prethodnog uvoza iz člana 176. stav 4. ovog zakona, roba se mora privremeno izvesti u roku od dva meseca od dana kad je prihvaćena deklaracija za stavljanje proizvoda za zamenu u slobodan promet.

(2) Izuzetno od odredbe stava 1. ovog člana, ako posebne okolnosti zahtevaju, carinski organ može, na osnovu blagovremenog zahteva nosioca odobrenja, da produži rok iz stava 1. ovog člana za period dok traju te okolnosti.

Član 180

U slučaju prethodnog uvoza u skladu sa odredbom člana 173. ovog zakona, iznos koji se odbija određuje se na osnovu elemenata za obračun koji za privremeno izvezenu robu važe na dan prihvatanja deklaracije kojom se roba stavlja u postupak pasivnog oplemenjivanja.

Ostale odredbe

Član 181

(1) U sistemu standardne zamene ne primenjuje se odredba člana 170. stav 1. tačka 2. ovog zakona.

(2) Mere komercijalne politike primenjuju se u postupcima pasivnog oplemenjivanja.

8) Postupak izvoza

Član 182

(1) U postupku izvoza carinski organ odobrava iznošenje domaće robe iz carinskog područja.

(2) U postupku izvoza primenjuju se mere komercijalne politike.

(3) Domaća roba namenjena izvozu stavlja se u postupak izvoza, osim u slučaju robe stavljene u postupak pasivnog oplemenjivanja ili domaće robe u postupku tranzita od jednog do drugog mesta u carinskom području preko područja druge države bez promene njenog carinskog statusa.

(4) Vlada propisuje slučajeve i uslove kad se za robu koja napušta carinsko područje ne podnosi izvozna deklaracija.

(5) Izvozna deklaracija podnosi se carinskom organu nadležnom prema sedištu ili prebivalištu izvoznika ili prema mestu u kome se roba pakuje, odnosno utovara za izvoz.

(6) Kad se roba privremeno izvozi sa namerom da se ponovo uveze u nepromenjenom stanju, shodno se primenjuju odredbe ovog zakona kojim je uređen postupak privremenog uvoza.

Član 183

Stavljanje robe u postupak izvoza carinski organ odobrava pod uslovom da roba bude izvezena iz carinskog područja u stanju u kome je bila u trenutku prihvatanja izvozne deklaracije.

Glava III DRUGI OBLICI CARINSKI DOZVOLJENOG POSTUPANJA ILI UPOTREBE ROBE

1. SLOBODNE ZONE

Član 184

Osnivanje slobodnih zona, upravljanje slobodnim zonama i uslovi za obavljanje privrednih delatnosti u slobodnim zonama propisuju se posebnim zakonom.

Član 185

Strana roba smeštena u slobodnoj zoni može se:

- 1) staviti u slobodan promet u skladu sa uslovima propisanim za taj postupak;
- 2) podvrgnuti uobičajenim oblicima rukovanja, u skladu sa odredbom člana 135. stav 1. ovog zakona, bez posebnog odobrenja carinskog organa;
- 3) staviti u postupak aktivnog oplemenjivanja pod uslovima propisanim za taj postupak;
- 4) staviti u postupak prerade pod carinskom kontrolom pod uslovima propisanim za taj postupak;
- 5) privremeno uvesti, u skladu sa propisanim uslovima i postupkom;
- 6) ustupiti u korist države, u skladu sa odredbama člana 188. ovog zakona;

7) uništiti, pod uslovom da se carinskom organu na propisan način podnesu podaci za koje taj organ oceni da su potrebni.

Član 186

Kad se roba stavlja u jedan od postupaka iz člana 185. tač. 3, 4. ili 5. ovog zakona, carinski organ može, imajući u vidu tehničke uslove za rad slobodnih zona, kao i uslove za sprovođenje mera carinskog nadzora, tim uslovima prilagoditi mere kontrole.

Član 187

Domaća roba namenjena izvozu može u slobodnoj zoni biti predmet rukovanja dozvoljenog za takvu robu u skladu sa odredbom člana 135 ovog zakona.

1a SLOBODNE CARINSKE PRODAVNICE

Član 187a

(1) Slobodne carinske prodavnice mogu se otvarati na vazduhoplovnim pristaništima otvorenim za međunarodni saobraćaj za prodaju robe putnicima koji odlaze u inostranstvo i putnicima u provozu preko carinskog područja. U slobodnim carinskim prodavnicama putnicima koji odlaze u inostranstvo i putnicima koji su u provozu preko carinskog područja roba se može prodavati posle carinske kontrole.

(2) Vlada propisuje bliže uslove za otvaranje slobodnih carinskih prodavnica i prodaju robe u tim prodavnicama.

2. PONOJNI IZVOZ, UNIŠTENJE I USTUPANJE ROBE

Član 188

(1) Strana roba može se:

- 1) ponovo izvesti iz carinskog područja,
- 2) uništiti, ili
- 3) ustupiti u korist države.

(2) Ponovni izvoz ili uništenje robe odobrava carinski organ.

(3) Vlada propisuje uslove i način na koji se roba može ustupiti u korist države.

(4) Uništenjem ili ustupanjem robe ne mogu nastati troškovi na teret države.

(5) Otpad i ostaci nastali uništenjem ostaju pod carinskim nadzorom.

(6) Za otpad i ostatke nastale uništenjem određuje se carinski dozvoljeno postupanje ili upotreba u skladu sa propisima.

3. ROBA KOJA NAPUŠTA CARINSKO PODRUČJE

Član 189

(1) Roba koja napušta carinsko područje podleže carinskom nadzoru i može biti predmet kontrole carinskog organa u skladu sa propisima.

(2) Roba iz stava 1. ovog člana, kad je to opravdano, napušta carinsko područje putem koji određuje carinski organ, uz primenu postupka koji određuje taj organ.

Glava IV POSEBNE ODREDBE KOJE SE PRIMENJUJU NA SAOBRAĆAJ NA DUNAVU

Član 190

(1) Brodovi koji Dunavom dolaze iz inostranstva, odnosno odlaze u inostranstvo, moraju da se zaustave i prijave graničnoj carinarnici.

(2) Za brodove koji plove Dunavom, carinske radnje mogu da se sprovode i za vreme kretanja broda.

(3) Zapovednik broda dužan je da carinskim radnicima obezbedi dolazak na brod i povratak sa broda i da im omogući vršenje kontrole.

(4) Zapovednik broda koji dolazi iz inostranstva, dužan je da ulaznoj carinarnici podnese prijavu, i da uz nju priloži:

- 1) spisak brodske posade;
- 2) spisak putnika i njihovog prtljaga (ime i prezime putnika, naziv i broj putne isprave, državljanstvo, odredište putnika i broj komada ručnog prtljaga);
- 3) spisak namirnica koje se nalaze na brodu;
- 4) brodske prevozne isprave.

Deo peti CARINSKE POVLASTICE

Glava I OSLOBOĐENJE OD PLAĆANJA UVOZNIH DAŽBINA

1. OSLOBOĐENJE OD PLAĆANJA UVOZNIH DAŽBINA ZA STRANA LICA

Član 191

(1) Oslobođeni su od plaćanja uvoznih dažbina:

- 1) šefovi stranih država, izaslanici šefova stranih država u specijalnoj misiji, kao i članovi njihove pratnje - na predmete namenjene službenoj i ličnoj upotrebi;
- 2) međunarodne organizacije - na predmete namenjene službenim potrebama;
- 3) međunarodne i druge strane humanitarne organizacije - na robu namenjenju pružanju humanitarne pomoći;
- 4) diplomatska i konzularna predstavništva stranih država - na predmete namenjene službenim potrebama;
- 5) šefovi stranih diplomatskih i konzularnih predstavništava i članovi njihovih užih porodica - na predmete namenjene ličnoj upotrebi.

(2) Oslobođeni su od plaćanja carine u skladu sa odredbama međunarodnih ugovora:

- 1) diplomatsko osoblje stranih diplomatskih predstavništava i članovi njihovih užih porodica - na predmete namenjene ličnoj upotrebi;
- 2) osoblje stranih diplomatskih i konzularnih predstavništava - na predmete domaćinstva.

(3) Predmeti oslobođeni od plaćanja carine iz st. 1. i 2. ovog člana ne mogu se otuđiti ili drugom licu dati na upotrebu pre prijave carinskom organu i sprovedenog postupka carinjenja.

(4) Povlastice iz st. 1. i 2. ovog člana ne mogu koristiti domaći državljani niti stalno nastanjeni strani državljani.

2. OSLOBOĐENJE FIZIČKIH LICA OD PLAĆANJA UVOZNIH DAŽBINA

Član 192

Oslobođeni su od plaćanja uvoznih dažbina:

- 1) putnici koji dolaze iz inostranstva - na predmete koji služe njihovim ličnim potrebama za vreme putovanja (lični prtljag), nezavisno od toga da li ih nose sa sobom ili su ih dali na prevoz vozaru;
- 2) domaći putnici, pored predmeta ličnog prtljaga - na predmete koje unose iz inostranstva, ako nisu namenjeni preprodaji;
- 3) strani državljani koji su dobili državljanstvo i strani državljani koji su dobili azil, odnosno odobrenje za stalno nastanjenje u Srbiji - na predmete za svoje domaćinstvo, osim na putnička motorna vozila;

- 3a) domaći državljani-članovi posada domaćih brodova i domaći državljani, koji su po ma kom osnovu bili na radu u inostranstvu neprekidno najmanje dve godine - na predmete domaćinstva, osim na motorna vozila;
- 4) domaći i strani državljani - na predmete koje prime iz inostranstva u pošiljkama;
- 5) domaći i strani državljani - na lekove za ličnu upotrebu koje primaju iz inostranstva u pošiljkama;
- 6) domaći državljani i stalno nastanjeni strani državljani - na predmete nasledene u inostranstvu;
- 7) domaći državljani, stalno nastanjeni strani državljani, preduzeća, zajednice i druge organizacije - na odlikovanja, medalje, sportske trofeje, i druge predmete koje dobijaju u inostranstvu na takmičenjima, izložbama i priredbama od međunarodnog značaja;
- 8) naučnici, književnici i umetnici - na sopstvena dela koja unose iz inostranstva;
- 9) domaći državljani koji žive u pograničnom pojasu - na proizvode zemljoradnje, stočarstva, ribarstva, pčelarstva i šumarstva dobijene sa svojih imanja koja se nalaze u pograničnom pojasu susedne države, kao i na priplod i ostale proizvode dobijene od stoke koja se zbog poljskih radova, ispaša ili zimovanja nalazi na tim imanjima;
- 10) vozači motornih vozila - na gorivo i mazivo u rezervoarima koji su fabrički ugrađeni u motorno vozilo;
- 11) invalidi - na ortopedska i druga pomagala koja služe kao zamena telesnih organa koji nedostaju, odnosno oštećenih telesnih organa i na rezervne delove i potrošni materijal za korišćenje tih pomagala;
- 11a) osobe sa invaliditetom sa telesnim oštećenjem od najmanje 70%, vojni invalidi od prve do pete grupe, civilni invalidi rata od prve do pete grupe, slepa lica, lica obolela od distrofije ili srodnih mišićnih i neuromišićnih obolenja, od paraplegije i kvadriplegije, cerebralne i dečije paralize i od multipleks skleroze, roditelji višestruko ometene dece, koja su u otvorenoj zaštiti, odnosno o kojima roditelji neposredno brinu - na putničke automobile, koje unesu ili prime iz inostranstva za ličnu upotrebu;
- 12) invalidi I i II kategorije, kao i lica čiji stepen invaliditeta odgovara invaliditetu I i II kategorije, koji se posle sprovedene profesionalne rehabilitacije osposobe za određenu delatnost - na opremu za vršenje te delatnosti koja se ne proizvodi u Srbiji;
- 13) organizacije lica sa posebnim potrebama (gluvi i nagluvi, slepi i slabovidni, distrofičari, paraplegičari, oboleli od neuromišićnih bolesti i dr.), odnosno članovi tih organizacija - na specifičnu opremu, uređaje i instrumente i na njihove rezervne delove i na potrošni materijal za korišćenje te opreme koji se ne proizvode u Srbiji;
- 14) građani na specifičnu opremu, uređaje i instrumente za zdravstvo i na rezervne delove i potrošni materijal za korišćenje te opreme, za ličnu upotrebu, koji se ne proizvode u Srbiji.

3. OSLOBOĐENJE PRAVNIH I DRUGIH LICA OD PLAĆANJA UVOZNIH DAŽBINA

Član 193

(1) Oslobođeni su od plaćanja uvoznih dažbina:

- 1) organizacije crvenog krsta - na robu koju uvezu iz inostranstva, koja se ne proizvodi u Srbiji, a koja služi za izvršavanje njihovih humanitarnih zadataka;
 - 2) vatrogasne i spasilačke organizacije i društva - na opremu i delove te opreme koji se ne proizvode u Srbiji, a namenjeni su za gašenje požara i za spasilačke delatnosti;
 - 3) muzeji i umetničke galerije - na zbirke, delove zbirki i pojedinačne predmete koji su njima namenjeni, kao i arhivi - za arhivski materijal;
 - 4) lica, osim fizičkih, koja se bave naučnom, obrazovnom, kulturnom, sportskom, rekreativnom, humanitarnom, verskom delatnošću, tehničkom kulturom, umetnošću, delatnostima zaštite prirode i kulturnih dobara i kontrolom kvaliteta životne sredine - na robu koja se ne proizvodi u Srbiji, a služi neposredno za obavljanje tih delatnosti, osim alkohola i alkoholnih pića, duvanskih proizvoda i putničkih motornih vozila;
 - 5) lica, osim fizičkih - na robu koju besplatno prime iz inostranstva za naučne, prosvetne, kulturne, sportske, humanitarne, verske, zdravstvene i socijalne svrhe, kao i za zaštitu životne sredine, osim alkohola i alkoholnih pića, duvanskih proizvoda i putničkih motornih vozila;
 - 6) lica, osim fizičkih - na robu koju besplatno prime iz inostranstva ili je nabave od sredstava koja su dobila iz inostranstva kao novčanu pomoć, ako je namenjena otklanjanju posledica prouzrokovanih elementarnim nepogodama (zemljotresi, poplave, suše, ekološki udesi i sl.), ratom ili oružanim sukobom.
- Pravo na oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina u skladu sa odredbom ove tačke, može se ostvariti ako Vlada utvrdi da su posledice elementarnih nepogoda takve da za njihovo otklanjanje treba dozvoliti uvoz robe uz oslobođenje od plaćanja carine i ako se ta roba uveze u roku koji odredi Vlada;
- 7) preduzeća u oblasti zdravstva - na specifičnu opremu, uređaje i instrumente za zdravstvo i njihove rezervne delove i na potrošni materijal za korišćenje te opreme, kao i za lekove koji se koriste u bolničkom lečenju, koji se ne proizvode u zemlji i ako se uvoze radi opremanja i potreba tih preduzeća u skladu sa programima razvoja zdravstva;
 - 8) preduzeća za profesionalno osposobljavanje i zapošljavanje invalida - na opremu i rezervne delove koji se ne proizvode u zemlji, a koriste se za profesionalno osposobljavanje i radno angažovanje invalida;
 - 9) lica, osim fizičkih - na opremu koja se ne proizvodi u zemlji, a služi neposredno za zaštitu životne sredine;
 - 10) lica, osim fizičkih - na medalje i plakete koje primaju iz inostranstva radi dodeljivanja na međunarodnim takmičenjima koja se organizuju u Srbiji.

(2) Odredbe stava 1. tač. 3. do 10. ovog člana primenjuju se i na preduzetnike.

4. ROBA NA KOJU SE NE PLAĆAJU UVOZNE DAŽBINE

Član 194

Uvozne dažbine ne plaćaju se na:

- 1) opremu po osnovu uloga stranog lica, u skladu sa odredbama zakona kojim se uređuje strano ulaganje;
- 2) reklamni materijal i uzorke koji se besplatno primaju iz inostranstva;
- 3) predmete stranih izlagača koji učestvuju na međunarodnim sajmovima i prodajnim izložbama u zemlji, koje unose i primaju iz inostranstva radi uobičajene raspodele ili potrošnje za vreme održavanja sajмова, odnosno izložbi;
- 4) žigove, patente, modele i prateće isprave, kao i prijave i podneske za priznavanje prava, koji se dostavljaju organizacijama za zaštitu prava intelektualne svojine;
- 5) robu koja se prodaje u slobodnim carinskim prodavnicama na vazduhoplovnim pristaništima.

5. OSTALE ODREDBE

Član 195

Vlada može da utvrdi vrstu, količinu i vrednost robe iz čl. 191. do 194. ovog zakona na koju se ne plaćaju uvozne dažbine, kao i rokove, uslove i postupak za ostvarivanje prava na oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina.

Član 196

(1) Roba koja je bila oslobođena od plaćanja uvoznih dažbina u skladu sa odredbama čl. 191. i 192. stav 1. tač. 1. i 3, čl. 193. i 194. ovog zakona, u roku od tri godine od dana stavljanja u slobodan promet, ne može se otuđiti, dati na korišćenje drugom licu ili drukčije upotrebiti, osim u svrhe za koje je bila oslobođena od plaćanja uvoznih dažbina, pre nego što se uvozne dažbine plate. Ova roba ne može se davati u zalog, na pozajmicu ili kao obezbeđenje za izvršenje druge obaveze.

(2) Odredba stava 1. ovog člana odnosi se i na upotrebljavana putnička motorna vozila iz člana 192. stav 1. tačka 11a ovog zakona. Rok iz stava 1. ovog člana za nova putnička motorna vozila iz člana 192. stav 1. tačka 11a je pet godina.

(3) U slučaju da carinski organ dozvoli drukčiju upotrebu robe, visina uvoznih dažbina utvrđuje se prema stanju robe i u skladu sa propisima koji važe u momentu podnošenja zahteva za plaćanje uvoznih dažbina.

(4) U slučaju postupanja sa robom suprotno odredbi stava 1. ovog člana, uvozne dažbine obračunavaju se prema stanju robe i u skladu sa propisima koji važe na dan donošenja rešenja o naplati uvoznih dažbina.

Glava II POVRAĆAJ ROBE

Član 197

(1) Na robu iz člana 18. stav 2. tačka 2. ovog zakona koja se u roku od dve godine vraća u carinsko područje i stavlja u slobodan promet, ne plaćaju se uvozne dažbine.

(2) Rok iz stava 1. ovog člana, carinski organ može produžiti, na zahtev deklaranta, ako za to postoje opravdani razlozi.

(3) Ako je, pre nego što je izvezena iz carinskog područja, vraćena roba bila stavljena u slobodan promet po nižoj stopi uvoznih dažbina ili bez plaćanja uvoznih dažbina zbog njene posebne upotrebe, povraćaj robe bez plaćanja uvoznih dažbina iz stava 1. ovog člana carinski organ će odobriti ako se roba ponovo uvozi u istu svrhu.

(4) Ako se roba ne uvozi ponovo u istu svrhu, iznos uvoznih dažbina obračunat za tu robu umanjice se za iznos uvoznih dažbina plaćen prilikom prvog stavljanja robe u slobodan promet.

(5) Ako je iznos prethodno plaćenih uvoznih dažbina veći od iznosa koji bi trebalo platiti pri ponovnom uvozu, povraćaj uvoznih dažbina neće biti odobren.

(6) Odredba stava 1. ovog člana ne primenjuje se kad je roba izvezena iz carinskog područja u okviru postupka pasivnog oplemenjivanja, osim ako je roba ostala u istom stanju u kakvom je izvezena.

Član 198

Za robu koja se ponovo uvozi u istom stanju u kojem je izvezena, uvozne dažbine ne plaćaju se u skladu sa odredbama člana 197. ovog zakona.

Član 199

Odredbe čl. 197. i 198. ovog zakona shodno se primenjuju na vraćanje dobijenih proizvoda prethodno izvezenih ili ponovo izvezenih posle postupka aktivnog oplemenjivanja.

Glava III PROIZVODI MORSKOG RIBOLOVA I DRUGI PROIZVODI IZVAĐENI IZ MORA

Član 200

(1) Kad se stavljaju u slobodan promet oslobođeni su plaćanja uvoznih dažbina sledeći proizvodi:

1) proizvodi morskog ribolova i drugi proizvodi izvađeni iz teritorijalnog mora drugih država ili iz međunarodnih voda, uz upotrebu plovila koja su registrovana ili upisana u odgovarajući registar u Srbiji i koja plove pod njenom zastavom;

2) proizvodi dobijeni od proizvoda iz tačke 1. ovog člana na brodovima-fabrikama, koji ispunjavaju uslove iz te tačke.

(2) Odredbe člana 37. tač. 5. i 6. ovog zakona primenjuju se i u slučaju iz stava 1. ovog člana.

Deo šesti

CARINSKI DUG I OBRAČUN UVOZNIH DAŽBINA

Glava I

OBEZBEĐENJE ZA NAPLATU CARINSKOG DUGA

Član 201

(1) Ako carinski organ, u skladu sa carinskim propisima, zahteva polaganje obezbeđenja za naplatu carinskog duga, obezbeđenje polaže carinski dužnik ili lice koje može postati carinski dužnik.

(2) Za jedan carinski dug, carinski organ može tražiti polaganje jednog obezbeđenja.

(3) Carinski organ može odobriti da drugo lice položi obezbeđenje umesto lica čija je to obaveza.

(4) Državni organi ne polažu obezbeđenje za naplatu carinskog duga.

Član 202

Ako prema carinskim propisima polaganje obezbeđenja nije obavezno, carinski organ može da zahteva polaganje obezbeđenja ako oceni da nije sigurno da će naplata carinskog duga ili carinskog duga koji bi mogao nastati biti blagovremeno izvršena.

Član 203

Na zahtev lica koje je carinski dužnik ili lica koje bi moglo postati carinski dužnik, carinski organ može odobriti da se za dva ili više postupaka u vezi sa kojima je carinski dug nastao ili bi mogao nastati, položi jedno obezbeđenje.

Član 204

(1) Ako je polaganje obezbeđenja prema carinskim propisima obavezno, carinski organ utvrđuje obezbeđenje u iznosu koji odgovara:

1) tačnom iznosu carinskog duga ili dugova za koje se polaže obezbeđenje, ako se taj iznos u trenutku davanja obezbeđenja može odrediti na nesporan način, ili

2) u drugim slučajevima, najvišem iznosu carinskog duga ili dugova koji su nastali ili bi, prema oceni carinskog organa, mogli nastati.

(2) U slučaju odobravanja polaganja jednog obezbeđenja za više carinskih dugova čija visina tokom perioda za koje je položeno obezbeđenje podleže promenama, obezbeđenje se utvrđuje u iznosu koji osigurava naplatu tih carinskih dugova.

(3) Ako carinski organ zahteva polaganje obezbeđenja kad prema carinskim propisima polaganje obezbeđenja za naplatu carinskog duga nije obavezno, iznos obezbeđenja ne može biti viši od iznosa utvrđenog u skladu sa odredbom stava 1. ovog člana.

(4) Obezbeđenje za naplatu carinskog duga sadrži i obezbeđenje za naplatu drugih obaveza koje carinski organ naplaćuje prilikom uvoza ili izvoza robe u skladu sa propisima.

Član 205

Obezbeđenje se polaže deponovanjem gotovine ili jemstvom.

Član 206

(1) Polaganjem gotovine smatra se i polaganje instrumenata plaćanja koje carinski organ s obzirom na izdavaoca, uslove i način njihove naplate, prihvata kao sredstvo plaćanja.

(2) Vlada propisuje uslove i način polaganja gotovine i drugih instrumenata plaćanja.

Član 207

(1) Jemac se u pisanoj formi obavezuje da će u roku dospelosti, solidarno sa carinskim dužnikom, platiti iznos carinskog duga obuhvaćenog jemstvom, uključujući kamate i troškove nastale u postupku naplate neplaćenog carinskog duga.

(2) Jemac mora biti lice sa sedištem ili prebivalištem u Srbiji, čije je jemstvo po oceni carinskog organa prihvatljivo.

(3) Carinski organ može odbiti jemca ili predloženi oblik jemstva, ako oceni da se time ne obezbeđuje blagovremena naplata carinskog duga.

Član 208

(1) Lice koje ima obavezu davanja obezbeđenja slobodno je pri izboru oblika obezbeđenja propisanih odredbom člana 205. ovog zakona.

(2) Carinski organ može odbiti predloženi oblik obezbeđenja, ako takvo obezbeđenje ne osigurava pravilno sprovođenje carinskog postupka.

(3) Carinski organ može zahtevati da izabrani oblik obezbeđenja važi u određenom vremenskom periodu.

Član 209

Izuzetno od odredbe člana 205. ovog zakona, Vlada može propisati i druge oblike obezbeđenja koji osiguravaju naplatu carinskog duga.

Član 210

Ako carinski organ utvrdi da položeno obezbeđenje ne osigurava naplatu carinskog duga u potpunosti ili blagovremeno, može zahtevati da carinski dužnik položi dodatno obezbeđenje ili da prethodno položeno obezbeđenje zameni novim.

Član 211

(1) Obezbeđenje za naplatu carinskog duga ne može prestati da važi dok carinski dug ne bude naplaćen ili ne nastupe okolnosti zbog kojih carinski dug više ne može nastati.

(2) Posle naplate carinskog duga, odnosno nakon nastupanja okolnosti zbog kojih carinski dug više ne može nastati, vraća se obezbeđenje za naplatu tog carinskog duga.

(3) Ako je carinski dug delimično naplaćen ili ako može nastati samo u odnosu na deo iznosa za koji je položeno obezbeđenje, na zahtev zainteresovanog lica smanjuje se i obaveza po osnovu obezbeđenja.

Glava II NASTANAK CARINSKOG DUGA

Član 212

(1) Carinski dug prilikom uvoza nastaje:

- 1) stavljanjem robe koja podleže plaćanju uvoznih dažbina u slobodan promet, ili
- 2) stavljanjem robe iz tačke 1. ovog stava u postupak privremenog uvoza sa delimičnim oslobođenjem od plaćanja uvoznih dažbina.

(2) Carinski dug nastaje u trenutku prihvatanja deklaracije.

(3) Carinski dužnik je deklarant, a u slučaju posrednog zastupanja iz člana 26. stav 2. tačka 2. ovog zakona carinski dužnik je lice za čiji je račun deklaracija podneta.

(4) Ako su u deklaraciji prikazani netačni podaci na osnovu kojih uvozne dažbine nisu obračunate i naplaćene, delimično ili u celini, carinskim dužnikom smatra se i lice koje je dalo podatke u deklaraciji, a koje je znalo ili je moglo znati da ti podaci nisu istiniti.

Član 213

(1) Carinski dug nastaje i:

- 1) nezakonitim unošenjem robe koja podleže plaćanju uvoznih dažbina u carinsko područje, ili
- 2) nezakonitim unošenjem robe iz tačke 1. ovog stava iz slobodne zone u drugi deo carinskog područja.

(2) Nezakonitim unošenjem robe iz stava 1. ovog člana smatra se unošenje robe suprotno odredbama čl. 64. do 68. ovog zakona.

(3) Carinski dug nastaje u trenutku nezakonitog unošenja robe u carinsko područje.

(4) Carinski dužnik za carinski dug iz stava 1. ovog člana je:

- 1) lice koje je nezakonito unelo robu u carinsko područje, odnosno unelo robu iz slobodne zone u druge delove carinskog područja;
- 2) lice koje je učestvovalo u nezakonitom unošenju robe, a znalo je ili je moglo znati da je takvo unošenje nezakonito, ili
- 3) lice koje je steklo svojinu ili državinu robe iz stava 1. ovog člana i koje je u trenutku sticanja ili prijema robe znalo ili je moglo znati da je roba nezakonito uneta u carinsko područje, odnosno nezakonito uneta iz slobodne zone u drugi deo carinskog područja.

Član 214

(1) Carinski dug nastaje i nezakonitim uzimanjem ispod carinskog nadzora robe koja podleže plaćanju uvoznih dažbina.

(2) Carinski dug iz stava 1. ovog člana nastaje u trenutku uzimanja robe ispod carinskog nadzora.

(3) Carinski dužnik za carinski dug iz stava 1. ovog člana je:

- 1) lice koje je uzelo robu ispod carinskog nadzora;
- 2) lice koje je učestvovalo u uzimanju robe iako je znalo ili je moglo znati da se radi o uzimanju robe ispod carinskog nadzora;
- 3) lice koje je steklo svojinu ili državinu robe iz stava 1. ovog člana ako je u trenutku sticanja, odnosno prijema robe znalo ili je moglo znati da se radi o robi uzetoj ispod carinskog nadzora, ili
- 4) lice koje je bilo dužno da se pridržava obaveza koje proizlaze iz privremenog smeštaja robe ili carinskog postupka u koji je roba bila stavljena.

Član 215

(1) Carinski dug može nastati i:

- 1) neispunjavanjem obaveza koje proizlaze iz privremenog smeštaja ili drugog carinskog postupka u koji je roba bila stavljena, ili
- 2) neispunjavanjem nekih od uslova za stavljanje robe u odgovarajući carinski postupak ili za odobravanje povoljnijeg tretmana pod uslovom upotrebe robe u svrhe radi kojih je odobren povoljniji tretman, osim ako se utvrdi da propusti nisu bitno uticali na pravilno sprovođenje privremenog smeštaja ili određenog carinskog postupka.

(2) Carinski dug nastaje u trenutku kad prestane ispunjenje obaveze zbog čijeg neispunjenja nastaje carinski dug ili u trenutku kad je roba bila stavljena u određeni carinski postupak, ako se naknadno utvrdi da nije bio ispunjen jedan od propisanih uslova za njeno stavljanje u taj postupak ili za primenu povoljnijeg tretmana pod uslovom upotrebe u svrhe radi kojih je odobren povoljniji tretman.

(3) Carinski dužnik je i lice koje je dužno ili je bilo dužno da ispuni propisane obaveze koje proizlaze iz privremenog smeštaja robe ili njenog stavljanja u odgovarajući carinski postupak.

Član 216

(1) Carinski dug nastaje trošenjem ili upotrebom u slobodnoj zoni robe koja podleže plaćanju uvoznih dažbina, pod uslovima ili na način koji nisu u skladu s propisima.

(2) Smatraće se da je roba koja nestane u slobodnoj zoni utrošena ili upotrebljena pod uslovima i na način koji nisu u skladu sa propisima.

(3) Carinski dug iz stava 1. ovog člana nastaje u trenutku kad se roba potroši ili prvi put upotrebi pod uslovima ili na način koji nisu u skladu sa propisima.

(4) U slučaju iz stava 1. ovog člana, carinski dužnik je lice koje je potrošilo ili upotrebilo robu, kao i lice koje je u trošenju ili upotrebi robe učestvovalo, ako je znalo ili je moglo znati da se roba može trošiti ili koristiti samo u skladu sa propisima.

(5) Ako carinski dug nastane u vezi sa robom koja je nestala u slobodnoj zoni, a nije moguće odrediti carinskog dužnika u skladu sa odredbom stava 4. ovog člana, lice za koje je od strane carinskog organa utvrđeno da je poslednje bilo u posedu robe obavezno je da plati carinski dug.

Član 217

(1) Izuzetno od odredaba čl. 213. i 215. stav 1. tačka 1. ovog zakona, carinski dug za određenu robu neće nastati ako lice dokaže da obaveze koje proizlaze iz odredaba čl. 64. do 68. ovog zakona, privremenog smeštaja te robe ili primene carinskog postupka u koji je ta roba bila stavljena, nisu mogle biti ispunjene zbog potpunog uništenja ili nepovratnog gubitka robe kao posledice prirode robe, nepredviđenih okolnosti, nastupanja više sile ili uz odobrenje carinskog organa.

(2) Nepovratno izgubljena roba iz stava 1. ovog člana je roba koja je neupotrebljiva.

(3) Carinski dug ne nastaje za robu koja je pod uslovom upotrebe u određene svrhe stavljena u slobodan promet uz povoljniji tretman, ako je ta roba uz odobrenje carinskog organa izvezena ili ponovo izvezena.

Član 218

Ako, u skladu sa odredbom člana 211. stav 1. ovog zakona, nije nastao carinski dug za robu koja je pod uslovom upotrebe u određene svrhe stavljena u slobodan promet uz nižu stopu uvoznih dažbina ili bez plaćanja uvoznih dažbina, otpaci i ostaci koji nastanu prilikom uništenja takve robe smatraju se stranom robom.

Član 219

(1) Ako je u skladu sa odredbama čl. 214. ili 215. ovog zakona carinski dug nastao u vezi sa robom koja je radi njene upotrebe u određene svrhe bila stavljena u slobodan promet uz nižu stopu uvoznih dažbina, iznos plaćen prilikom stavljanja takve robe u slobodan promet odbija se od iznosa carinskog duga.

(2) Odredba stava 1. ovog člana primenjuje se i u slučaju kad carinski dug nastane u vezi sa ostacima ili otpacima koji preostanu posle uništenja takve robe.

Član 220

(1) Carinski dug iz odredaba čl. 212. do 216. ovog zakona nastaje i za robu koja podleže merama zabrane ili ograničenja uvoza.

(2) Radi primene kaznenih odredaba za postupanje suprotno carinskim propisima, smatraće se da je carinski dug nastao u slučajevima kad kaznene odredbe predviđaju da je iznos carine osnov za izricanje kazne ili da je postojanje carinskog duga osnov za pokretanje kaznenog postupka.

Član 221

Oslobođenja od plaćanja uvoznih dažbina propisana ovim zakonom primenjuju se i u slučajevima kad carinski dug nastane u skladu sa odredbama čl. 213. do 216. ovog zakona, ako carinski dužnik nije postupao namerno ili sa grubom nepažnjom i ako dokaže da su ostali uslovi za ostvarivanje povlastice ispunjeni.

Član 222

Ako je više lica u obavezi da plate isti carinski dug, obavezna su da taj dug plate pojedinačno, odnosno solidarno.

Član 223

(1) Iznos uvoznih dažbina koje za određenu robu treba obračunati utvrđuje se prema propisima koji su za tu robu važili na dan nastanka carinskog duga, ako ovim zakonom nije drukčije određeno.

(2) Ako se ne može tačno odrediti kada je carinski dug nastao, smatraće se da je dug nastao u vreme kad ovlašćeni carinski organ utvrdi da se roba nalazi u statusu koji uslovljava nastanak carinskog duga.

(3) Ako je carinski dug utvrđen u skladu sa odredbom stava 2. ovog člana, na iznos carinskog duga naplatiće se kompenzatorna kamata za period od dana za koji je utvrđeno da je nastao carinski dug do dana njegovog plaćanja, po stopi koju utvrđuje Vlada.

Član 224

(1) Ako je međunarodnim ugovorom za određenu robu predviđen povoljniji tretman kad je ta roba dobijena u postupku aktivnog oplemenjivanja, za svu stranu robu koja je u postupku aktivnog oplemenjivanja ugrađena u dobijeni proizvod, carinski dug nastaje overavanjem isprave kojom dobijeni proizvod stiče pravo na povlašćeni tretman u drugoj državi.

(2) Carinski dug iz stava 1. ovog člana nastaje u momentu prihvatanja izvozne deklaracije za tu robu.

(3) Carinski dužnik je deklarant. U slučaju posrednog zastupanja iz člana 26. stav 1. tačka 2. ovog zakona, carinskim dužnikom smatra se i lice za čiji je račun izvozna deklaracija podneta.

(4) Iznos koji odgovara carinskom dugu iz stava 1. ovog člana određuje se na isti način kao da se radi o carinskom dugu koji bi nastao da je podneta deklaracija za stavljanje takve robe, poreklom iz treće države, u slobodan promet posle okončanja postupka aktivnog oplemenjivanja.

Glava III OBRAČUN I NAPLATA CARINSKOG DUGA

Član 225

Carinski dug se obračunava na osnovu podataka dostupnih carinskom organu u skladu sa propisima.

Član 226

(1) Posle obračuna iznosa carinskog duga, carinski organ će dužnika na odgovarajući način obavestiti o iznosu duga.

(2) Ako je u deklaraciju unet tačan iznos duga koji treba platiti, kao sastavni deo deklaracije, dužnik neće biti posebno obavešten o iznosu duga.

Član 227

(1) Iznos duga o kome je dužnik obavešten u skladu sa odredbom člana 226. ovog zakona mora biti plaćen u roku od osam dana od dana prijema obaveštenja. Roba neće biti puštena pre nego što carinski dug bude plaćen, odnosno pre nego što bude položeno obezbeđenje.

(2) Carinski organ, na zahtev carinskog dužnika, odobriće periodično plaćanje dospelog carinskog duga za više uvoznih poslova jednog uvoznika, pod uslovom da za ovakvo periodično plaćanje bude položeno obezbeđenje. Ovo plaćanje mora biti izvršeno u roku koji ne može biti duži od 30 dana od dana dospelosti carinskog duga. Periodično plaćanje neće se odobriti kad je podnosilac zahteva počinio ozbiljnu povredu carinskih propisa ili kad povremeno deklariše robu za puštanje u slobodan promet.

(3) U odobrenju iz stava 1. ovog člana mora biti određen carinski organ nadležan za prihvatanje deklaracije za koje je odobreno periodično plaćanje iz stava 2. ovog člana, kao i obezbeđenje za pokriće carinskog duga koji može nastati.

(4) Za odobrenje periodičnog plaćanja mogu se od carinskog dužnika naplatiti dodatni troškovi vezani za vođenje evidencije i pružene usluge.

Član 228

(1) Carinski organ može, na zahtev carinskog dužnika, u celini ili delimično, odložiti plaćanje carinskog duga, ako plaćanje carinskog duga na dan dospelosti:

- 1) za carinskog dužnika predstavlja neprimereno veliko opterećenje, i
- 2) nanosi bitnu ekonomsku štetu carinskom dužniku.

(2) Vlada propisuje uslove za primenu odredaba stava 1. ovog člana.

(3) O zahtevu za odlaganje plaćanja carinskog duga odlučuje direktor.

(4) Odlukom iz stava 3. ovog člana, koja mora da sadrži obrazložene razloge zbog kojih se odlaganje odobrava, može se odobriti jednokratno odlaganje ili plaćanje carinskog duga na rate, u roku koji ne može biti duži od 12 meseci od dana dospelosti carinskog duga.

(5) O uslovima odlaganja plaćanja carinskog duga sačinjava se sporazum između Uprave carina i carinskog dužnika, koji u ime Uprave carina potpisuje direktor.

(6) Ako je plaćanje carinskog duga odloženo u skladu sa odredbom stava 1. ovog člana, odnosno ako je naplata duga privremeno odložena iz drugog razloga (u toku upravnog spora i sl.), kamata se obračunava i za vreme dok traje odlaganje, po stopi iz člana 231. stav 2. ovog zakona.

Član 229

Plaćanje može da se izvrši gotovinski ili na drugi način, u skladu sa propisima kojima se uređuje način plaćanja.

Član 230

Iznos carinskog duga može umesto dužnika platiti treće lice.

Član 231

(1) Ako iznos carinskog duga nije plaćen u roku iz čl. 227. i 228. ovog zakona carinski organ obračunava zateznu kamatu na iznos duga i preduzima sve zakonom propisane mere za naplatu duga, uključujući i prinudno izvršenje.

(2) Kamata iz stava 1. ovog člana obračunava se i plaća, počev od dana dospelosti, po stopi jednako godišnjoj eskontnoj stopi centralne emisije banke uvećanoj za 15 procentnih poena, primenom komforne metode obračuna.

(3) Vlada može propisati iznose uvoznih dažbina i kamata za koje se neće vršiti prinudna naplata.

Glava IV GAŠENJE CARINSKOG DUGA

Član 232

(1) Carinski dug se gasi:

- 1) plaćanjem iznosa carinskog duga;
- 2) poništavanjem iznosa carinskog duga;
- 3) nastupanjem zastarelости potraživanja;
- 4) za robu deklarisanu za carinski postupak u kome nastaje obaveza plaćanja carine, ako je:
 - deklaracija poništena;
 - roba zadržana i istovremeno ili naknadno oduzeta, uništena po nalogu carinskog organa, uništena ili ustupljena u korist države u skladu sa odredbom člana 188. ovog zakona ili uništena ili nepovratno izgubljena zbog njene vrste ili nepredviđenih okolnosti ili zbog delovanja više sile;
- 5) ako je roba za koju je carinski dug nastao u skladu sa odredbama člana 213. ovog zakona, zadržana zbog nezakonitog unošenja i istovremeno ili naknadno oduzeta.

(2) U slučaju da je roba zadržana ili oduzeta, smatraće se da carinski dug nije ugašen ako je iznos carinskog duga osnov za utvrđivanje prekršajne ili krivične odgovornosti.

(3) Carinski dug koji nastane u skladu sa odredbama člana 224. ovog zakona ugasiće se kada carinski organ donese odluku o stavljanju van snage radnji i postupaka učinjenih radi sticanja prava na povlašćeni carinski tretman.

Član 233

(1) Carinski dug koji nije naplaćen u roku od pet godina od dana njegovog nastanka ne može se naplatiti.

(2) Postupanje nadležnog organa koje ima za cilj naplatu carinskog duga prekida protek vremena u kome je moguće naplatiti carinski dug.

(3) U slučaju iz stava 2. ovog člana rok počinje da teče od početka.

(4) Po isteku roka od 10 godina od dana nastanka carinskog duga, pravo carinskog organa da naplati carinski dug zastareva.

Glava V POVRAĆAJ NAPLAĆENOG CARINSKOG DUGA

Član 234

(1) Povraćaj naplaćenog carinskog duga vrši se do iznosa za koji se utvrdi da:

- 1) nije trebalo da bude plaćen u vreme kada je plaćen;
- 2) prema podacima unetim u deklaraciju ili dodatnu ispravu upotrebljenu za obračun carinskog duga, carinski dug ne odgovara stvarnom stanju robe, odnosno da je carinski dug plaćen u većem iznosu nego što je trebalo;
- 3) je carinski dug plaćen više puta.

(2) Zahtev za povraćaj iz stava 1. ovog člana može se podneti carinskom organu u roku od tri godine od dana kad je carinski dužnik obavešten o visini carinskog duga.

(3) Carinski organ vraća naplaćeni carinski dug po službenoj dužnosti, ako u roku od tri godine od dana kad je dužnik obavešten o iznosu duga, utvrdi postojanje uslova za povraćaj iz stava 1. ovog člana.

Član 235

(1) Iznos carinskog duga carinski organ vraća ako je deklaracija poništena, a uvozne dažbine plaćene.

(2) Carinski organ odobrava povraćaj carinskog duga na zahtev lica koje taj zahtev podnosi uz zahtev za poništaj deklaracije u skladu sa odredbom člana 93. ovog zakona.

Član 236

(1) Carinski dug vraća se uvozniku i za robu koja je stavljena u odgovarajući carinski postupak, ako uvoznik dokaže da je vratio robu zbog njenog nedostatka u trenutku prihvatanja carinske deklaracije ili zato što roba nije odgovarala uslovima utvrđenim ugovorom koji je osnov za uvoz robe.

(2) Povraćaj carinskog duga odobrava se ako:

- 1) roba nije bila upotrebljavana, osim radnji nužnih da bi se utvrdili nedostaci, odnosno da roba ne odgovara uslovima iz ugovora; i
- 2) je roba izvezena iz carinskog područja.

(3) Carinski organ, na zahtev uvoznika, odobrava da roba umesto da bude izvezena, bude uništena ili radi ponovnog izvoza bude stavljena u postupak tranzita, postupak skladištenja ili u slobodnu zonu.

(4) Prilikom stavljanja robe u jedan od carinskih postupaka ili upotreba iz st. 1. i 3. ovog člana, roba stiče status strane robe.

(5) Carinski dug ne vraća se za robu koja je pre nego što je stavljena u slobodan promet bila privremeno uvezena radi ispitivanja, osim u slučaju kad se utvrdi da se takvim ispitivanjem nije moglo ustanoviti da roba ima nedostatke ili da ne odgovara uslovima iz ugovora.

(6) Zahtev za povraćaj naplaćenog carinskog duga može se podneti carinskom organu u roku od 12 meseci od dana kad je dužnik obavešten o iznosu tog duga .

Član 237

Ako carinski organ izvrši povraćaj iznosa uvoznih dažbina, uključujući i iznos kamate, odnosno zatezne kamate, koji je zaračunat prilikom plaćanja tih dažbina, obračunaće i platiti kamatu na povraćeni iznos od dana naplate dažbina do dana povraćaja, po stopi iz člana 231. stav 2. ovog zakona.

Član 238

(1) Ako je carinski dug nezakonito ili greškom vraćen, dužnik je obavezan da plati prvobitno utvrđeni dug.

(2) U slučaju iz stava 1. ovog člana, dužnik je obavezan, ako je plaćena kamata iz člana 237. ovog zakona, da je vrati.

Član 239

Pravila za povraćaj carinskog duga utvrđena odredbama čl. od 234. do 238. ovog zakona shodno se primenjuju i na poništavanje carinskog duga.

Glava VI MERE ZA ZAŠTITU PRAVA INTELKTUALNE SVOJINE NA GRANICI

Član 240

Uvoz, izvoz ili tranzit robe kojim se povređuju prava intelektualne svojine utvrđena propisima koji uređuju to pitanje i međunarodnim ugovorima nije dozvoljen.

Član 241

(1) Carinski organ, na zahtev nosioca prava intelektualne svojine, prekinuće carinski postupak i zadržati robu u slučaju postojanja sumnje da se uvozom, izvozom ili tranzitom robe koja je predmet carinskog postupka povređuju prava intelektualne svojine.

(2) Zahtev iz stava 1. ovog člana može biti pojedinačan, ako se odnosi na jednu pošiljku robe, ili opšti, u kom slučaju nosilac prava dostavlja carinskom organu detaljne podatke o originalnoj robi, proizvođačima i distributerima takve robe, kao i sve ostale podatke koje carinskom organu mogu pomoći da identifikuje pošiljke za koje postoji sumnja da povređuju prava intelektualne svojine.

Član 242

Carinski organ može, po službenoj dužnosti, prekinuti carinski postupak i puštanje uvezene ili izvezene robe, ako posumnja da je povređeno neko od prava intelektualne svojine.

Član 243

(1) Carinski organ ne odgovara uvozniku ili vlasniku robe za naknadu štete koja nastane zbog zadržavanja robe u skladu sa odredbama čl. 241. i 242. ovog zakona.

(2) Lice iz člana 241. stav 1. ovog zakona dužno je da uvozniku ili vlasniku robe plati naknadu za štetu nastalu zbog zadržavanja robe, ako je do neosnovanog zadržavanja robe došlo na zahtev tog lica.

Član 244

(1) Kad carinski organ, u skladu sa odredbom člana 242. ovog zakona, po službenoj dužnosti prekine carinski postupak, o tome bez odlaganja obaveštava:

- 1) uvoznika;
- 2) nosioca prava intelektualne svojine, ako je carinskom organu poznata njegova adresa;
- 3) organ nadležan za zaštitu prava intelektualne svojine.

(2) Ako u roku od 15 dana od dana kada su zainteresovane strane obaveštene o prekidu postupka carinski organ ne bude obavešten da je pokrenut postupak koji vodi meritornoj odluci, ili da je nadležni organ odredio privremenu meru na osnovu koje se odlaže puštanje robe, roba će biti puštena ako su ispunjeni uslovi za uvoz, izvoz ili tranzit.

(3) Carinski organ može, na zahtev podnosioca, u opravdanim slučajevima, da produži rok iz stava 2. ovog člana za još 15 dana.

Član 245

Nosilac prava intelektualne svojine, uvoznik, izvoznik i vlasnik robe imaju pravo da identifikuju robu, uključujući i pregled robe, pod uslovom da se pregled obavi u carinskim prostorijama i pod carinskim nadzorom.

Član 246

Mere za zaštitu prava intelektualne svojine iz čl. 240. do 245. ovog zakona, ne primenjuju se na nekomercijalnu robu, lični prtljag i poklone koje unose putnici.

Član 247

Vlada može propisati uslove i način za primenu mera iz čl. 240. do 246. ovog zakona.

Deo sedmi NAKNADA ZA USLUGE CARINSKOG ORGANA

Član 248

(1) Iznosi naknada koje naplaćuje carinski organ, osim uvoznih dažbina, ne mogu biti viši od stvarnih troškova carinskog organa za usluge pružene u carinskom postupku i ne mogu predstavljati posrednu zaštitu domaćih proizvoda ili posredno oporezivanje uvoza ili izvoza, i prihod su budžeta Republike.

(2) Vrstu, visinu i način plaćanja naknade iz stava 1. ovog člana, propisuje Vlada.

(3) Upravi carina pripadaju naknade iz stava 1. ovog člana naplaćene na ime:

1) procesne obrade carinske isprave koja se koristi za održavanje računarske opreme carinske službe;

2) vršenja usluga licima u vezi sa carinskim postupkom;

3) obračuna i naplate naknade za korišćenje puteva u međunarodnom drumskom saobraćaju, izvršene za račun drugog organa, u visini od 1% od iznosa naplaćenog po tom osnovu.

(4) Raspored sredstava iz stava 3. ovog člana vrši se finansijskim planom Uprave carina.

Deo osmi

PRODAJA CARINSKE ROBE I RASPORED PRIHODA

Član 249

(1) Prodaja carinske robe vrši se posle ispunjenja uslova utvrđenih ovim zakonom, po pravilu, javnom prodajom.

(2) Carinski organ može, bez javne prodaje, odmah prodati lako kvarljivu robu i žive životinje, zadržane u skladu sa odredbom člana 386. stav 3. ovog zakona.

(3) Vlada propisuje uslove i način prodaje carinske robe.

Član 250

(1) Vlada može ustupiti bez naknade robu od istorijske, arheološke, etnografske, kulturne, umetničke i naučne vrednosti, kao i robu namenjenu za humanitarne svrhe, državnim organima, ustanovama kulture koje su odgovorne za zaštitu kulturnih dobara, humanitarnim organizacijama i drugim korisnicima humanitarne pomoći, kao i u druge opravdane svrhe.

(2) Roba koja se ne može prodati, odnosno upotrebiti zbog zdravstvenih, veterinarskih, fitosanitarnih, sigurnosnih ili drugih razloga propisanih zakonom uništava se pod carinskim nadzorom, u skladu sa propisima.

(3) Robom iz stava 2. ovog člana, smatraju se i duvanske prerađevine koje nisu obeležene na propisan način.

(4) Troškove uništenja snosi vlasnik ili uvoznik robe, a ako su oni nepoznati ili nedostupni, troškove uništenja snosi carinski organ.

Član 251

Prihodi ostvareni po osnovu naplaćenih kazni i prodaje carinske robe predstavljaju prihod budžeta Republike, a 10% od iznosa naplaćenih kazni i 10% od iznosa naplaćene vrednosti prodane carinske robe, pripadaju Upravi carina.

Deo deveti UPRAVA CARINA

Glava I NADLEŽNOST I ORGANIZACIJA UPRAVE CARINA

1. NADLEŽNOST UPRAVE CARINA

Član 252

(1) Uprava carina obavlja poslove iz svog delokruga na osnovu principa profesionalnosti i integriteta, javnosti rada, pružanja usluga javnosti, odgovornosti i doslednosti u primeni zakona i upotrebi zakonskih ovlašćenja.

(2) Uprava carina, u skladu sa delokrugom utvrđenim zakonom koji uređuje obrazovanje i delokrug ministarstava:

- 1) sprovodi mere carinskog nadzora i kontrole nad carinskom robom određene ovim zakonom i drugim propisima;
- 2) sprovodi carinski postupak;
- 3) vrši obračun, naplatu i prinudnu naplatu uvoznih i drugih dažbina, akciza i poreza na promet i naknada za robu koja se uvozi, odnosno kada je to posebnim propisima određeno, izvozi;
- 4) sprovodi preventivnu i naknadnu kontrolu;
- 5) izdaje opšta obaveštenja o primeni carinskih propisa, obavezujuća obaveštenja o svrstavanju i poreklu robe, kao i obaveštenja o primeni drugih propisa iz nadležnosti carinskih organa;
- 6) sprovodi zakonom predviđeni postupak u cilju otkrivanja carinskih prekršaja, privrednih prestupa i krivičnih dela;
- 7) vodi prvostepeni i drugostepeni carinsko-upravni postupak;
- 8) vodi prvostepeni carinsko-prekršajni postupak za prekršaje propisane ovim zakonom i drugim propisima kojima joj je to dato u nadležnost;

- 9) vrši kontrolu unošenja i iznošenja dinarskih i deviznih sredstava u međunarodnom putničkom i pograničnom prometu sa inostranstvom;
- 10) vrši kontrolu unošenja, iznošenja i tranzita robe za koju su propisane posebne mere radi sigurnosti, zaštite zdravlja i života ljudi, životinja i biljaka, zaštite životne sredine, nacionalnog blaga, istorijskih, umetničkih ili arheoloških vrednosti, zaštite intelektualne ili industrijske svojine i drugo;
- 11) vodi evidencije iz svog delokruga;
- 12) obrađuje i statistički prati podatke o uvozu i izvozu;
- 13) obavlja i druge poslove u skladu sa zakonom i drugim propisima.

2. ORGANIZACIJA I UPRAVLJANJE UPRAVOM CARINA

Član 253

Poslove iz nadležnosti Uprave carina vrše organizacione jedinice u sedištu i van sedišta Uprave carina.

Član 254

- (1) Carinarnice, kao područni organi Uprave carina, osnivaju se u privrednim i saobraćajnim centrima kada to zahtevaju obim, struktura i tokovi roba u putničkom i robnom prometu sa inostranstvom.
- (2) Radi obavljanja pojedinih poslova iz nadležnosti carinarnica osnivaju se, kao organizacione jedinice, carinske ispostave, odseci i referati, u sedištu ili van sedišta carinarnice.
- (3) Odluku o sedištu Uprave carina, osnivanju, početku i prestanku rada carinarnica, carinskih ispostava, odseka i referata, donosi Vlada na predlog ministara.

3. DIREKTOR UPRAVE CARINA

Član 255

- (1) Upravom carina rukovodi direktor koga postavlja i razrešava Vlada, na predlog ministra.
- (2) Direktor obezbeđuje koordinaciju rada i jedinstvenu primenu propisa iz delokruga Uprave carina na celom carinskom području.

4. ORGANIZACIJA UPRAVE CARINA

Član 256

Ministar, na predlog direktora:

- 1) uređuje unutrašnju organizaciju i sistematizaciju radnih mesta u Upravi carina kojom se propisuju posebna znanja i sposobnosti za pojedina radna mesta;

2)** odlučuje o pravima i obavezama zaposlenih u Upravi carina iz radnog odnosa (zvanja, plate, naknade zarada i dodatna primanja);

3) odlučuje o stručnom obrazovanju, osposobljavanju i usavršavanju zaposlenih u Upravi carina;

4) odlučuje o prigovoru na odluke o pravima i obavezama iz radnog odnosa.

Član 257

Carinarnicom rukovodi upravnik carinarnice, koji je odgovoran direktoru.

5. STRUKTURA RADNIH MESTA U UPRAVI CARINA

Član 258

(1) Ministar, na predlog direktora, utvrđuje broj radnih mesta, opis radnih mesta, posebne uslove koji se odnose na odgovarajuća radna mesta, kao i strukturu radnih mesta po sledećim grupama:

- 1) rukovodioci visokog nivoa;
- 2) rukovodioci srednjeg nivoa;
- 3) rukovodioci nižeg nivoa;
- 4) ovlašćeni izvršioци;
- 5) pomoćno i administrativno osoblje.

(2) Lica iz stava 1. tač. 1. do 4. ovog člana su ovlašćeni carinski službenici, u smislu odredaba ovog zakona.

6. OVLAŠĆENJA DIREKTORA I CARINSKIH SLUŽBENIKA

Član 259

Ovlašćeni carinski službenik može, u primeni odredaba ovog zakona ili drugih propisa koji se odnose na uvoz, izvoz ili tranzit robe, da:

- 1) privremeno zadrži lice za koje postoje osnovi sumnje da je izvršilo krivično delo propisano ovim zakonom, o čemu odmah obaveštava nadležnog istražnog sudiju ili ministarstvo nadležno za unutrašnje poslove. Privremeno zadržavanje može trajati najduže do dolaska ovlašćenog službenog lica ministarstva nadležnog za unutrašnje poslove;
- 2) zatraži od lica ispravu kojom to lice dokazuje identitet, kao i da izvrši proveru podataka iz isprave;
- 3) pregleda poslovne prostorije, objekte, predmete, prevozna sredstva, dokumentaciju, robu i lica, privremeno oduzme robu i sredstva kojima je počinjena povreda propisa licu za koje postoje osnovi sumnje da je svesno učestvovalo u uvozu, nameravalo da izveze robu ili je učestvovalo u uvozu robe u

suprotnosti sa ovim zakonom i drugim propisima, i sprovodi naknadne kontrole uvoznih i izvoznih poslova, u skladu sa ovim zakonom i drugim propisima;

4) ostvaruje saradnju i razmenjuje informacije sa nadležnim državnim organima, javnim ili privatnim organizacijama;

5) razmenjuje informacije o uvozu, izvozu ili tranzitu robe sa stranim carinskim administracijama, radi sprovođenja odredaba ovog zakona i drugih propisa;

6) vrši ispitivanje u ime drugih carinskih administracija (zamolnim putem), u slučajevima kada je ta administracija započela krivično ispitivanje ili je došla do saznanja u vezi sa činjenicom, koja se odnosi na carinski prekršaj; i

7) prikuplja i raspoložuje informacijama potrebnim za vođenje postupka i preuzima posebne radnje radi otkrivanja i sprečavanja carinskih prekršaja, privrednih prestupa i krivičnih dela.

Član 260

Uprava carina može da zatraži pomoć od organa ministarstva nadležnog za unutrašnje poslove i Vojske Srbije i Crne Gore u sprovođenju odredaba ovog zakona i drugih propisa čija je primena u nadležnosti carinskih organa.

Član 261

Organi koji pri obavljanju poslova iz svoje nadležnosti, utvrde da su povređeni carinski i drugi propisi za čije je sprovođenje nadležna Uprava carina, odnosno da postoji mogućnost da se to dogodi, dužni su da o tome, bez odlaganja, izveste najbližu carinarnicu.

Član 262

Uprava carina može, radi obavljanja svojih zadataka, da koristi specijalnu tehničku opremu, službena vozila opremljena svetlosnim i zvučnim signalima i posebno obučene životinje. Službena vozila mogu imati oznaku "carina" i službenu oznaku carinske službe.

Član 263

Direktor može, u pisanoj formi, da prenese ovlašćenje za određene poslove, osim poslova rukovođenja, ovlašćenom carinskom službeniku ili grupi službenika, s tim što se smatra da je takvo ovlašćenje koristio ili izvršio direktor.

Član 264

Direktor raspoređuje carinske službenike u skladu sa aktom o organizaciji i sistematizaciji radnih mesta i odlučuje o njihovim pravima i obavezama iz radnog odnosa.

Član 265

Direktor može da suspenduje, rasporedi u nižu grupu, izrekne meru prestanka radnog odnosa ili da rehabilituje carinskog službenika kojeg je rasporedio u nižu grupu, u skladu sa odredbama ovog zakona i akta o disciplinskoj odgovornosti.

Član 266

Direktor može da stimuliše lice koje je doprinelo otkrivanju carinskih krivičnih dela, carinskih prekršaja i drugih povreda carinskih propisa. Novčana sredstva za te namene odobrava ministar.

Član 267

Direktor, na osnovu prijave linijskog rukovodioca, pokreće postupak za utvrđivanje nedoličnog ponašanja ili povrede radne dužnosti carinskog službenika koje su utvrđene Kodeksom ponašanja iz člana 317. ovog zakona.

Član 268

Direktor može da odredi posebno radno vreme za pojedine organizacione jedinice i carinske službenike zavisno od potrebe službe i obavljanja posebnih poslova, kao i kada carinski službenici treba da budu na raspolaganju radi obavljanja posebnih dužnosti.

Član 269

Direktor može, radi zaštite prihoda i sprovođenja zabrane ili ograničenja koja su na snazi, na osnovu zakona i drugih propisa u vezi sa uvozom ili izvozom robe, da odredi mesta za podnošenje deklaracije i pregled robe, koja se uvozi ili izvozi.

Član 270

Direktor može da izda akt kojim uređuje pod kojim uslovima i na koji način se roba, koja se uvozi ili izvozi može kretati mestima određenim za njeno prijavljivanje, pregled i smeštaj.

Član 271

(1) Direktor može da utvrdi uslove ili ograničenja u pogledu:

- 1) kretanja uvezene robe od mesta uvoza do mesta koje je odredio kao mesto carinjenja;
- 2) kretanja robe između:
 - skladišta ili slobodne zone i mesta koje je odredio kao mesto carinjenja;
 - odobrenog mesta i skladišta iz alineje 1. ove tačke ili slobodne zone;
 - skladišta ili slobodne zone i drugog skladišta.

(2) Direktor može, u skladu sa odredbama stava 1. ovog člana, da:

- 1) zahteva da se roba, u određenom periodu, kreće određenim putem;
- 2) zahteva da se prevoz robe vozilom ili kontejnerom obavi na određeni način i pod određenim uslovima, uz odgovarajuće mere obezbeđenja;
- 3) zabrani istovar ili utovar u vozilo ili kontejner, osim u izuzetnim slučajevima i uz odgovarajuće obezbeđenje robe.

Član 272

Ministar može, radi sprovođenja mera carinskog nadzora i carinske kontrole, da propiše uslove:

- 1) u pogledu standarda vozila, plovila ili aviona za prevoz određene robe;
- 2) u pogledu načina utovara, istovara, kretanja i puštanja robe prilikom njenog uvoza.

Član 273

Direktor može da naloži licu koje je, u skladu sa odredbama ovog zakona, dužno da obezbedi prostorije za carinske službenike ili mesta koja se koriste za pregled robe, da:

- 1) obezbedi i održava neophodne uslove, inventar i sredstva koji su potrebni da carinski službenik izvrši pregled ili pretres ili da obavlja svoje dužnosti u prostorijama tog lica, u prostorijama pod carinskim nadzorom ili na mestu koje odredi direktor, kao i da čuva taj inventar i sredstva;
- 2) dozvoli ovlašćenom carinskom službeniku da koristi inventar i sredstva iz tačke 1. ovog stava i pruži mu svu neophodnu pomoć u obavljanju njegovih dužnosti.

Član 274

Direktor može da daje informacije za javnost, u vezi sa sprovođenjem carinskog postupka i ostalim radnjama u tom postupku.

Član 275

Direktor i ovlašćeni linijski rukovodilac dužni su da prijave krivična dela za koja se goni po službenoj dužnosti nadležnom državnom tužiocu, u skladu sa Zakonikom o krivičnom postupku.

Član 276

- (1) Ovlašćeni carinski službenik obavlja poslove Uprave carina u službenoj i civilnoj odeći, u slučajevima i pod uslovima koje utvrdi direktor. Službena odeća je carinska uniforma i radno odelo sa propisanim znakom Uprave carina.
- (2) Ovlašćeni carinski službenik dokazuje ovlašćenje za obavljanje carinskih poslova službenom legitimacijom i službenom značkom sa identifikacionim brojem.
- (3) Obrazac službene legitimacije, izgled službene značke i službenog odela propisuje ministar.

(4) Postupak izdavanja službene legitimacije i značke, način upotrebe i trajanje službene odeće, kao i radna mesta na kojima su ovlašćeni i drugi carinski službenici dužni da nose službenu odeću i vrstu službene odeće propisuje direktor.

(5) Ovlašćeni carinski službenik dužan je da se, na zahtev učesnika u carinskom postupku, legitimiše službenom legitimacijom i značkom, a kada poslove obavlja u civilnoj odeći dužan je da se legitimiše službenom legitimacijom pre preduzimanja bilo koje radnje.

(6) Ovlašćeni carinski službenik ima pravo i obavezu da nosi oružje i municiju pod uslovima i na način koji propiše ministar, a može upotrebiti oružje pod uslovima i na način koji su propisani za ovlašćena službena lica ministarstva nadležnog za unutrašnje poslove.

Član 277

(1) Ovlašćeni carinski službenik može da:

- 1) pregleda svu robu koja se uvozi, otvori ili naredi da se otvori svako koleto sa uvezenom robom i uzme uzorak uvezene robe u odgovarajućoj količini. Pregledi robe vrše se na mestima koje za tu svrhu odredi direktor. Otvaranje, raspakivanje, merenje težine i dimenzija, ponovno pakovanje, sakupljanje, sortiranje, formiranje lotova, označavanje brojeva, utovar, istovar, nošenje ili iskrcavanje robe ili kontejnera, iznošenje ili skladištenje robe obavlja vlasnik robe, koji, o svom trošku, obezbeđuje sredstva ili pomoć koja je neophodna za takav pregled;
- 2) pregleda poštanske pošiljke koje su uvezene i, u skladu sa odredbama ovog člana, otvori ili naredi da se otvori poštanska pošiljka za koju sumnja da sadrži robu čiji je uvoz zabranjen, ograničen ili uređen posebnim propisima i uzme uzorke te robe u odgovarajućoj količini;
- 3) pregleda robu koja je prijavljena za izvoz, otvori ili naredi da se otvori koleto ili kontejner sa takvom robom i uzme uzorke te robe u odgovarajućoj količini;
- 4) kad iz opravdanih razloga sumnja da je napravljena greška prilikom svrstavanja robe po Carinskoj tarifi, utvrđivanja vrednosti robe koja podleže plaćanju dažbina ili u pogledu količine robe ili kada se traži poništenje ili povraćaj uvoznih dažbina u vezi sa uvoznom robom, u skladu sa odredbama ovog zakona ili u skladu sa Carinskom tarifom, pregleda robu i uzme uzorke te robe u odgovarajućoj količini;
- 5) kad iz opravdanih razloga sumnja da je napravljena greška u vezi sa prijavljenim ili utvrđenim poreklom robe, pregleda robu i uzme uzorke te robe u odgovarajućoj količini;
- 6) kad iz opravdanih razloga sumnja da su odredbe ovog zakona i drugih propisa koje sprovodi, prekršene ili bi mogle biti prekršene u pogledu vrste robe, pregleda robu, otvori ili naredi da se otvori koleto ili kontejner sa robom;
- 7) kad iz opravdanih razloga sumnja da su odredbe ovog zakona i drugih propisa koje sprovodi, prekršene ili bi mogle biti prekršene u vezi sa prevoznim sredstvom, zaustavi i pretraži prevozno sredstvo, pregleda robu u njemu i otvori ili naredi da se otvori koleto ili

kontejner i da zahteva da se to prevozno sredstvo dopremi u carinarnicu ili drugo mesto pogodno za pretres, pregled ili otvaranje.

(2) Carinski službenik ne mora da otvori ili naredi da se otvori, uvozna poštanska pošiljka težine do trideset grama.

(3) Carinski službenik može da naredi da se uvozna poštanska pošiljka težine do trideset grama otvori u njegovom prisustvu od strane primaoca ili lica koje primalac ovlasti.

(4) Direktor određuje način na koji se raspolaže sa uzorcima koji se uzimaju u skladu sa odredbama stava 1. ovog člana.

Član 278

Ovlašćeni carinski službenik može, osim ako nije drukčije određeno ovim zakonom ili međunarodnim ugovorom, u svako doba, da uđe u prevozno sredstvo, izvrši pregled i pretres ma kog njegovog dela, dok to sredstvo:

1) ulazi ili izlazi iz carinskog područja;

2) nalazi se unutar odobrenog prostora;

3) nalazi se u granicama prostora koji služi za uplovljavanje ili isplavlavanje iz pristaništa ili kopna uz pristanište koje se koristi za aktivnosti koje se izvode u pristaništu;

4) dolazi na aerodrom ili ga napušta;

5) dolazi ili napušta odobreno pristanište, carinsko skladište ili slobodnu zonu.

Član 279

Ovlašćeni carinski službenik ima slobodan pristup svakom delu vozila, plovila ili vazduhoplova, na mestu određenom za carinsku kontrolu i može da:

1) naredi da se roba označi pre nego što se istovari;

2) zaključa, plombira, označi ili na drugi način obezbedi robu koja se transportuje, kao i mesto ili kontejner u kome se roba prevozi, i

3) naredi da se otvori mesto ili kontejner koji je zaključan, a ključevi se nalaze kod drugog lica.

Član 280

Ovlašćeni carinski službenik može da zadrži prevozno sredstvo dok ne budu plaćeni troškovi nastali u postupku carinskog nadzora i carinske kontrole ili troškovi pretovara robe u carinsko skladište koji je izvršen po njegovom nalogu.

Član 281

(1) Ovlašćeni carinski službenik može da zahteva da kapetan vazduhoplova omogući, u svako doba i na svakom mestu, ulazak u vazduhoplov i pregled:

- 1) vazduhoplova i robe koju prevozi, i
- 2) dokumenata koja se odnose na vazduhoplov, robu ili lica koja prevozi.

(2) Ovlašćeni aerodromski službenik dužan je, u svako doba, da dozvoli ovlašćenom carinskom službeniku da uđe i izvrši pregled aerodroma, zgrada i robe u njima, da napravi kopije i uzme izvode iz dokumenata i evidencije koju ovlašćeni aerodromski službenik vodi u skladu sa propisima.

Član 282

(1) Carinski službenik može da pregleda robu koja se prevozi ili će se prevoziti plovilom:

- 1) u svako doba dok je roba na plovilu, ili
- 2) bilo gde na carinskom području gde je roba smeštena radi transporta plovilom ili u kojem je istovarena sa plovila.

(2) Radi pregleda robe u skladu sa odredbom stava 1. ovog člana, ovlašćeni carinski službenik može da naredi da se otvori kontejner ili da se roba raspakuje, a troškove otvaranja, raspakivanja ili ponovnog pakovanja snosi vlasnik robe.

(3) Ovlašćeni carinski službenik može da:

- 1) uđe na plovilo i izvrši pregled plovila tokom plovidbe,
- 2) zatraži da mu se izda ili donese na uvid svaki dokument koji treba da se nalazi na plovilu. Ovlašćeni carinski službenik može da napravi kopije i uzme izvode iz tih dokumenata.

Član 283

Ovlašćeni carinski službenik može od svakog lica da zahteva da pokaže robu:

- 1) koju je nabavilo van carinskog područja,
- 2) koja podleže carinjenju ili oporezivanju, a koju je lice nabavilo na carinskom području bez plaćanja uvoznih i drugih dažbina i po osnovu po kome nema pravo na oslobođenje od plaćanja uvoznih i drugih dažbina.

Član 284

Lice koje ulazi na carinsko područje ili ga napušta, dužno je da odgovori na pitanja carinskog službenika koja se odnose na njegov prtljag, predmete u prtljagu ili druge predmete koje nosi sa sobom, a ako ovlašćeni carinski službenik zatraži, dužno je da prtljag i predmet da na pregled. Carinski službenik može da zahteva od lica koje dolazi na carinsko područje ili ga napušta da odgovori na pitanja u vezi njegovog putovanja.

Član 285

(1) Ako ovlašćeni carinski službenik, iz opravdanih razloga, posumnja da je lice prećutalo ili dalo netačne podatke na njegova pitanja, čime je izvršena ili bi mogla da bude izvršena povreda odredaba ovog zakona ili drugog propisa ili ako postoji dokaz o tome ili ako je lice sakrilo robu čiji je uvoz ili izvoz zabranjen, ograničen ili uređen posebnim propisima, može pretresti:

- 1) lice koje ulazi na carinsko područje,
- 2) lice koje napušta carinsko područje, ili
- 3) lice koje je imalo pristupa području koje je pod posebnom carinskom kontrolom i koje je označeno kao područje pod posebnom carinskom kontrolom, koje koristi lice koje odlazi iz tog područja, ali ne i iz carinskog područja.

(2) Ako ovlašćeni carinski službenik namerava da pretrese lice iz stava 1. ovog člana, na zahtev tog lica, odmah će ga odvesti kod nadležnog linijskog rukovodioca.

(3) Ako linijski rukovodilac iz stava 2. ovog člana utvrdi da nema osnova za pretres, pustiće to lice, a ako ima osnova za pretres, naložiće da se pretres obavi.

(4) Pretres lica iz stava 2. ovog člana vrši ovlašćeni carinski službenik istog pola, a ako ga u mestu gde se pretres vrši nema, ovlašćeni carinski službenik može da odredi pogodno lice istog pola da izvrši pretres. Pretres maloletnih lica vrši se u prisustvu lica koje je za maloletno lice odgovorno ili ukoliko to lice nije prisutno, u prisustvu socijalnog radnika.

(5) Pretres koji podrazumeva fizički pregled telesnih otvora izvršiće lekar ili drugi medicinski radnik javne zdravstvene ustanove.

Član 286

(1) Carinski službenik može da zaustavi i pretrese prevozno sredstvo na bilo kom mestu na carinskom području, ako iz opravdanih razloga, posumnja da prevozno sredstvo prevozi robu:

- 1) za koju se plaćaju uvozne i druge dažbine, a koje nisu plaćene niti obezbeđene, ili
- 2) koja je bespravno premeštena.

(2) Lice koje prevozi ili nosi robu iz stava 1. ovog člana, dužno je da odgovori na pitanja ovlašćenog carinskog službenika koja se odnose na prevozno sredstvo i robu koja se u njemu nalazi ili koju ono nosi sa sobom, a ako ovlašćeni carinski službenik zatraži, dužno je da pokaže robu i dokumenta radi pregleda.

(3) Ovlašćeni carinski službenik može da ispita svako lice za koje pretpostavlja da poseduje saznanja o okolnostima iz stava 1. ovog člana.

(4) Lica koja se ne pridržavaju odredaba ovog člana, podležu odgovornosti predviđenoj ovim zakonom i drugim propisima.

(5) Ovlašćeni carinski službenik može, u skladu sa propisima, privremeno da oduzme prevozno sredstvo i robu iz stava 1. ovog člana.

(6) Kad se roba prenosi drugim sredstvom ili putem skrivene cevi, primenjuju se odredbe ovog člana.

(7) Ovlašćeni carinski službenik može da koristi sva sredstva radi pronalaženja skrivene cevi i puta te cevi.

Član 287

Ako u postupku pregleda robe, pretresa prevoznih sredstava ili lica, ovlašćeni carinski službenik nađe predmete ili robu čiji je uvoz ili izvoz zabranjen, koja se bespravno uvozi ili izvozi u ili van carinskog područja, bez odlaganja će privremeno zadržati te predmete ili robu, a lice će zadržati do predaje nadležnom organu u skladu sa zakonom.

Član 288

Ovlašćeni carinski službenik može, u okviru carinskog područja, od lica koje prevozi akciznu robu ili robu čiji je uvoz posebno uređen, da zahteva da dokaže da je roba nabavljena u carinskom području ili da je uvezena u skladu sa zakonom i drugim propisima, kao i da to lice sa robom postupa u skladu sa odredbama ovog i drugih zakona za čiju primenu je nadležna Uprava carina. Ako se takvi dokazi ne obezbede, pokrenuće se postupak u skladu sa zakonom.

Član 289

(1) Ovlašćeni carinski službenik može da zahteva od lica koje ulazi ili izlazi iz slobodne zone odgovor na pitanja u vezi sa robom. To lice je dužno da stavi robu na uvid radi pregleda, ako to carinski službenik zahteva.

(2) Ovlašćeni carinski službenik može, prilikom ulaska ili izlaska vozila iz slobodne zone, da uđe u vozilo i pretraži svaki njegov deo.

(3) Ovlašćeni carinski službenik može, u svako doba, da uđe i izvrši pregled slobodne zone i svih zgrada i robe u slobodnoj zoni.

Član 290

(1) Ovlašćeni carinski službenik može da zahteva da lice, koje je po zakonu i drugim propisima, dužno da da podatke ili da ispuni određenu obavezu, podnese, u određenom roku i na određenom mestu, knjigovodstvenu ispravu, ugovor, evidenciju ili drugu ispravu, uključujući izveštaj i izvod iz banke, koju smatra potrebnom za sprovođenje carinske kontrole.

(2) Ovlašćeni carinski službenik može da zahteva ispunjenje obaveze iz stava 1. ovog člana, od podnosioca deklaracije, proizvođača ili drugog lica koje učestvuje u carinskom postupku, kao i od drugog lica koje raspolaže ili bi moglo raspolagati traženim ispravama ili podacima.

(3) Ovlašćeni carinski službenik ima pravo, ako se poslovne knjige i propisane evidencije vode elektronskim putem, da pregleda bazu podataka računarskog sistema, kao i da zahteva izradu,

odnosno predaju svakog dokumenta ili deklaracije koja potvrđuje neki podatak vođen na elektronskom mediju.

(4) Ovlašćeni carinski službenik može da uzme kopije i napravi izvode iz dokumenta koji je pribavljen u skladu sa odredbama ovog člana.

(5) Ovlašćeni carinski službenik, pri obavljanju carinske kontrole, može da privremeno oduzme ili zabrani raspolaganje ispravama iz stava 1. ovog člana, nosačima podataka iz stava 3. ovog člana (diskovi, diskete, filmovi, mikrofilmovi, memorije, itd.), kao i predmetima i uzorcima predmeta u vezi kojih se sprovodi carinski postupak, u roku koji ne može biti duži od 15 dana od dana njihovog privremenog oduzimanja, odnosno zabrane raspolaganja, ako je to potrebno radi osiguranja dokaza, utvrđivanja neispravnosti ili ako je lice te isprave, nosače podataka, predmete i uzorke koristilo za povrede carinskih i drugih propisa, odnosno ako je do njih došlo povredom carinskih i drugih propisa.

Član 291

Ovlašćeni carinski službenik može da uđe u poslovne prostorije, u toku redovnog radnog vremena korisnika tih prostorija ako, iz opravdanih razloga, posumnja da se te prostorije koriste u vezi sa nabavkom, uvozom ili izvozom robe za koju se obračunavaju dažbine, da se ta roba nalazi u tim prostorijama, kao i da izvrši pregled tih prostorija i robe, uključujući i prostorije koje su označene kao sedište privrednog subjekta ili prostorije koje se koriste kao skladište robe.

Član 292

Ovlašćeni carinski službenik može da privremeno zadrži robu koja je uvezena ili namenjena izvozu, dok ne utvrdi da se sa robom postupalo u skladu sa ovim i drugim zakonima, kojim se zabranjuje, ograničava ili posebno uređuje uvoz ili izvoz robe.

Član 293

(1) Ovlašćeni carinski službenik može, umesto da privremeno oduzme robu ili prevozno sredstvo, da ostavi robu ili prevozno sredstvo pod nadzorom na čuvanje licu od koga se privremeno oduzima ili licu koje smatra pogodnim za čuvanje.

(2) Ako ovlašćeni carinski službenik ostavi robu ili prevozno sredstvo pod nadzorom licu koje smatra pogodnim, obaveštava o tome lice kome je privremeno oduzeo robu. Roba, odnosno prevozno sredstvo smatra se privremeno oduzetim od dana kada je dato obaveštenje o privremenom oduzimanju.

(3) Lice kome je data na čuvanje roba ili prevozno sredstvo iz stava 1. ovog člana, dužno je da tu robu odnosno prevozno sredstvo drži na bezbednom mestu, bez troškova po državu, za vreme dok se ne donese konačna odluka u vezi te robe odnosno prevoznog sredstva. Ovlašćenom carinskom službeniku roba mora biti dostupna na njegov zahtev i robom se ne može raspolagati niti odneti iz carinskog područja, dok je pod nadzorom, u skladu sa stavom 1. ovog člana, osim ako ovlašćeni carinski službenik ne ovlasti lice da postupi drukčije.

(4) Ovlašćeni carinski službenik može, u svako doba da izvrši nadzor nad robom ili prevoznim sredstvom ostavljenim na čuvanje licu iz stava 1. ovog člana, a posle konačnog oduzimanja robe ili prevoznog sredstva, dužan je da tu robu, odnosno prevozno sredstvo preuzme.

Član 294

Ovlašćeni carinski službenik može zahtevati od drugih lica pomoć u vršenju pretresa, privremenog oduzimanja robe, odnosno prevoznog sredstva ili privremenog zadržavanja lica. Lice od koga se zahteva takva pomoć dužno je da postupi po tom zahtevu.

Član 295

(1) Izveštaj u pisanoj formi o činjeničnom stanju utvrđenom prilikom pretresa lica, prevoznih sredstava i poslovnih prostorija, kao i privremeno oduzeti predmeti i dokumentacija u bilo kojoj formi ili oni predmeti koji su pribavljeni u skladu sa ovim zakonom i drugim propisima koje primenjuje Uprava carina, mogu se koristiti kao dokaz u prekršajnom, odnosno krivičnom postupku.

(2) Izjave date ovlašćenom carinskom službeniku u postupku, mogu se upotrebiti kao dokaz u krivičnom postupku ako su date pod uslovima utvrđenim Zakonom o krivičnom postupku.

Glava II PRIKUPLJANJE, EVIDENCIJA, OBRADA I ZAŠTITA PODATAKA

Član 296

(1) Uprava carina prikuplja lične i druge podatke za obavljanje poslova iz svoje nadležnosti, neposredno od lica na koje se ti podaci odnose, kao i od lica koja poseduju tražene podatke ili iz već postojećih evidencija, pri čemu ovlašćeni carinski službenik nije dužan da o tome obavesti lice na koja se ti podaci odnose, ako bi to onemogućilo ili otežalo izvršenje određenog zadatka.

(2) Ako carinski službenik, za obavljanje određenih zadataka, prikuplja lične ili druge podatke iz već postojećih evidencija, organi, organizacije i drugi subjekti koji te podatke vode po službenoj dužnosti, na zahtev ovlašćenog carinskog službenika, pružiće te podatke.

Član 297

Uprava carina vodi evidenciju o ličnim i drugim podacima koji se prikupljaju i objedinjuju u vezi obavljanja njenih poslova, u skladu sa zakonom kojim se uređuje zaštita podataka o ličnosti, drugim zakonima kojima je uređena zaštita, prikupljanje i čuvanje ličnih podataka i podataka o privrednim aktivnostima.

Glava III RAD ZAPOSLENIH U UPRAVI CARINA

1. OPŠTE ODREDBE

Član 298

Na zaposlene u Upravi carina primenjuju se propisi o državnoj upravi, propisi o radnim odnosima i platama u državnim organima, kao i propisi iz oblasti zdravstvenog i penzijsko-invalidskog osiguranja i obrazovanja, ako ovim zakonom nije drukčije propisano.

Član 299

(1) Lica koja se prvi put zapošljavaju u Upravi carina i carinski službenici koji su na dan stupanja na snagu ovog zakona zaposleni u Upravi carina, polažu i potpisuju pred direktorom zakletvu sledeće sadržine:

"Ja, _____, zaklinjem se da ću poštovati Ustav Republike Srbije i zakone, da ću savesno i odgovorno obavljati poslove carinskog službenika i da ću graditi i čuvati ugled Uprave carina."

(2) Potpisana zakletva čuva se u personalnom dosijeu carinskog službenika.

(3) Ako carinski službenik odbije da položi i potpiše zakletvu iz stava 1. ovog člana prestaje mu radni odnos u Upravi carina.

2. ZDRAVSTVENA PROVERA CARINSKIH SLUŽBENIKA

Član 300

Pre zapošljavanja u Upravi carina ili kada to direktor smatra potrebnim, od kandidata za zasnivanje radnog odnosa i carinskih službenika može se zahtevati da prođu kroz stručnu zdravstvenu proveru radi utvrđivanja fizičke i mentalne sposobnosti za obavljanje posla.

3. RADNO VREME

Član 301

U zavisnosti od potrebe posla direktor određuje rad u smenama i radno vreme, uključujući i rad u vreme praznika i prekovremeni rad.

4. ODSUSTVA SA RADA

Član 302

Zaposleni ima pravo na odmor i odsustvo u skladu sa zakonom koji uređuje prava i obaveze zaposlenih u organima državne uprave.

5. NAKNADA ZA PREMEŠTAJ

Član 303

Carinski službenik, koji je privremeno ili trajno premešten radi izvršenja poslova iz delokruga Uprave carina, u skladu sa postupkom iz čl. 318. do 324. ovog zakona, ima pravo na naknadu troškova

putovanja, za odvojeni život, kao i na naknadu putnih i selidbenih troškova ako je trajno premešten, u skladu sa zakonom koji uređuje prava i obaveze zaposlenih u organima državne uprave.

6. PRESTANAK RADNOG ODNOSA

Član 304

(1) Zaposlenom, pored slučajeva predviđenih zakonom, prestaje radni odnos, i ako:

- 1) je utvrđeno da, u skladu sa odredbama ovog zakona, nezadovoljavajuće ispunjava obaveze;
- 2) je utvrđeno da se nije prilagodio novim poslovima u skladu sa odredbom člana 307. ovog zakona;
- 3) je pravnosnažno osuđen za krivično delo predviđeno odredbama ovog zakona;
- 4) neopravdano odsustvuje sa radnog mesta u trajanju od najmanje pet radnih dana.

(2) Ako je za krivično delo predviđena kazna zatvora do godinu dana, a krivično delo nije vezano za nadležnosti Uprave carina, nije bilo počinjeno na poslu, nije u vezi sa nasiljem, prevarom, drogom i opojnim sredstvima i ne ruši ugled Uprave carina, direktor može odlučiti da ponovo primi na posao carinskog službenika nakon izdržane kazne, imajući u vidu njegov prethodni rad.

Član 305

Direktor donosi, u pisanoj formi, odluku o prestanku radnog odnosa carinskom službeniku, odnosno njegovom vraćanju na rad.

7. PRESTANAK RADA I REORGANIZACIJA ORGANIZACIONIH JEDINICA UPRAVE CARINA

Član 306

(1) Ako organizacione jedinice Uprave carina prestaju sa radom u skladu sa odredbama člana 254. ovog zakona ili se reorganizuju ili se u njima pojedina radna mesta ukidaju, direktor raspoređuje carinske službenike, koji su neraspoređeni, na drugo slobodno radno mesto iste grupe, ako je to moguće u najbližu organizacionu jedinicu, a ako to nije moguće, u drugu organizacionu jedinicu Uprave carina.

(2) Ako carinskog službenika nije moguće rasporediti u smislu odredbe stava 1. ovog člana, carinskom službeniku se može ponuditi radno mesto niže grupe.

(3) Carinskom službeniku koji nije raspoređen u skladu sa odredbama st. 1. i 2. ovog člana, do raspoređivanja na drugo radno mesto isplaćuje se plata najduže šest meseci. Ako carinski službenik odbije radno mesto koje mu je ponuđeno, prestaje mu radni odnos.

8. PROMENE U ZAHTEVIMA POSLA

Član 307

(1) Carinski službenik ima pravo, ako se poslovi radnog mesta iz člana 258. ovog zakona značajno promene, na obuku na novim poslovima koju obezbeđuje Uprava carina, u trajanju od šest meseci.

(2) Na carinskog službenika, koji se u periodu iz stava 1. ovog člana, nije obučio za rad na novim poslovima primeniće se odredbe člana 306 ovog zakona.

9. DISCIPLINSKA ODGOVORNOST

Član 308

(1) Disciplinski postupak pokreće se protiv carinskog službenika ako ne izvršava službene dužnosti, odnosno ako učini povredu službene dužnosti ili Kodeksa ponašanja iz člana 317. ovog zakona. Na disciplinsku odgovornost carinskih službenika primenjuju se odredbe zakona koji uređuje radne odnose u državnim organima.

(2) Pored povreda službene dužnosti predviđenim odredbama Zakona o radnim odnosima u državnim organima, težom povredom smatra se i:

- 1) odavanje državne, vojne ili službene tajne, odnosno nemarno vršenje poslova i zadataka koje može dovesti do odavanja tih tajni;
- 2) nepreduzimanje ili nedovoljno preduzimanje mera zaštite na radu;
- 3) izvršenje ili pomaganje pri izvršenju carinskog krivičnog dela ili carinskog ili deviznog prekršaja za vreme rada ili van rada;
- 4) primanje mita, odnosno poklona ili ostvarivanje drugih koristi u vezi sa zadacima i poslovima radnika ili službe ili pozajmica, odnosno posluga ili omogućavanje pozajmice, odnosno posluge novcem i drugim stvarima od vrednosti;
- 5) falsifikovanje ili uništenje službene isprave, knjige ili spisa, odnosno upotreba ili overa falsifikovane službene isprave, knjige ili spisa kao da su istiniti ili podnošenje lažnog obračuna, odnosno dovođenje u zabludu nadležnog organa da treba izvršiti nezakonitu ili nepravilnu isplatu;
- 6) nenošenje ili nepropisno i neuredno nošenje službenog odela i oznaka.

(3) Ministar, na predlog direktora, utvrđuje način vođenja disciplinskog postupka i izricanje disciplinskih mera, kao i ovlašćenje za vođenje disciplinskog postupka i prenošenje tog ovlašćenja.

(4) Disciplinski postupak se ne može pokrenuti niti voditi posle isteka roka od jedne godine od dana kada je povreda iz stava 1. ovog člana učinjena. Ako povreda ima obeležje krivičnog dela, za pokretanje i vođenje disciplinskog postupka primeniće se rok zastarelosti koji je predviđen za to krivično delo.

(5) Pored disciplinskih mera predviđenih odredbama Zakona o radnim odnosima u državnim organima, za teže povrede službene dužnosti može se izreći i mera raspoređivanja na radno mesto niže grupe na period do godinu dana.

(6) Krivična odgovornost ne isključuje primenu disciplinskih mera koje su u vezi sa krivičnim delom zbog koga se vodi krivični postupak.

(7) Krivična, odnosno prekršajna odgovornost ne isključuje disciplinsko kažnjavanje za isto delo koje je bilo predmet krivičnog, odnosno prekršajnog postupka, bez obzira na to da li je carinski službenik oslobođen krivične, odnosno prekršajne odgovornosti .

(8) Ako je pokrenut krivični postupak, disciplinski postupak se prekida do okončanja krivičnog postupka.

(9) Disciplinske mere brišu se iz personalnog dosijea carinskog službenika po isteku godinu dana od dana izricanja mere izrečene za lakše povrede službene dužnosti, a po isteku tri godine od dana izricanja mere izrečene za teže povrede službene dužnosti, ako mu u tom periodu nije izrečena druga disciplinska mera.

10. PRIJAVLJIVANJE IMOVINE

Član 309

(1) Carinski službenik, prilikom zasnivanja radnog odnosa, pod krivičnom i materijalnom odgovornošću, daje Upravi carina pisanu izjavu o svom imovinskom stanju, imovinskom stanju članova svoje uže porodice, kao i pisanu izjavu da je saglasan da se vrše provere u vezi iznetog stanja.

(2) Pisana izjava iz stava 1. ovog člana čuva se u personalnom dosijeu carinskog službenika u koji uvid imaju ovlašćena lica Uprave carina, radi provere istinitosti izjava carinskog službenika.

(3) Carinski službenik je disciplinski odgovoran za netačne podatke u izjavi iz stava 1. ovog člana.

(4) Članovima uže porodice, u smislu odredaba ovog člana, smatraju se bračni drug i deca (bračna, vanbračna, usvojena i na izdržavanju), kao i roditelji carinskog službenika ako ih carinski službenik izdržava ili sa njima živi u zajedničkom domaćinstvu.

11. DRUGI POSLOVI

Član 310

(1) Carinski službenik ne može da obavlja plaćeni ili neplaćeni posao koji je nespojiv sa njegovim poslom u Upravi carina ili sa radom Uprave carina.

(2) Carinski službenik, kao i članovi njegove uže porodice, ne može biti vlasnik ili suvlasnik privrednog subjekta, čija je delatnost nespojiva sa radom Uprave carina.

(3) Carinski službenik dužan je da da pisanu izjavu o činjenicama iz st. 1. i 2. ovog člana.

(4) Carinski službenik dužan je, pre preuzimanja plaćenog posla ili funkcije, osim onih iz stava 1. ovog člana, da o tome obavesti direktora.

(5) Izjava iz stava 3. ovog člana čuva se u personalnom dosijeu carinskog službenika, u koji mogu imati uvid ovlašćena lica Uprave carina, radi provere mogućih zloupotreba počinjenih od strane carinskog službenika.

(6) Ministar, na predlog direktora, utvrđuje poslove iz stava 1. ovog člana.

(7) Carinski službenik koji se ponaša suprotno odredbama ovog člana disciplinski odgovara u skladu sa članom 308. ovog zakona.

12. PRINCIP NEPRISTRASNOSTI

Član 311

(1) Carinski službenik dužan je da bude nepristrasan prilikom obavljanja svog posla.

(2) Ako carinski službenik sprovodi carinski postupak u kome je učesnik lice koje je sa njim u srodstvu ili prijateljskom odnosu ili u kome je učesnik preduzeće čiji je vlasnik ili suvlasnik sa njim u srodstvu ili prijateljskom odnosu, odmah će o tome obavestiti svog linijskog rukovodioca.

(3) U slučajevima iz stava 2. ovog člana, linijski rukovodilac preduzima neophodne mere radi zaštite ugleda Uprave carina i zaposlenih u njoj i obezbeđuje očiglednu nepristrasnost.

(4) Carinski službenik koji postupa suprotno odredbama ovog člana, disciplinski je odgovoran.

13. PRINCIP TAJNOSTI I POVERLJIVOSTI

Član 312

(1) Informacije i podaci do kojih carinski službenik dođe, u obavljanju svojih dužnosti, poverljivi su, osim ako su javni.

(2) Carinski službenik ne može da prenosi informacije i podatke iz stava 1. ovog člana neovlašćenim licima, i ne može da ih koristi za dobit svoju ili drugih lica.

(3) Zahtev tajnosti je trajan.

(4) Carinski službenik koji postupa suprotno odredbama ovog člana, disciplinski je odgovoran i može krivično odgovarati u skladu sa zakonom.

(5) Lice koje je napustilo Upravu carina, koje postupi suprotno odredbama ovog člana, može krivično odgovarati u skladu sa zakonom.

14. ODGOVORNOST PREMA IMOVINI KOJU KORISTI UPRAVA CARINA

Član 313

Pored disciplinske odgovornosti, carinski službenik odgovara i materijalno, za štetu koju je, na radu ili u vezi sa radom, prouzrokovao imovini koju koristi Uprava carina.

15. ODGOVORNOST PREMA IMOVINI TREĆIH LICA

Član 314

(1) Država je odgovorna za štetu koju je na imovini trećih lica, prouzrokovao carinski službenik za vreme obavljanja službene dužnosti, osim ako se dokaže da je carinski službenik postupao u skladu sa zakonom i drugim propisima.

(2) Carinski službenik koji namerno ili grubom nepažnjom prouzrokuje štetu postupajući suprotno zakonu i drugim propisima, disciplinski je odgovoran a Uprava carina može pokrenuti postupak za naknadu štete pred nadležnim organima.

(3) Carinski službenik može, za nepažnju, da odgovara disciplinski.

16. OBAVEZE CARINSKIH SLUŽBENIKA

Član 315

Carinski službenik ima sledeće obaveze:

1) da, za vreme rada i van radnog vremena, poštuje, primenjuje i ponaša se u skladu sa ovim zakonom, drugim zakonima i propisima, aktima izdatim na osnovu ovog zakona;

2) da obezbedi zainteresovanim stranama i javnim institucijama informacije koje traže, osim informacija koje predstavljaju državnu tajnu, poverljivih informacija i informacija za internu upotrebu, u skladu sa zakonima i drugim propisima;

3) da poštuje radno vreme i da ga koristi za službene obaveze;

4) da unapređuje svoje stručne sposobnosti i da koristi obuku koja je obezbeđena za usavršavanje carinskih službenika;

5) da ne koristi privilegije i da ne traži i ne prima materijalnu korist za ispunjenje svojih obaveza, osim onih koje im na osnovu zakona pripadaju;

6) da koristi imovinu i opremu, koja mu je data u službene svrhe, u skladu sa njihovom namenom i da ih ne koristi u privatne svrhe;

7) da se ponaša u skladu sa Kodeksom ponašanja iz člana 317. ovog zakona.

17. PRAVA CARINSKIH SLUŽBENIKA

Član 316

(1) Carinski službenik ima sledeća prava:

- 1) na stalan posao u skladu sa odredbama ovog zakona;
- 2) na unapređenje i premeštaj na drugo radno mesto istog ranga u skladu sa odredbama iz čl. 318. do 324. ovog zakona;
- 3) na zaštitu nadležnih organa u obavljanju svojih dužnosti;
- 4) na rad i bavljenje drugim dozvoljenim poslovima van svojih dužnosti i van radnog vremena, ukoliko taj rad i poslovi nisu u suprotnosti sa njegovim službenim dužnostima i njihovim izvršenjem;
- 5) da obrazuje sindikat i bude član sindikata i stručnih organizacija, u skladu sa zakonom i da na taj način učestvuje u postupku donošenja odluka koje se odnose na uslove rada;
- 6) na članstvo u političkoj stranci, pod uslovom da nije član organa rukovođenja stranke i da to ne utiče na njegov rad, prava i obaveze u Upravi carina;
- 7) na zaradu i druga primanja u skladu sa ovim i drugim zakonom;
- 8) na obuku u vezi sa svojim poslom, a u skladu sa svojim potrebama i potrebama Uprave carina.

(2) Carinski službenik može, ako su mu uskraćena ili povređena prava iz ovog zakona, da podnese pisani prigovor ministru, koji je dužan da ispita taj prigovor, obezbedi ostvarivanje uskraćenih prava i odgovori podnosiocu prigovora u pisanoj formi.

Glava IV KODEKS PONAŠANJA CARINSKIH SLUŽBENIKA

Član 317

(1) Kodeksom ponašanja utvrđuju se opšta pravila ponašanja carinskih službenika prilikom obavljanja poslova u Upravi carina i van nje, kao i ponašanje carinskih službenika u toku i van radnog vremena. Kodeksom ponašanja utvrđuje se ponašanje carinskih službenika prema javnosti, kolegama, rukovodiocima i službenicima, kojima rukovode, kao i prema drugim državnim službenicima.

(2) Kodeks ponašanja, na predlog direktora, utvrđuje ministar.

(3) Primenu Kodeksa ponašanja, radi njegove pravilne primene, kontrolišu rukovodioci.

Glava V ZAPOŠLJAVANJE, PREMEŠTAJI I UNAPREĐENJA

1. USLOVI ZA ZAPOŠLJAVANJE

Član 318

U Upravi carina može da se zaposli lice koje, pored uslova propisanih drugim zakonima, ispunjava i sledeće uslove:

- 1) da je državljanin Srbije i Crne Gore;
- 2) da ima odgovarajuću vrstu i stepen stručne spreme za obavljanje određenih poslova;
- 3) da nije osuđivano za krivično delo na kaznu zatvora od najmanje tri meseca, niti je osuđivano za dela u vezi sa prevarom, nasiljem, drogom i opojnim sredstvima;
- 4) da ispunjava posebne zdravstvene i psihofizičke uslove za vršenje određenih poslova;
- 5) da mu nije prestao radni odnos u državnom organu zbog izrečene disciplinske mere.

2. POSTUPAK ZAPOŠLJAVANJA

Član 319

(1) Prijem u radni odnos u Upravu carina sprovodi se putem javnog konkursa ili na drugi način u skladu sa propisima o radnim odnosima.

(2) Konkurs se objavljuje u službenom glasilu i u jednom od dnevnih listova u Srbiji. Konkurs sadrži opšte i posebne uslove koje kandidati treba da ispunjavaju, stručnu spremu, posebne sposobnosti koje će se proceniti i način na koji će se ova procena izvršiti.

(3) Evidenciju, potrebne provere prijave i priložene dokumentacije, kao i selekciju kandidata, vrši Uprava carina.

(4) Postupak izbora kandidata sprovodi se na osnovu pismenog ispita i razgovora ili samo na osnovu razgovora, u zavisnosti od posebnih zahteva radnog mesta koja treba popuniti, koji su navedeni u javnom konkursu.

(5) Direktor će zatražiti od nadležnih organa podatke o kandidatu iz evidencije koju vode ti organi. Prikupljeni podaci mogu da utiču na odluku o izboru kandidata.

(6) Odluku o izboru kandidata za prijem u radni odnos donosi direktor.

(7) Kandidati koji su odbijeni imaju pravo prigovora u vezi sa sprovođenjem i rezultatima konkursa ministru, u roku od osam dana od dana prijema odluke o izvršenom izboru kandidata.

(8) Ministar bliže uređuje postupak za prijem u radni odnos.

3. PROBNI RAD

Član 320

(1) Ako je aktom o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mesta predviđen probni rad kao uslov za zasnivanje radnog odnosa, carinski službenik se prima u radni odnos na određeno vreme, do 12 meseci, tokom kojih se vrši procena njegove radne sposobnosti.

(2) Za vreme probnog rada, carinski službenik je pod nadzorom nadležnog linijskog rukovodioca i obezbeđuje mu se stručna obuka za obavljanje poslova na radnom mestu.

(3) Odluka o prestanku radnog odnosa može da se donese i pre isteka perioda probnog rada, odnosno probni rad može prestati ako se procenom radne sposobnosti utvrdi da carinski službenik ne zadovoljava zahteve radnog mesta.

(4) Direktor bliže uređuje način obavljanja probnog rada.

4. PREMEŠTAJI

Član 321

(1) Promena radnog mesta iste grupe u Upravi carina (premeštaj) vrši se po potrebi Uprave carina ili na zahtev carinskog službenika.

(2) Kriterijume za utvrđivanje potrebe iz stava 1. ovog člana određuje direktor.

5. UNAPREĐENJE

Član 322

(1) Raspoređivanje na radno mesto više grupe u Upravi carina vrši se na osnovu internog oglasa za popunjavanje upražnjenog radnog mesta. U internom oglasu utvrđuju se posebni uslovi potrebni za to radno mesto.

(2) Procena radne sposobnosti carinskih službenika koji su raspoređeni na radno mesto više grupe vrši se na osnovu ocene radnog učinka u skladu sa postupkom iz člana 325. ovog zakona, odnosno procenom rezultata rada i stručnog ispita.

6. PRIVREMENI PREMEŠTAJI I UNAPREĐENJA

Član 323

Carinski službenik, može, ako potrebe posla zahtevaju da se slobodno radno mesto ili novo radno mesto popuni odmah, da se privremeno premešta ili unapredi. Privremeni premeštaj i unapređenje ne mogu trajati duže od 12 meseci. Privremeno premešteni i unapređeni carinski službenik ima pravo na platu i druge pogodnosti višeg radnog mesta na koje je privremeno premešten, odnosno unapređen.

7. PREMEŠTAJ IZ LIČNIH RAZLOGA

Član 324

Direktor može, na zahtev carinskog službenika, da odobri njegov stalan ili privremeni premeštaj, imajući u vidu potrebe Uprave carina i lične razloge carinskog službenika.

Glava VI

OCENA RADNOG UČINKA CARINSKIH SLUŽBENIKA

1. NAČIN OCENJIVANJA RADNOG UČINKA

Član 325

(1) Linijski rukovodilac godišnje ocenjuje radni učinak carinskih službenika kojima rukovodi, na osnovu rezultata rada carinskog službenika koje je postigao u izvršavanju njegovih dužnosti, poslova i zadataka kao i sposobnosti koje je pokazao u njihovom obavljanju i njegove sposobnosti da obavlja druge poslove i za unapređenje.

(2) Carinski službenik ocenjuje se prema jedinstvenoj skali, u skladu sa utvrđenim standardima za radni učinak u periodu iz stava 1. ovog člana.

(3) Podaci iz stava 1. ovog člana koriste se:

- 1) za plaćanje u skladu sa odredbama člana 329. ovog zakona;
- 2) za utvrđivanje sposobnosti kandidata za unapređenje ili privremeni premeštaj u skladu sa odredbama čl. 321. do 324. ovog zakona;
- 3) za utvrđivanje potrebe za obuku pojedinih carinskih službenika;
- 4) za utvrđivanje učinka carinskog službenika;
- 5) za utvrđivanje da carinski službenik, na probnom radu, zadovoljava zahteve radnog mesta pre potvrđivanja njegovog unapređenja, odnosno raspoređivanja u skladu sa čl. 321. do 324. ovog zakona.

(4) Carinski službenik ima pravo da bude obavešten o oceni iz stava 1. ovog člana i pravo žalbe na ocenu.

(5) Ocena radnog učinka može se dati, po potrebi, i za period kraći od godinu dana.

(6) Provera znanja u vezi sa radom carinskog službenika može da se vrši putem pismenog ispita.

(7) Ocene iz stava 1. ovog člana čuvaju se u personalnom dosijeu.

(8) Ministar, na predlog direktora, utvrđuje način ocenjivanja radnog učinka carinskog službenika.

2. POSLEDICE NEEFIKASNOSTI

Član 326

(1) Carinski službenik koji, na osnovu ocene linijskog rukovodioca, ne ostvari utvrđeni nivo radnog učinka ima pravo, na predlog linijskog rukovodioca, na potrebnu obuku radi poboljšanja svog radnog učinka.

(2) Ako carinski službenik, posle obuke iz stava 1. ovog člana ne ostvari zadovoljavajući radni učinak, pokreće se postupak za prestanak radnog odnosa u skladu sa odredbama člana 304. ovog zakona.

Glava VII KADROVSKA EVIDENCIJA

Član 327

(1) Uprava carina vodi evidenciju o bitnim ličnim i profesionalnim podacima carinskih službenika. Evidencija o podacima može da se vodi i u elektronskoj formi i čuva se u skladu sa zakonom kojim se uređuje zaštita podataka o ličnosti.

(2) Personalni dosije carinskog službenika je poverljiv. Carinski službenik ima pravo uvida u svoj personalni dosije. Pristup personalnom dosijeu je ograničen i podatke koje sadrži, mogu koristiti ovlašćeni carinski službenici nadležne organizacione jedinice u svom radu i linijski rukovodioci tog lica, kada je potrebno. Podaci koji se nalaze u dosijeu mogu se dati sudu na njegov zahtev.

(3) Personalni dosije rukovodilaca iz grupe visokog nivoa iz člana 258. ovog zakona, čuvaju se kod direktora.

(4) Podaci koje sadrže kadrovske evidencije, personalni dosije, kao i vrsta podataka i postupci u vezi sa vođenjem i pristupanjem podacima, utvrđuju se aktom direktora.

Glava VIII FINANSIRANJE CARINSKE SLUŽBE

Član 328

Sredstva za rad Uprave carina, kao i sredstva za stimulaciju carinskih službenika na osnovu godišnje ocene njihovog radnog učinka, obezbeđuju se iz budžeta Republike Srbije, a raspored sredstava se vrši finansijskim planom Uprave carina.

Član 329

(1)** Sredstva za zarade carinskih službenika dodeljuju se prema strukturi i broju zaposlenih i rasponu zarada, koji se utvrđuju prema kriterijumu koji odražava njihov rang i radni staž. Dodatna primanja mogu se dati za stimulacije po osnovu godišnje ocene radnog učinka, posebne sposobnosti i odgovornosti, rad u posebnim uslovima i okolnostima.

(2) Carinski službenik može biti posebno nagrađen po osnovu:

- 1) otkrivanja slučajeva krijumčarenja i povreda propisa, i

2) posebnih zasluga.

(3) Posebne nagrade iz stava 2. tač. 1. i 2. ovog člana, finansiraju se iz sredstava obezbeđenih u skladu sa odredbama člana 248. stav 3. i naknada predviđenih članom 251. ovog zakona.

(4) Odluku o posebnoj nagradi iz stava 2. tač. 1. i 2. ovog člana, donosi direktor.

Deo deseti KAZNENE ODREDBE

Glava I KRIVIČNO DELO KRIJUMČARENJA

Član 330*

(Prestao da važi)

Glava II CARINSKI PREKRŠAJI

1. OPŠTE ODREDBE

Član 331

(1) Radnje ili propusti koje su u suprotnosti sa odredbama ovog zakona i podzakonskih akata donetih na osnovu njega, smatraju se carinskim prekršajima kada je to određeno ovim zakonom i kao takvi podležu kažnjavanju.

(2) Plaćanje kazne za carinski prekršaj ne oslobađa počinioca prekršaja od obaveze plaćanja uvoznih dažbina propisanih zakonom za robu koja je predmet prekršaja.

Član 332

(1) Postupak koji se vodi po odredbama ovog zakona radi utvrđivanja učinjenog carinskog prekršaja, ne isključuje vođenje postupka radi utvrđivanja učinjenog krivičnog dela.

(2) Saučesnici se smatraju učiniocima prekršaja. Ako je učinilac prekršaja ili saučesnik službeno lice (carinski ili državni službenik ili policajac), kazniće se kaznom u visini dvostrukog iznosa kazne propisane za takav prekršaj.

(3) Saučesnicima, u smislu ovog zakona, smatraju se i lica koja su primila predmete za koje su znali ili su mogli znati da su predmet prekršaja.

(4) Propisane kazne odnose se na pravna i na fizička lica, ako ovim zakonom nije drukčije propisano.

2. KAZNE

1) Kazne za teže prekršaje

Član 333

(1) Novčanom kaznom od jednostrukog do petostrukog iznosa vrednosti robe koja je predmet prekršaja, kazniće se lice koje preko carinskog prelaza prenese ili pokuša da prenese skrivenu robu (član 15. stav 2).

(2) Kada je izvršilac prekršaja pravno lice, za radnje iz stava 1. ovog člana, kazniće se za prekršaj i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od 10.000 do 63.000 dinara.

Član 334

(1) Novčanom kaznom od jednostrukog do četverostrukog iznosa vrednosti robe koja je predmet prekršaja, kazniće se lice koje:

- 1) ne prijavi carinskom organu robu koju unosi u carinsko područje (član 16. stav 3. i član 64. stav 1);
- 2) van graničnog prelaza prenese ili pokuša da prenese robu preko carinske linije (član 8. stav 1. i član 64. stav 1);
- 3) carinskom organu lažno prikaže da unosi robu, koju je kao putnik privremeno izneo (član 18. stav 2. tačka 3);
- 4) izlaznoj carinarnici prijavi da privremeno iznosi robu, koju ne nosi sa sobom (član 15. stav 2).

(2) Kad je izvršilac prekršaja pravno lice, za radnje iz stava 1. tač. 1. i 2. ovog člana, kazniće se za prekršaj i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od 10.000 do 63.000 dinara.

Član 335

(1) Novčanom kaznom od 4.500 dinara za svako koleto, odnosno od 12.000 dinara za svaku tonu, ako se radi o rasutom teretu, a koje nisu unete u manifest, kazniće se zapovednik broda ili vazduhoplova, ako u manifest broda ili vazduhoplova unese podatke o količini, vrednosti, vrsti i poreklu robe različite od onih koje utvrdi carinski organ (član 64. st. 3, 4. i 6).

(2) Za količinu ispod jedne tone, primeniće se srazmeran iznos kazne iz stava 1. ovog člana.

Član 336

(1) Novčanom kaznom od 20.000 do 600.000 dinara kazniće se zapovednik broda ili vazduhoplova ako:

- 1) odbije da podnese manifest (član 64. st. 1, 3, 4. i 6);

2) odbije ukrcaj, odnosno ulazak carinskog radnika (član 14, član 190. stav 3. i član 285);

3) napusti sa brodom, odnosno vazduhoplovom luku ili aerodrom bez odobrenja carinskog organa (član 64. stav 4).

(2) Zapovednik broda ili vazduhoplova koji kasni sa podnošenjem manifesta kazniće se novčanom kaznom od 18.000 dinara za svakih započelih pet sati zakašnjenja (član 64. stav 4).

Član 337

(1) Novčanom kaznom do 45.000 dinara kazniće se lice koje prevozeći robu pod carinskim nadzorom odstupi od puta koji je odredio carinski organ (član 64. stav 1).

(2) Lice koje kasni sa predajom robe carinarnici kazniće se novčanom kaznom od 12.000 dinara za svakih započelih pet sati zakašnjenja (član 64. st. 1. i 2).

(3) Novčanom kaznom do 250.000 dinara kazniće se lice koje ode sa robom bez odobrenja carinskog organa (član 63. stav 2. i član 64. stav 1).

(4) Novčanom kaznom do 200.000 dinara kazniće se lice koje robu koja čeka da joj se odobri carinski dozvoljeno postupanje ili upotreba drži u privremenom smeštaju suprotno uslovima koje je odredio carinski organ (član 77. i član 80. stav 1).

(5) Novčanom kaznom u iznosu od 4.500 dinara za svaki paket, odnosno od 12.000 dinara za svaku tonu neprikazane robe, ako se radi o rasutom teretu, kazniće se lice koje u dokumentaciji koju podnosi carinskom organu prilikom ulaska u carinsko područje prikaže podatke koji su različiti od onih koje je utvrdio carinski organ (član 71).

(6) Za količinu ispod jedne tone, primeniće se srazmeran iznos kazne iz stava 1. ovog člana.

(7) Kad je izvršilac prekršaja pravno lice za radnje iz st. 1. do 5. ovog člana, kazniće se za prekršaj i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom do 25.000 dinara.

Član 338

(1) Lice koje neistinito i netačno prikaže da ispunjava propisane uslove i na osnovu toga se izda odobrenje za carinski dozvoljeno postupanje ili upotrebu robe, kazniće se novčanom kaznom od 100.000 do 250.000 dinara (član 23. stav 1. i član 86. stav 1).

(2) Kad je izvršilac prekršaja pravno lice, za radnje iz stava 1. ovog člana, kazniće se za prekršaj i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom do 25.000 dinara.

Član 339

(1) Novčanom kaznom do 250.000 dinara kazniće se lice koje postupi suprotno odobrenju u pogledu vođenja evidencije, ili ne vodi uredno evidenciju (član 132).

(2) Kad je izvršilac prekršaja pravno lice, za radnje iz stava 1. ovog člana, kazniće se za prekršaj i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom do 25.000 dinara.

Član 340

(1) Novčanom kaznom od jednostrukog do trostrukog iznosa vrednosti robe koja je predmet prekršaja, kazniće se lice koje:

- 1) ne dopremi robu nadležnom carinskom organu (član 64. st. 1. i 2), ili
- 2) prilikom deklarisanja robe koja je dopremljena carinarnici, u dokumentima iskaže podatke o količini, vrednosti, vrsti i poreklu robe različite od onih koje je utvrdio carinski organ (član 95).

(2) Kad je izvršilac prekršaja pravno lice, za radnje iz stava 1. ovog člana, kazniće se za prekršaj i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom do 25.000 dinara.

Član 341

(1) Novčanom kaznom od jednostrukog do petostrukog iznosa vrednosti robe koja je predmet prekršaja kazniće se lice koje:

- 1) podnese neverodostojan dokument koji je u vezi sa carinskim postupkom ili ga koristi u transakcijama u vezi sa poslovima carine (čl. 89, 95. i 105);
- 2) svesno prihvati, primi ili upotrebi neverodostojan dokument (čl. 89. i 91);
- 3) izmeni zvanično izdati dokument (čl. 89, 95. i 105);
- 4) podnese dokument na kome je otisnut neverodostojan pečat, potpis, inicijali ili druga oznaka službenika, radi verifikovanja takvog dokumenta ili sa drugom namerom koja se tiče poslova carine (čl. 89, 95. i 105).

(2) Kad je izvršilac prekršaja pravno lice, za radnje iz stava 1. ovog člana, kazniće se za prekršaj i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od 15.000 do 63.000 dinara.

Član 342

(1) Novčanom kaznom od jednostrukog do dvostrukog iznosa vrednosti robe koja je predmet prekršaja, kazniće se lice koje u postupku tranzita preda odredišnoj carinarnici robu u promenjenom stanju (član 121. stav 1. tačka 1).

(2) Kad je izvršilac prekršaja pravno lice, za radnje iz stava 1. ovog člana, kazniće se za prekršaj i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom do 15.000 dinara.

Član 343

(1) Novčanom kaznom do jednostrukog iznosa vrednosti robe koja je predmet prekršaja kazniće se lice koje u tranzitne dokumente unese podatke o vrsti, količini i vrednosti robe, koji su različiti od onih podataka koje je utvrdio carinski organ (čl. 121. i 124).

(2) Kad je izvršilac prekršaja pravno lice, za radnje iz stava 1. ovog člana, kazniće se za prekršaj i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom do 10.000 dinara.

Član 344

(1) Novčanom kaznom do jednostrukog iznosa vrednosti robe koja je predmet prekršaja kazniće se lice koje po odobrenju carinskog organa privremeno smesti ili pokuša da smesti, robu koja je različita po količini, vrsti i vrednosti od one koju je utvrdio carinski organ (član 80. stav 1. i član 126. stav 2).

(2) Kad je izvršilac prekršaja pravno lice, za radnje iz stava 1. ovog člana, kazniće se za prekršaj i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom do 10.000 dinara.

Član 345

(1) Novčanom kaznom od jednostrukog do trostrukog iznosa vrednosti robe koja je predmet prekršaja, kazniće se lice koje u uveznoj deklaraciji, odnosno u dokumentaciji koja se podnosi uz uveznu deklaraciju, u nameri da izbegne plaćanje uveznih dažbina u propisanom iznosu, označi drugu vrstu, količinu i vrednost robe, u odnosu na onu koju je utvrdio carinski organ (čl. 23, 89, 95. i 105).

(2) Kad je izvršilac prekršaja pravno lice, za radnje iz stava 1. ovog člana, kazniće se za prekršaj i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom do 25.000 dinara.

Član 346

(1) Novčanom kaznom od 18.000 do 120.000 dinara kazniće se lice koje u izveznoj deklaraciji, odnosno u dokumentaciji koja se podnosi uz izveznu deklaraciju, namerno označi drugu vrstu, količinu i vrednost robe, odnosno poreklo robe u odnosu na onu koju je utvrdio carinski organ (član 23, član 87. stav 1, član 89. stav 2. i član 105. stav 5).

(2) Kada je izvršilac prekršaja pravno lice, za radnje iz stava 1. ovog člana, kazniće se za prekršaj i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom do 10.000 dinara.

Član 347

(1) Novčanom kaznom od jednostrukog do trostrukog iznosa vrednosti robe koja je predmet prekršaja kazniće se lice koje u deklaraciji za privremeni uvoz robe, postupak aktivnog i pasivnog oplemenjivanja, preradu robe pod carinskim nadzorom, kao i za postupak sistema standardne zamene, u nameri da izbegne plaćanje carine i drugih dažbina u propisanom iznosu, označi drugu vrstu, količinu i vrednost robe, u odnosu na onu koju je utvrdio carinski organ (član 23, član 87. stav 1, član 89. stav 2. i član 105. stav 5).

(2) Kad je izvršilac prekršaja pravno lice, za radnje iz stava 1. ovog člana, kazniće se za prekršaj i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom do 25.000 dinara.

Član 348

(1) Novčanom kaznom od 18.000 do 120.000 dinara kazniće se lice koje u uveznoj deklaraciji za privremeni uvoz robe, postupak aktivnog i pasivnog oplemenjivanja, preradu robe pod carinskim nadzorom, postupak sistema standardne zamene, ili u dokumentaciji koja se podnosi uz ove carinske

deklaracije, a na osnovu kojih se ne vrši obračun i naplata carine i drugih dažbina, označi drugu vrstu, količinu i vrednost robe u odnosu na onu koju je utvrdio carinski organ (član 23, član 87. stav 1, član 89. stav 2. i član 105. stav 5).

(2) Kad je izvršilac prekršaja pravno lice, za radnje iz stava 1. ovog člana, kazniće se za prekršaj i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom do 10.000 dinara.

Član 349

(1) Novčanom kaznom od 60.000 do 300.000 dinara kazniće se lice koje onemogući carinarnici da izvrši naknadnu kontrolu komercijalnih dokumenata u vezi sa uvozom ili izvozom robe ili u vezi sa naknadnim komercijalnim poslovima sa istom robom (čl. 30. i 105).

(2) Kad je izvršilac prekršaja pravno lice, za radnje iz stava 1. ovog člana, kazniće se za prekršaj i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom do 25.000 dinara.

Član 350

(1) Novčanom kaznom od trostrukog do petostrukog iznosa vrednosti uskraćenih uvoznih dažbina kazniće se lice koje robu, koja je bila stavljena u slobodan promet uz povlašćen carinski tretman, upotrebi u druge svrhe, a ne u svrhe zbog kojih je bio određen povlašćen carinski tretman (član 108).

(2) Kad je izvršilac prekršaja pravno lice, za radnje iz stava 1. ovog člana, kazniće se za prekršaj i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom do 10.000 dinara.

Član 351

(1) Novčanom kaznom od jednostrukog do trostrukog iznosa vrednosti robe, koja je predmet prekršaja, kazniće se lice koje stavi u slobodan promet robu iz carinskog skladišta nad kojim nije odobren postupak stavljanja robe u slobodan promet (član 106).

(2) Novčanom kaznom od 6.000 do 30.000 dinara kazniće se držalac carinskog skladišta koji premesti robu bez odobrenja carinskog organa, ili ne postupi po nalogima carinskog organa u vezi sa skladištenjem robe (član 129).

(3) Kad je izvršilac prekršaja pravno lice, za radnje iz stava 1. ovog člana, kazniće se za prekršaj i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom do 20.000 dinara, a za radnje iz stava 2. ovog člana novčanom kaznom do 5.000 dinara.

Član 352

(1) Lice koje prijavi vrednost ili količinu robe smeštene u carinsko skladište koja se razlikuje od vrednosti ili količine koju utvrdi carinski organ, kazniće se novčanom kaznom od jednostrukog do trostrukog iznosa vrednosti robe, koja predstavlja razliku između prijavljene i utvrđene vrednosti ili količine robe (član 15. stav 2. i član 23. stav 1).

(2) Kad je izvršilac prekršaja pravno lice, za radnje iz stava 1. ovog člana, kazniće se za prekršaj i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom do 25.000 dinara.

Član 353

(1) Lice koje u deklaraciji za privremeni uvoz robe stavljene u postupak aktivnog oplemenjivanja prijavi kvalitet ili količinu koja se razlikuje od kvaliteta ili količine koju utvrdi carinski organ, kazniće se, i to:

- 1) u slučaju da je utvrđena razlika u kvalitetu, novčanom kaznom od jednostrukog do trostrukog iznosa uvoznih dažbina koje treba platiti na utvrđenu razliku (član 23. stav 1);
- 2) u slučaju da je utvrđena razlika u količini, novčanom kaznom od dvostrukog do petostrukog iznosa uvoznih dažbina koje treba platiti na količinu robe koja nedostaje ili na količinu koja je veća od prijavljene (član 23. stav 1).

(2) Kad je izvršilac prekršaja pravno lice, za radnje iz stava 1. ovog člana, kazniće se za prekršaj i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom do 25.000 dinara.

Član 354

(1) Lice koje u deklaraciji za ponovni izvoz robe stavljene u postupak privremenog uvoza ili postupak aktivnog oplemenjivanja prijavi kvalitet ili količinu koja se razlikuje od kvaliteta ili količine koju utvrdi carinski organ, kazniće se, i to:

- 1) u slučaju da je utvrđena razlika u kvalitetu, novčanom kaznom od jednostrukog do trostrukog iznosa uvoznih dažbina koje treba platiti na utvrđenu razliku (član 23. stav 1);
- 2) u slučaju da je utvrđena razlika u količini, novčanom kaznom od dvostrukog do petostrukog iznosa uvoznih dažbina koje treba platiti na količinu robe koja nedostaje ili na količinu koja je veća od prijavljene (član 23. stav 1).

(2) Kad je izvršilac prekršaja pravno lice, za radnje iz stava 1. ovog člana, kazniće se za prekršaj i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom do 25.000 dinara.

Član 355

(1) Lice koje nakon podnošenja isprave za razduženje prijavi u deklaraciji za ponovni izvoz količinu robe manju od one stavljene u postupak aktivnog oplemenjivanja sa odlaganjem, kazniće se novčanom kaznom od jednostrukog do trostrukog iznosa uvoznih dažbina koje treba platiti za robu koja nedostaje (član 23. stav 1).

(2) Kad je izvršilac prekršaja pravno lice, za radnje iz stava 1. ovog člana, kazniće se za prekršaj i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom do 25.000 dinara.

Član 356

(1) Lice koje u deklaraciji za privremeni izvoz robe, stavljene u postupak pasivnog oplemenjivanja, prijavi kvalitet ili količinu koja se razlikuje od kvaliteta ili količine koju utvrdi carinski organ, kazniće se novčanom kaznom u iznosu od 30.000 do 100.000 dinara (član 23 stav 1).

(2) Kad je izvršilac prekršaja pravno lice, za radnje iz stava 1. ovog člana, kazniće se za prekršaj i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom do 5.000 dinara.

Član 357

(1) Lice koje u deklaraciji za ponovni uvoz robe stavljene u postupak pasivnog oplemenjivanja prijavi kvalitet ili količinu koja se razlikuje od kvaliteta ili količine koju utvrdi carinski organ, kazniće se, i to:

- 1) u slučaju da je utvrđena razlika u kvalitetu, novčanom kaznom od jednostrukog do desetstrukog iznosa uvoznih dažbina koje treba platiti na robu za koju se utvrdi razlika u kvalitetu (član 23. stav 1);
- 2) u slučaju da je utvrđena razlika u količini, novčanom kaznom od dvostrukog do petostrukog iznosa uvoznih dažbina koje treba platiti na utvrđenu razliku ili na količinu robe koja nedostaje (član 23. stav 1).

(2) Kad je izvršilac prekršaja pravno lice, za radnje iz stava 1. ovog člana, kazniće se za prekršaj i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom do 15.000 dinara.

Član 358

(1) Novčanom kaznom od jednostrukog do trostrukog iznosa vrednosti robe koja je predmet prekršaja kazniće se lice koje robu stavljenu u carinski postupak sa odlaganjem stavi u slobodan promet bez ovlašćenja carinskog organa ili je upotrebi protivno uslovima iz ovlašćenja koje je izdao carinski organ (član. 111. i član 113. stav 1).

(2) Kad je izvršilac prekršaja pravno lice, za radnje iz stava 1. ovog člana, kazniće se za prekršaj i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom do 25.000 dinara.

Član 359

(1) Novčanom kaznom od dvostrukog do petostrukog iznosa uvoznih dažbina koje treba platiti za robu kazniće se lice koje zameni robu stavljenu u carinski postupak sa odlaganjem bez obaveštavanja carinskog organa (član 111. i član 113. stav 1).

(2) Kad je izvršilac prekršaja pravno lice, za radnje iz stava 1. ovog člana, kazniće se za prekršaj i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom do 15.000 dinara.

Član 360

(1) Novčanom kaznom do 100.000 dinara kazniće se lice koje ne poštuje propisane rokove ili koje ne postupa u skladu sa pravilima koja utvrde carinski organi u odnosu na skladištenje robe u postupku sa odlaganjem (član 111. i član 113. stav 1).

(2) Kad je izvršilac prekršaja pravno lice, za radnje iz stava 1. ovog člana, kazniće se za prekršaj i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom do 10.000 dinara.

Član 361

(1) Novčanom kaznom do 120.000 dinara kazniće se lice koje je u skladu sa odredbama ovog zakona obavezno da obezbedi uređaj za merenje, koje upotrebi ili omogući upotrebu neodgovarajućeg uređaja za merenje (član 128. stav 4. i član 129. tačka 3).

(2) Kad je izvršilac prekršaja pravno lice, za radnje iz stava 1. ovog člana, kazniće se za prekršaj i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom do 10.000 dinara.

Član 362

(1) Novčanom kaznom od jednostrukog do trostrukog iznosa vrednosti robe koja je predmet prekršaja, kazniće se lice koje robu, za koju su odobreni neki od postupaka iz člana 110. stav 1. ovog zakona, upotrebi u druge svrhe, a ne u one za koje je odobren postupak.

(2) Kad je izvršilac prekršaja pravno lice, za radnje iz stava 1. ovog člana, kazniće se za prekršaj i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom do 25.000 dinara.

Član 363

(1) Novčanom kaznom od 12.000 do 60.000 dinara kazniće se lice koje izvozno ocarinjenu robu ne preda izlaznoj carinarnici ili je preda u izmenjenom stanju (član 183).

(2) Kad je izvršilac prekršaja pravno lice, za radnje iz stava 1. ovog člana, kazniće se za prekršaj i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom do 5.000 dinara.

Član 364

(1) Novčanom kaznom od jednostrukog do trostrukog iznosa vrednosti robe koja je predmet prekršaja, kazniće se lice:

- 1) koje lažnim prikazivanjem činjenica izdejstvuje ili pokuša da izdejstvuje oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina (član 23. stav 1);
- 2) koje robu koja je puštena u slobodan promet oslobođenjem od plaćanja uvoznih dažbina zbog načina upotrebe ili posebne upotrebe takve robe, upotrebi suprotno uslovima na osnovu kojih je oslobođenje odobreno (član 196. stav 1).

(2) Kad je izvršilac prekršaja pravno lice, za radnje iz stava 1. ovog člana, kazniće se za prekršaj i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom do 25.000 dinara.

Član 365

(1) Novčanom kaznom od jednostrukog do petostrukog iznosa vrednosti robe, koja je predmet prekršaja, kazniće se lice, koje prilikom prevoza robe preko granice:

- 1) istovari ili deponuje robu u međuprostoru između granice i najbliže carinarnice (član 7. stav 6. i član 64. stav 1);
- 2) drži u carinskom pograničnom pojasu robu za koju ne može podneti dokaz o legalnom poreklu i statusu (član 7. st. 6. i 7).

(2) Kad je izvršilac prekršaja pravno lice, za radnje iz stava 1. ovog člana, kazniće se za prekršaj i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od 10.000 do 63.000 dinara.

Član 366

Novčanom kaznom od 12.000 do 150.000 dinara kazniće se lice koje utovari, istovari ili pretovari robu, putnike ili njihov prtljag, bez odobrenja carinskog organa (član 64. stav 1).

Član 367

Novčanom kaznom od jednostrukog do petostrukog iznosa vrednosti robe koja je predmet prekršaja, kazniće se kapetan ili drugo odgovorno lice broda koji:

- 1) prevozi robu preko granice na reci, odnosno jezeru protivno odredbama ovog zakona i podzakonskih akata donetih na osnovu ovog zakona (čl. 64. i 67);
- 2) dok prevozi robu, približi se luci, usidri se, ili ostane u blizini luke (čl. 64. i 67);
- 3) dok prevozi robu, pristaje na mestima gde nema carinarnice, istovara ili pretovara tu robu protivno odredbama ovog zakona i podzakonskih akata donetih na osnovu ovog zakona (čl. 64. i 67);
- 4) prevozi robu bez odgovarajućeg manifesta (čl. 64. i 67);
- 5) u vreme dolaska nema robu natovarenu na brod, iako bi prema manifestu i drugim carinskim dokumentima, ta roba trebalo da bude utovarena (čl. 23, 64. i 67);
- 6) prevozi robu iz jedne carinarnice u drugu, bez dokumenata potrebnih za tranzit (čl. 64. i 67).

Član 368

Novčanom kaznom od jednostrukog do petostrukog iznosa vrednosti robe koja je predmet prekršaja, kazniće se kapetan ili drugo odgovorno lice vazduhoplova, koji:

- 1) unese robu u carinsko područje vazdušnim putem, protivno odredbama ovog zakona i podzakonskih akata donetih na osnovu ovog zakona (čl. 64. i 67);
- 2) prevozi robu bez odgovarajućeg manifesta (čl. 64. i 67);
- 3) u vreme dolaska nema robu utovarenu na vazduhoplovu, iako bi prema manifestu ili drugim carinskim dokumentima ta roba trebalo da bude utovarena (čl. 23, 64. i 67);
- 4) prevozi robu sa mesta gde je vazduhoplov sleteo bez odgovarajućih carinskih isprava (čl. 64. i 67);
- 5) sleti na neko drugo mesto umesto na međunarodni aerodrom, a o sletanju odmah ne obavesti carinski organ ili organ ministarstva unutrašnjih poslova (čl. 64, 65. i 67);
- 6) utovara, istovara ili pretovara robu, putnike ili njihov prtljag bez odobrenja carinskog organa (čl. 64. i 67).

Član 369

(1) Novčanom kaznom od jednostrukog do petostrukog iznosa vrednosti robe koja je predmet prekršaja, kazniće se lice, koje:

- 1) pokuša, odnosno izveze ili uveze robu za koju postoji zabrana ili ograničenje, osim u slučajevima robe za koju postoji ograničenje, ako je nadležni organ izdao pisano odobrenje (član 86);
- 2) poseduje robu koja je uvezena u suprotnosti sa ograničenjem ili zabranom, ako je lice koje poseduje robu znalo ili je moglo znati da je ta roba uvezena u suprotnosti sa ograničenjem ili zabranom (član 86);
- 3) ukloni ili neovlašćeno izmeni identifikacioni broj motornog vozila (VIN) ili koje ostvaruje dobit ovakvim radnjama (član 23);
- 4) raspolaže sa robom za koju je odobren tranzitni postupak a koja nije prijavljena odredišnoj carinarnici (član 121. stav 1. tačka 1);
- 5) unosi ili iznosi robu od vrednosti za nacionalnu kulturu, suprotno propisima (član 86);
- 6) u poštanskoj pošiljci iznese ili unese robu za koju postoji zabrana ili ograničenje poštom (član 86).

(2) Kad je izvršilac prekršaja pravno lice, za radnje iz stava 1. ovog člana, kazniće se za prekršaj i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od 15.000 do 63.000 dinara.

Član 370

Novčanom kaznom u iznosu od 60.000 do 200.000 dinara kazniće se lice koje skine, zameni ili izmeni carinsku plombu, odnosno drugo carinsko obeležje koje je stavljeno na prevozno sredstvo ili robu (član 17. stav 4. i član 99. stav 2).

Član 371

(1) U skladu sa odredbama ovog zakona, predmet izvršenja carinskog prekršaja je roba sa kojom je učinjen prekršaj.

(2) Kad je osnov za utvrđivanje visine kazne vrednost predmeta prekršaja, odnosno iznos uskraćenih carinskih dažbina, vrednost robe utvrđuje se u skladu sa odredbama ovog zakona u vreme izvršenja prekršaja.

2) Kazne za lakše prekršaje

Član 372

(1) Novčanom kaznom do 30.000 dinara kazniće se lice, koje:

- 1) prilikom deklarisanja robe u dokumentima koja podnosi, unese podatke koji netačno prikazuju činjenice o robi, od kojih ne zavisi obračun carine i drugih dažbina (član 23. i član 87. stav 1);

2) naloži da se takva dokumentacija preda carinskom organu (član 23. i član 87. stav 1).

(2) Kad je izvršilac prekršaja pravno lice, za radnje iz stava 1. ovog člana, kazniće se za prekršaj i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom do 5.000 dinara.

Član 373

(1) Novčanom kaznom do 30.000 dinara kazniće se lice koje navede netačne podatke u zahtevu za izdavanje sertifikata o poreklu robe, ili u bilo kom drugom dokumentu, na osnovu kojih bi takva roba mogla imati povlašćen tretman u zemlji uvoza (član 23).

(2) Kad je izvršilac prekršaja pravno lice, za radnje iz stava 1. ovog člana, kazniće se za prekršaj i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom do 5.000 dinara.

Član 374

Novčanom kaznom od 12.000 do 30.000 dinara kazniće se lice koje ne postupi u skladu sa odredbama čl. 65. i 66. ovog zakona.

Član 375

(1) Novčanom kaznom do 30.000 dinara kazniće se lice koje nije u rokovima iz člana 78. ovog zakona preduzelo radnje potrebne za određivanje carinski odobrenog postupanja ili upotrebe robe.

(2) Kad je izvršilac prekršaja pravno lice, za radnje iz stava 1. ovog člana, kazniće se za prekršaj i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom do 5.000 dinara.

Član 376

(1) Novčanom kaznom do 30.000 dinara kazniće se lice koje onemogući početak pregleda robe u roku koji je odredio carinski organ iz razloga koji se mogu pripisati deklarantu (član 96. i član 101. tačka 1).

(2) Kad je izvršilac prekršaja pravno lice, za radnje iz stava 1. ovog člana, kazniće se za prekršaj i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom do 5.000 dinara.

Član 377

(1) Novčanom kaznom od 12.000 do 30.000 dinara kazniće se lice koje ne podnese deklaraciju u roku propisanom ovim zakonom (član 71. stav 2. i član 78. stav 1. tač. 1. i 2).

(2) Kad je izvršilac prekršaja pravno lice, za radnje iz stava 1. ovog člana, kazniće se za prekršaj i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom do 5.000 dinara.

Član 378

(1) Novčanom kaznom od 50.000 dinara do 200.000 dinara kazniće se nosilac ovlašćenja koji za robu stavljenu u postupak aktivnog oplemenjivanja sa odlaganjem ne podnese na vreme ispravu za razduženje (član 142).

(2) Kad je izvršilac prekršaja pravno lice, za radnje iz stava 1. ovog člana, kazniće se za prekršaj i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom do 10.000 dinara.

Član 379

(1) Novčanom kaznom od 1.000 dinara za svaki dan zakašnjenja kazniće se lice koje ne postupi u skladu sa rokovima u okviru kojih je robu stavljenu u postupak privremenog uvoza trebalo ponovo izvesti ili za takvu robu odrediti novo carinski odobreno postupanje ili upotrebu (član 163).

(2) Kad je izvršilac prekršaja pravno lice, za radnje iz stava 1. ovog člana, kazniće se za prekršaj i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom do 5.000 dinara.

Član 380

(1) Novčanom kaznom do 50.000 dinara kazniće se lice koje ne poštuje bilo koji rok koji utvrdi carinski organ u okviru postupka sa odlaganjem (član 142).

(2) Kad je izvršilac prekršaja pravno lice, za radnje iz stava 1. ovog člana, kazniće se za prekršaj i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom do 5.000 dinara.

Član 381

(1) Novčanom kaznom od 30.000 do 100.000 dinara kazniće se lice koje robu u postupku aktivnog oplemenjivanja ne izveze ili ne izveze u roku koji je odredio carinski organ (član 142).

(2) Novčanom kaznom od 12.000 do 60.000 dinara kazniće se lice koje prekorači rokove koje carinski organ odredi za neki od postupaka iz člana 110. stav 1. ovog zakona.

(3) Novčanom kaznom od 12.000 do 60.000 dinara kazniće se lice koje u određenom roku ne vrati iz inostranstva robu za koju je odobren postupak pasivnog oplemenjivanja (član 171).

(4) Novčanom kaznom od 60.000 do 150.000 dinara kazniće se lice koje u propisanom roku privremeno ne izveze robu u sistemu standardne zamene (član 179).

(5) Kad je izvršilac prekršaja pravno lice, za radnje iz st. 1. do 4. ovog člana kazniće se za prekršaj i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od 5.000 do 20.000 dinara.

Član 382

(1) Novčanom kaznom od 12.000 do 30.000 dinara kazniće se lice koje u roku koji mu je odredio carinski organ ne deklariše stranu robu za koju je odobren postupak oplemenjivanja uz upotrebu ekvivalentne robe (član 142).

(2) Kad je izvršilac prekršaja pravno lice, za radnje iz stava 1. ovog člana, kazniće se za prekršaj i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom do 5.000 dinara.

Član 383

(1) Novčanom kaznom do jednostrukog iznosa vrednosti robe koja je predmet prekršaja, kazniće se domaće ili strano fizičko lice koje ne prijavi carinskom organu robu koju unosi u carinsko područje, čiji uvoz nije zabranjen, a namenjena je za njegove lične potrebe, za lične potrebe članova njegove uže porodice (bračni drug, deca, roditelji, braća i sestre), odnosno za potrebe njegovog domaćinstva (čl. 64. i 67).

(2) Ako je vrednost robe iz stava 1. ovog člana manja od 50.000 dinara, carinski radnik će na licu mesta naplatiti novčanu kaznu u iznosu od 5.000 dinara, a robu ocariniti.

Član 384

Novčanom kaznom od 2.000 dinara kazniće se na licu mesta deklarant koji učini propust ili grešku u deklaraciji, odnosno ispravama priloženim uz deklaraciju (član 88a).

3. ZAŠTITNE I DRUGE MERE

Član 385

(1) Roba koja je predmet carinskog prekršaja iz člana 333, člana 334. tač. 1, 2. i 3, člana 337. st. 3. i 5, člana 341, člana 345, člana 351. stav 1, člana 364. stav 1. tačka 1, člana 365, člana 367 tač. 1. i 3, člana 368 tač. 1, 4, 5. i 6. i člana 369. tač. 1, 2, 3, 5. i 7, oduzeće se.

(2) Prevozno, prenosno i drugo sredstvo koje je poslužilo za prevoz ili skrivanje robe koja je predmet prekršaja iz člana 333, člana 334. tač. 1, 2. i 3, člana 365. tač. 1. i 2, člana 367. tač. 1. i 2, člana 368. tač. 1, 4. i 6. i člana 369. tačka 1. oduzeće se, ako vrednost robe koja je predmet prekršaja prelazi jednu trećinu vrednosti vozila, prevoznog, prenosnog ili drugog sredstva utvrđene u skladu sa odredbama ovog zakona.

(3) U slučaju kada učinilac prekršaja nije vlasnik sredstava iz stava 2. ovog člana, prevozno, prenosno ili drugo sredstvo oduzeće se ako je vlasnik znao ili je mogao da zna da će ono biti upotrebjeno za izvršenje prekršaja. Prevozno sredstvo koje je specijalno napravljeno ili prepravljeno da omogući skrivanje robe oduzeće se bez obzira na vrednost robe ili pravo svojine na tom prevoznom sredstvu.

(4) Ako se roba koja je predmet carinskog prekršaja za koji su propisane mere iz st. 1. i 2. ovog člana ne pronađe, odnosno iz bilo kog razloga se ne može oduzeti od njenog držaoca, naplatiće se njena vrednost, utvrđena u skladu sa odredbama ovog zakona i sprovesti postupak naplate uvoznih dažbina u skladu sa odredbom člana 388. ovog zakona.

(5) Roba koja je predmet carinskog prekršaja, za koju su propisane mere iz st. 1. i 2. ovog člana, može se oduzeti i ako nije svojina učinioca prekršaja, što ne isključuje prava trećih lica na naknadu štete od učinioca prekršaja.

(6) Roba koja je predmet carinskog prekršaja, za koju su propisane mere iz st. 1. i 2. ovog člana, oduzeće se i u slučaju ako je prekršajni postupak obustavljen zato što je učinilac u vreme izvršenja prekršaja bio maloletan, ili se protiv učinioca nije mogao voditi prekršajni postupak zbog toga što je nepoznat, nedostupan carinskom organu ili zbog postojanja drugih zakonskih smetnji, osim u slučaju nastupanja apsolutne zastarelosti.

Član 386

(1) Roba koja je predmet carinskog prekršaja, biće zadržana i stavljena pod carinski nadzor do okončanja prekršajnog postupka.

(2) Roba koja je predmet carinskog prekršaja, za koji nisu predviđene mere iz člana 385. st. 1. i 2. ovog zakona koja je ocarinjena, neće biti zadržana.

(3) Carinski organ može privremeno zadržanu lako kvarljivu robu odmah prodati, ukoliko ne postoji mogućnost da se odluka o prekršaju donese u roku od 24 sata.

Član 387

Vlasnik robe stavljene pod carinski nadzor, u skladu sa odredbama člana 386. ovog zakona, ima pravo na naknadu štete na teret državnog budžeta, ako se u sprovedenom prekršajnom postupku utvrdi da carinski prekršaj nije postojao, odnosno da ne postoji prekršajna odgovornost ovog lica.

Član 388

Ako se roba koja je predmet prekršaja ne oduzima, nadležni carinski organ pokrenuće postupak carinjenja takve robe po službenoj dužnosti.

Član 389

Licu koje je izvršilo carinski prekršaj za koji je izrečena mera oduzimanja robe koja je predmet prekršaja, carinarnica može u opravdanim slučajevima, a na njegov zahtev, vratiti robu pod uslovom da plati njenu vrednost i uvozne dažbine. Vrednost robe i uvozne dažbine carinarnica utvrđuje na dan donošenja rešenja, u skladu sa odredbama ovog zakona.

Član 390

Carinarnica koja je vodila prekršajni postupak u prvom stepenu može odobriti da se novčana kazna i vrednost robe plate u ratama sa rokom otplate koji ne može biti duži od 12 meseci.

Glava III ORGANI ZA VOĐENJE PREKRŠAJNOG POSTUPKA

Član 391

(1) Prekršajni postupak u prvom stepenu vodi i odluku o prekršaju donosi Komisija za prekršaje carinarnice (u daljem tekstu: komisija). Komisija se obrazuje u svakoj carinarnici i čine je predsednik i dva člana. Predsednik i članovi komisije mogu imati zamenike.

(2) Komisija može ovlastiti pojedinog svog člana da preduzima pojedine radnje u prekršajnom postupku.

(3) Direktor imenuje predsednika i članove komisije, kao i njihove zamenike, iz sastava radnika carinarnice.

Član 392

Ako je prekršajni postupak pokrenut protiv lica čije je boravište van carinskog područja, a ispunjeni su svi uslovi za vođenje postupka i donošenje odluke, prekršajni postupak smatra se hitnim i odluka se mora doneti u roku od 48 sati od trenutka pokretanja prekršajnog postupka.

Član 393

(1) Protiv prvostepenog rešenja o prekršaju može se izjaviti žalba Ministarstvu finansija i ekonomije.

(2) Žalba se podnosi u roku od 8 dana od dana saopštavanja rešenja, odnosno dana prijema pismenog otpravka rešenja.

Član 394

(1) Prekršajni postupak ne može se pokrenuti, ako proteknu tri godine od dana kad je prekršaj učinjen.

(2) Zastarevanje se prekida svakom radnjom nadležnog organa koja se preduzima radi gonjenja učinioa prekršaja.

(3) Zastarevanje počinje ponovo da teče svakim prekidom, ali zastarelost gonjenja nastaje u svakom slučaju po isteku roka od šest godina od dana kad je prekršaj učinjen.

Član 395

Na postupak po carinskim prekršajima primenjuju se i odredbe Zakona o prekršajima, ako ovim zakonom nije drukčije propisano.

Deo jedanaesti PRELAZNI REŽIMI I MERE

Član 396

(1) Ako strana država u pogledu plaćanja carine ili u toku carinskog postupka ne postupi sa robom poreklom iz Srbije ili sa brodovima i drugim prevoznim sredstvima iz Srbije isto kao sa robom, brodovima i drugim prevoznim sredstvima drugih država, Vlada može propisati da se na uvoz robe iz odnosne države plaća dodatna carina, odnosno da se na robu ili prevozna sredstva te države primeni poseban postupak, vodeći računa o obavezama preuzetim u skladu sa međunarodnim ugovorima.

(2) Ako carinske stope za poljoprivredne proizvode u određenom periodu ne obezbeđuju stabilnost domaće proizvodnje i domaćeg tržišta, Vlada može, pored propisanih carinskih stopa, da propiše i sezonske stope, ne više od 20 % od carinske vrednosti, uz vremensko ograničenje njihove primene.

Član 397

(1) Vlada, u skladu sa ciljevima utvrđene ekonomske politike, može doneti kriterijume na osnovu kojih se određuju carinski kontingenti.

(2) Ministar, na osnovu kriterijuma iz stava 1. ovog člana, može odobriti uvoz robe bez plaćanja carine ili uvoz robe uz plaćanje carine po stopi nižoj od stope utvrđene u Carinskoj tarifi, pri čemu se tako uvezena roba ne smatra oslobođenom od plaćanja carine.

(3) Kontrolu, odnosno evidenciju o korišćenju carinskih kontingenata po vrstama robe vrši, odnosno vodi Uprava carina.

Član 398

(1) Odredbe ovog zakona shodno se primenjuju i na promet roba sa Autonomnom pokrajinom Kosovo i Metohija u periodu važenja Rezolucije Saveta bezbednosti broj 1244, kao i u prometu strane robe sa Republikom Crnom Gorom.

(2) U skladu sa odredbom člana 8. stav 4. ovog zakona, Vlada utvrđuje carinske kontrolne punktove na kojima će se vršiti mere carinskog nadzora i carinske kontrole, odnosno voditi carinski postupak, u vezi primene stava 1. ovog člana.

(3) Lice koje unosi ili iznosi robu preko carinskog kontrolnog punkta iz stava 2. ovog člana dužno je da robu prijavi carinskom organu, u skladu sa odredbom člana 64. ovog zakona.

(4) Vlada može utvrditi posebne uslove za vršenje prometa robe iz stava 1. ovoga člana.

Deo dvanaesti PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 399

(1) Prava iz pojedinačnih akata u vezi sa oslobođenjem od plaćanja uvoznih dažbina ili drugim carinskim povlasticama koja su doneli nadležni organi, a nisu u celini iskorišćena ili su delimično iskorišćena do dana početka primene ovog zakona mogu se iskoristiti u rokovima utvrđenim tim aktima.

(2) Ako je, prema propisima koji danom početka primene ovog zakona prestaju da važe, za robu uvezenu uz oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina za određeni period bila predviđena zabrana otuđenja, davanja drugome na upotrebu ili upotreba robe u druge svrhe, a ne u one zbog kojih je oslobođenje odobreno, odgovarajuće odredbe tih propisa koje se odnose na period zabrane raspolaganja primenjuju se i posle početka primene ovog zakona pa do isteka tim propisima utvrđenog roka zabrane otuđenja, davanja na upotrebu ili upotrebu robe u druge svrhe.

Član 400

Carinski postupci koji su započeti pre dana početka primene ovog zakona biće okončani u skladu sa propisima koji su važili do dana početka primene ovog zakona.

Član 401

(1) Svi prekršajni postupci koji su započeti pre dana početka primene ovog zakona biće okončani u skladu sa odredbama ovog zakona, ako je to povoljnije za učinioca prekršaja.

(2) Svi prekršajni postupci koji su započeti pre početka primene ovog zakona za dela koja nisu kao prekršaji propisana ovim zakonom biće obustavljeni.

Član 402

Za robu koja je bila privremeno uvezena pre dana početka primene ovog zakona i za koju postoji obaveza plaćanja uvoznih dažbina u skladu sa propisima koji su važili do dana početka primene ovog zakona, uvozne dažbine će se obračunati i platiti prema tim propisima.

Član 403

(1) Železničko carinski magacini, carinska skladišta i carinska smestišta otvorena prema propisima koji danom početka primene ovog zakona prestaju da važe mogu nastaviti poslovanje kao carinska skladišta u skladu sa odredbama ovog zakona, pod uslovom da vlasnik ili držalac skladišta u roku od tri meseca od dana početka primene ovog zakona pribavi rešenje o osnivanju i poslovanju carinskog skladišta u skladu sa odredbama ovog zakona i uskladi svoje poslovanje sa odredbama ovog zakona.

(2) Zahtev za otvaranje carinskog skladišta, u skladu sa odredbama ovog zakona, može se podneti i pre dana početka primene ovog zakona, s tim da se rešenje primenjuje od dana početka primene ovog zakona.

(3) Ako vlasnik ili držalac prostora iz stava 1. ovog člana ne podnese zahtev za otvaranje carinskog skladišta u skladu sa odredbama ovog zakona ili ako carinski organ utvrdi da vlasnik ili držalac ne ispunjava uslove propisane ovim zakonom za osnivanje i upravljanje carinskim skladištem, carinarnica će doneti rešenje o prestanku rada tog skladišta.

Član 404

(1) Konsignaciona skladišta, centralna skladišta i specijalizovana skladišta strane robe i robe domaće proizvodnje, koja su otvorena po odredbama ranije važećih propisa, prestaju sa radom danom početka primene ovog zakona, ako posebnim propisom nije drukčije određeno.

(2) Sa robom zatečenom u prostorima iz stava 1. ovog člana na dan početka primene ovog zakona postupiće se po odredbama ovog zakona.

Član 405

Carinske zone otvorene u skladu sa ranije važećim propisima nastaviće sa radom i posle početka primene ovog zakona, pri čemu će se na njihovo poslovanje shodno primenjivati odredbe ovog zakona koje se odnose na carinska skladišta.

Član 406

Carinski službenici koji su na dan stupanja ovog zakona zaposleni u Upravi carina dužni su da izjavu iz člana 309. stav 1. ovog zakona daju Upravi carina u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 407

Propisi za primenu ovog zakona biće doneti do 31. decembra 2003. godine.

Član 408

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakon o carinskoj službi ("Službeni list SFRJ", br. 56/80 i 49/87) i propisi doneti na osnovu tog zakona, a 1. januara 2004. godine prestaje da važi Carinski zakon ("Službeni list SRJ", br. 45/92, 16/93, 50/93, 28/96, 29/97, 59/98, 23/2001, 36/2002 i 7/2003) i propisi doneti na osnovu tog zakona.

Član 409

Lica registrovana za poslove međunarodne špedicije koja su evidentirana kod Uprave carina do 31. decembra 2003. godine, za obavljanje poslova posrednog zastupanja moraju ispuniti uslove iz člana 26. ovog zakona do 31. decembra 2004. godine.

Član 410

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije", a odredbe čl. 1. do 16, čl. 18. do 251. i odredbe čl. 330. do 406. ovog zakona primenjivaće se od 1. januara 2004. godine.

Samostalni član Zakona o izmenama i dopunama Carinskog zakona

("Sl. glasnik RS", br. 61/2005)

Član 13

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije".